

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- сви оптужени,
- пуномоћник оштећених Наташа Кандић,
- браниоци, адвокати Здравко Крстић, Градимир Налић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Бранко Лукић, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић, која ће на овом претресу мењати и адвоката Јасмину Живић и адвокат Миодраг Планојевић,
- те је приступио сведок Љубодраг Јелић, а
- није приступио сведок Ђуро Антоловић, с тим што према извештају Службе за подршку жртвама и сведоцима Републике Хрватске, изјавио је да би желео сведочити у Београду, али да тренутно није у могућности, јер живи сам са мајком која је тежак срчани болесник, слепа је и непокретна и не може никако наћи особу која би се бринула о њој за време његове одсутности, те да једино долази у обзир сведочење путем видеоконференцијске везе, јер би се радило о кратком одсуствовању од куће.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пре него што уведемо сведока, Драган Бачић нека изађе овде да разрешимо неке процесне дилеме.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Извињавам се судија, са Вашим допуштењем ја бих изашао у 11 сати, адвокат Бранко Димић, а у наставку ће ме

заменеивати колега Бранко Лукић, постоји заменичко пуномоћје у списима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Бачићу, ми смо Вама слали ово решење о издавању неких записника, па се вратио извештај да сте одсељени са ове адресе коју сте и пријавили истражном судији и коју сте мени овде на претресу потврдили, Добановци, ул. Нова бр.50.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па, мој отац је то вратио, рекла ми је госпођа у писарници као да не живим десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, вратило се «одсељен».

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Ја на кванташу радим у камиону, продајем сада купус тренутно, значи дођем касно, одем касно, значи живим на тој адреси и дао сам у писарници и број телефона мог на коме могу да ме добију. Ето, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том случају немојте да Вам отац враћа те доставе.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па, то ћу, ја сам рекао и у писарници, дао сам исто адресу сестрину, разумете, тако да никаквих проблема неће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или дајте ту адресу неку другу, евентуално да Вас, ја сам Вам рекла и први пут, значи, сваку промену боравишта, не само пребивалишта, него боравишта, да ли сте на некој другој адреси, Ви пријавите суду, да не бисмо имали неких проблема.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Ја кажем радим на кванташу за једног човека за 400,00, 500,00 динара, цео дан продајем купус тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а која Вам је ова адреса код сестре где сте?

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Анђелка Чобановића бр.78, Добановци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Тако да никаквих проблема нема. Има, дао сам у писарници мој број телефона на који увек могу да ме добију, пошто сам ето, тако да никаквих проблема нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Хвала Вам.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нека дође сведок.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих само хтела да Вас замолим да ли постоји могућност да нам кажете, којим системом ћете саслушавати сведоке, јер ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, све ћу рећи.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ништа више, хвала лепо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја две ствари имам док не дође сведок, тако да не одузимам време касније. Прво, око овог Вашег налога да доставим медицинску документацију у погледу врсте болести од којих се лечио мој браћеник Љубан Деветак, па након посете, ја сам дошао до сазнања да је све то достављено и да се налази у затворској јединици, односно у болници затворској. Дакле, комплетна документација о болести Љубана Деветака тамо, то је једна ствар и друга ствар, када је конкретно реч о овом сведоку, имамо већи број службених бележака, записника и тако даље о којима треба да се изјасните и ја молим да се изјасните, као веће, пре него што кренемо са саслушањем сведока, да ли ће се то употребљавати или не, користити или не. Тужилац је, нажалост, у истрази користио недозвољено, разуме се, а од Вас тражим да се пре тога изјасните, а не након саслушања сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када смо већ код овога, суд Вам је наложио, пошто је било тврдње за Драгана Бачића да је имао мождани удар и за Љубана Деветака да је имао мождани удар.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За двојицу, да се, значи, достави та документација медицинска, у којој установи су збрињавани.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, управо сам покушао, изгледа нисам успео. То је достављено већ овом лекару за Љубана Деветака, а за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али суду није достављено, нема, суд нема ту документацију.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Суд ваљда има могућности да контактира са лекаром у тој јединици притворској, него браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да не губимо сада време. Исто у вези тога, разјашњаваћемо то после, да сведок не чека.

СВЕДОК ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци су, саслушавани сте 10.08.2007. године код истражног судије – од мајке Стојанке, по занимању радник, Краљево, ул. 4. крагујевачког батаљона број 17.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Краљевачког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљевачког, овде пише Крагујевачког, Краљевачког батаљона број 17., рођен у Сирчи, општина Краљево, 1957. годиште. Реците ми, да ли сте овде у сродству са неким од оптужених лица, ја ћу Вам прочитати све – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам ни у каквом сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади са неким од њих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 10.08.2007. године, с тим што изјављује да му је адреса Краљево, ул. 4. краљевачког батаљона бр.17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, прочитаћете тај текст заклетве који је испред Вас. Изволите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати, колико се сетим.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се поступак против ових четрнаест лица која сам Вам управо прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Место догађаја је Ловас, октобар, новембар 1991. године. Иначе, предмет оптужнице су напад на ово место, догађања у том месту у овом периоду и трећа тачка оптужнице је минско поље. С обзиром да из овог што сте у истрази причали произилази да сте у том периоду и Ви били тамо, испричајте суду све што Вам је познато почев од онога дана када сте отишли тамо, па и шта сте Ви тамо радили, шта су ови људи радили. Изволите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Из Србије када смо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, у то време како су тамо текли ти, организовани смо у тај добровољачки одред и шта знам преко Српске народне обнове. Били смо позвани једном приликом од странке Српске народне обнове у Пазови да се окупимо у Пазови, шта знам и треба да се иде у неко место, нисмо знали тачно конкретно одмах где треба да се иде и шта треба да се ради. Прикупили смо се у Новој Пазови, организовано смо аутобусима кренули ка Шиду. У Шиду смо ту застали, ваљда је то била територијална одбрана, не знам, задужило се нешто од оружја или униформи, не могу тачно да се сетим. Једна група људи је закаснила, није дошла тада, а ми који смо били ту, продужили смо после у Товарник. У Товарнику смо се задржали у једној кући у којој смо формирали штаб и ту смо се припремали за ослобађање Ловаса. Да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би чули и оптужени, причајте мало гласније.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, ту смо се организовали, како смо се организовали, неколико људи је дошло из, да ли су били сви из места Ловаса или Товарника. Присутни су тада, посетили су нас Љубан, посетили су нас неки Радојчић, неки Воркапић, неки «Кинез», не могу да се сетим имена и још неки људи који су били наводно одређени да буду водичи група поједини који су требали да уђу у село Ловас. И међу нама се исто вршила припрема, која ће група људи да крене. Ја сам био тамо један од људи који је отприлике залутао тренутно, у тој групи ја никога нисам познавао из те групе, јер ја сам припадао овој Батиној групи која није дошла тај дан, вероватно због чега не знам ни ја, али су дошли дан касније. У Товарнику, ту смо се сусрели и накнадно после тог ослобађања Ловаса, ми смо се прикључили њима у Ловасу и онда, ето тако, почео је да тече тај нови живот, почео је да се организује неки нормалан живот, да се успоставља полиција, територијална одбрана, да се дају страже, да се поведе рачуна о неким људима, нешто и шта ја

знам, све је функционисало солидно. Сада не знам што се тиче сада ових дешавања у Ловасу, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, предмет оптужнице је 70, 69 страдалих људи, ако изузмемо напад и минско поље, 27 страдало, убијено у самом месту. Каква су Ваша сазнања у вези свега тога, шта сте Ви тамо радили, шта су ови други добровољци радили, каква је била та власт?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У почетку власт није ни постојала, док се то није организовало, кажем Вам, првих дан, два, три док се то све није организовало, доста људи је радило многе ствари на своју руку, доста злочина се и десило тако, доста људи је настрадало тако, ето, појединаца, појединачно, ето можда неко из мржње, неко из пијанства је некога убио и шта ја знам и тако. Било је мало људи чудно. Па, ето касније се формирала, па исти дан, можда сутрадан, не знам ни ја тачно, сада немојте да ме држите за реч, заборавио сам, тих времена се не могу сетити, али формирана је та територијална одбрана, почела је и полиција да се формира и тако. Онда успостављен је неки ред и мир, какав-такав, тренутно, шта ја знам, међутим, после је то. Ја само бих Вас замолио да, не бих могао ништа много да Вам кажем о том минском пољу. Зато бих прескочио то, због чега? Зато што немам појма о том минском пољу, шта је се дешавало на минском пољу директно, с тим што сам једном састанку присуствовао, десет, петнаест минута, када је требало да се иде до тог минског поља и када неки људи који су требали да покажу где је то минско поље, да би то војска разминирала то минско поље. Значи, остало не знам, о свим жртвама, о свим дешавањима тамо која су била, не знам како су се десила и данас-дан не знам где је то минско поље. Јако сам дуго времена провео пролазећи кроз тај Ловас и боравио, и шта ја знам, и после рата и тако. Могу да причам о дешавањима која су се дешавала ту у Ловасу, конкретније у територијалној одбрани, полицији и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: По нашем доласку, значи ту су се формирана је прво територијална одбрана. Ту су били неки официри, виши официри, ја их не познајем, нити могу да се сетим тачно, господин Радојчић и ваљда је на том састанку, они су одлучили тако да је Радојчић постао командант територијалне одбране. То је кренуло тако и истог момента, истог дана је почело да се прави, врши истрага појединих људи, људи су привођени из тог места Ловаса, шта ја знам, саслушавани и неко буде притворен, неко буде пуштен, шта ја знам и тако. Полиција, ја данас-дан не знам тачно, само знам да је Жељко био једно време, тај Крњајић, ја са човеком никада нисам контактирао, нити знам, али знам

да је био једно време командир полиције, да су ту били ангажовани и неки наши добровољци, отприлике су били пробрани људи који су били мало поштенији, часни људи који су једно време остали и радили су ту у полицији. Што се мене конкретно тиче, нисам припадао ни једној ни другој ни трећој групи. Ја сам био самостални, имао сам неки свој задатак који сам ја сам себи зацртао и сматрам да сам га одлично одрадио, не само у Ловасу, него уопште на ратиштима. Помагао сам једно време око формирања те страже, Радојчићу сам био некада од руке, ако би он отишао негде, рекао је мени «замени ме» и тако, остао сам у канцеларији до једног момента док се нису почеле да дешавају неке мало ружније ствари са тим људима, заробљеницима, затвореницима, мислим, немам појма како да их назовем. И на једном од тих састанака управо кажем који се тицао и те, тог минског поља, било је доста нас присутно ту, Бате, Ступара, Радојчића, Дарка, Вељовића, још Димитријевића, не могу да се сетим тачно, доста нас је било ту. Ја сам са закашњењем ту дошао не на тај састанак, ја сам радио неки други посао по Србији, али на том колегијуму сам требао да будем присутан да би, ето, и упознао шта ћу даље да радим. Конкретно, враћао сам људе који су протерани из Пакраца, Папука и тај крај у Србију, њих смо враћали и насељавали овамо у Хрватску, насељавали, не, него их враћали својим кућама, у свој дом, у Хрватску тада. И тако, значи помагао сам то једно време, око те страже највише, распоређивали смо ту стражу, шта ја знам и да би том приликом Дарко мени рекао да морам да останем мало у територијалној одбрани да се мало више поведе рачуна, да се тамо дешавају ружне ствари, да појединци пијани, можда и умно поремећени, шта ја знам, малтретирају људе и да се колико то може да се спречи. Ја сам то прихватио и са Радојчићем сам од тог момента, нисмо били тако блиски после, јер смо поделили канцеларију, убацили смо још један радни сто, јер сам ја седео за једним радним столом, он је био за другим радним столом, радио је и даље свој посао као командант ТО и спречено колико-толико да се ти људи који су били притворени не малтретирају, јер доктор тог села који је превијао те људе, ми смо ноћу, те људе превијали и указивали им помоћ. Неко би их избоо ножем ту, неко би га расекао и шта ја знам и тако даље, помагали смо тим људима и тако, то је то. И опет сам био ангажован, кажем и отишао сам за Србију по позиву Црвеног крста Краљево и довођени су људи да погледају терен и место где би можда живели ако би живели или привремено се населили и тако.

Што се тиче Љубана Деветака, њега сам упознао у, док смо путовали из Пазове, ту негде пред Шидом. Неко је рекао «то је Љубан Деветак»; шта ја знам и тако и други пут сам га видео после када је

требало да се пође на Ловас, ту су били њих четири, пет људи и ми смо имали тај састанак управо што сам малопре поменуо, да смо одредили ко ће да иде и како ће да иде. Ступар је преузео одговорност да ће да води ту групу за Ловас и једна група из Чачка. Ја сам требао да идем уместо једног човека из Чачка који је био пијан, тај је погинуо у Ловасу. Они ми нису дозволили. А са овим осталима, нисам имао поверења да идем и остао сам у Ловасу, сам са још једним дечком, сачекивао моју групу, старе борце који су међу првима и формирали те добровољачке одреде и ишли смо где је требало, хвала Богу. Деветак је тамо покушао да успостави неки ред. У почетку се то није успело. Због чега? Због појединаца, они су људи погинули, да им не бих помињао имена, то се зна и били су толико самостални и преко да са њима није било могуће нити разговарати, нити упозоравати нити било шта. Ето тако, десили су се, на пример, неки злочини, нека убиства, за која су само ти људи знали и хтели, што су они самовољно радили. И онда касније су почели људи које смо насељавали, полако је почела да се води брига о њима, да се смештају људи, да су школе почеле, обновљено, књиге смо обезбедили, лично сам ја довозио књиге, формирали школу, деца су почела да иду у школу, почео је да се одвија неки нормалан живот и шта ја знам и тако. И дошло је до тренутка ово о чему могу да сведочим, то сам мало чуо тога, био сам можда и сведок, нешто сам чуо касније, нешто сам се уверио и касније да је то било тачно. То је управо ликвидација једног броја људи који су били затворени у затвору Месне заједнице. Ми Шумадинци кажемо Месна заједница, неко то зове тамо другачије, ја само. Десило се да сам седео у канцеларији за тим столом, тада сам стигао из Краљева са једним аутобусом тих прогнаних људи и у канцеларији су се задесили Радојчић, Божа Девчић и Љубан Деветак који је стајао поред стола са њим. Читан је неки списак. Љубан је питао, «ко су ти и ти» за неке људе је поставио питање ко су ти људи, шта ја знам и тако даље и тако даље. Неко му је објаснио овако, неко му је објаснио онако, шта ја знам, то је трајало неко време, шта ја знам и Љубан је отишао. И после неког времена, рекли Радојчић и мало Божа кроз шалу, су се интересовали отприлике ко би могао да прихвати да подели тај посао. Конкретно о чему се ради? Вероватно да, јер то се касније и видело, да су неки људи са тог списак побивени. Ја сам изашао и отишао и мене то није, чак сам им и рекао једном приликом, «мене не занимају те приче, не могу да слушам» и отишао сам, јер Радојчић никада није хтео да прича са мном искрено, јер када је имао неки састанак, да некога саслуша и тако, он је мени рекао «извините, Ви Шумадинац изађите напоље», сачекајте ме и тако ја изађем напоље и нисам знао ко је то, о чему се ради. Позвали су Ступара, не знам тачно

како је све ишао разговор, нисам чуо али знам да је Ступар прихватио да се ти људи, који је тај део људи бројао, о којим људима се ради тачно, не знам, буде ликвидирани, али тешка срца је то прихватио Ступар. Када сам једном приликом, тог дана када сам ваљда опет, кажем, често сам одлазио за Србију, па око подне сам стигао, шта ја знам тамо, исто сам улазио у ту канцеларију, питали су ме овде неколико пута, зашто ти у ту канцеларију, ја сам ишао у сваку канцеларију, код свих сам одлазио. Ишао сам, прво сам одвезао књиге, јер директор школе је била Радојчићева супруга и тако, ја сам контактирао са свима. Било је неких коментара, шта ја знам, једном приликом сам Ацу видео крвавог, питао сам га, шта му је, ни на крај памети ми није било шта је у питању, питао сам га «што си такав», «радим», каже «посао». Понудио сам му мало ракије да се освежи, рекох «реци ако ти је нешто тешко», мислио сам да је рањен и тако и изашао је и отишао. Ступара сам сво време, када сам га два пута сам га видео за тих пола сата ме срео на степеницама погнуте главе и наслоњен на пушку. И када је задња група тих људи, ја ћу да Вам скратим доста ту изјаву, јер је она мало ширира била када сам је давао, ја кажем, то је једно пет, шест људи задњих који су одведени неким путничким возилом, а где су одведени, питај бога, то сада знају они, али се касније сазнало да су ти људи побивени.

Што се тиче свих тих дешавања после тога, Љубан је покушао да успостави неки ред и правила смо неке, ја са мном је чак имао један разговор, како да се реши појединих људи, да се ти људи врате за Србију. То су управо били људи о којима сам причао, ти покојни и још понеки којима је било најједноставније да убију човека, два, није битно где и како и тако. Онда је стигла нека наредба из Србије да се сви добровољци, наводно те паравојне формације врате за Србију. То је делимично успело, неки су људи враћени, неки су остали, неки су и основали бракове од наших тих добровољаца који су били, касније мислим. Исто су се дешавали неки инциденти и после са тим људима који су насељени ту, па и мештанима који су били ту у Ловасу и доста је тих људи тражило помоћ код Љубана. Знали су да чекају и по десет, петнаест људи испред његове канцеларије, да дођу и да се обрете и затраже помоћ од њега. Љубан је доста био одсутан, а Радојчић је био конкретно ту у Ловасу, није нигде одлазио, значи о свим тим проблемима који су се дешавали у Ловасу, то је Радојчић одрађивао. Љубан је ипак нешто радио и по Србији, шта ја знам, набављала се та храна, одећа, лекови, опрема, шта све, доста је био одсутан, знате.

То је овако укратко што сам могао да кажем. Можда сам нешто прескочио, јесам сигурно, све што буде требало да додам, ја ћу рећи, када будете постављали питања сви. Значи, не бежим ни једну једину

реч, код изјава које сам дао стојим иза њих чврсто, с тим само што сам и прошли пут на једном исказу тражио да допуним једну изјаву, рачунам да ћете ми дозволити да ли сада или на крају суђења да допуним ту изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, шта сте хтели са тим, да је у оквиру оптужнице, да не ширимо причу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У оквиру оптужнице јесте за, али се тичала лично мене. Ја никада нисам тражио од првог дана када су истражитељи почели да раде на овом случају, ја сам сарађивао са свима, нити сам тражио заштиту од било кога, нити неку, да будем неки сведок сарадник, нити било шта. Тражио сам да то буде јавно, часно и поштено, пред свим људима, и овима оптуженима и овим људима из Ловаса. Најтеже ми је пао извештај Александра Васиљевића који је написао све и свашта о мени. Значи, ја сам један од оне петорице који је вршио неки геноцид, већи и жешћи него што је Хитлер урадио у Краљеву 1941., када је тенковима погазио 8.000 људи, знате. То ми је тешко пало и због тога сам највише и прихватио да дођем пред овај суд и да испричам све, целу истину, све што, нека се зна истина и нека знају људи ко је крив и нека одговара и ако сам крив, не бежим уопште од одговорности никакве. Могу само да кажем, да никада нисам са тим људима ни у једној акцији био, једино што сам био, ето мало у једном сукобу, ситан неки проблемчић је био, нисам много ни придавао пажњу, ни у једној акцији нисам био ни са ким на том ратишту у Ловасу, оружје нисам носио, пушку, нисам испалио ниједног метка из ње, радио сам сасвим друге послове који можда нису за овај суд, ни за ово место, ни за ову оптужницу, али сам одрадио тај посао добро и помогао сам многим људима тамо, неке можда и спасао главу, колико сам могао, колико сам смео, тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Јелићу, реците Ви мени, која је била Ваша функција тамо, шта сте Ви радили? Да ли сте Ви били неки члан странке Српска народна обнова?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био сам секретар за безбедност Српске народне обнове Општинског одбора Краљево, врло кратко, јер човек из Државне безбедности тада која је урадила, америчка амбасада убацила код нас, ми смо њега пронашли, истерали и српски добровољци, њих је имало око 400 и нешто у Краљеву, предложили су мене да ето будем тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ови добровиљци који су ангажовани преко те Ваше странке Српска народна обнова, који су се скупљали, кажете, Пазова и тако даље, да ли су они, да ли је то било

више неких група са предводницима група, па су се сви звали «Душан Силни» или је било нешто другачије?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је неко због неке историје писао «Душан Силни», то није било никада тако, ја сам то објашњавао, ја сам схватио, ја сам био, само да Вам кажем, био сам члан Српске народне обнове врло кратко, седам, осам месеци, управо до тог момента, када сам видео да то није то. Свако је имао своје пријатеље, своју групу коју су слали на ратиште, то су биле групе. Е сада неке је можда стало, Мирку Јовићу можда конкретно или Драшковићу, шта ја знам, мислим има тамо Шешељу тада, док су били четнички покрет, да назову неку групу тако и тако да би то ваљда ишло у етар, као «Бели орлови», четници, то су биле лажи, то су биле само групе. Чак, биле су групе које није контролисао нико, ни Јовић, ни Драшковић, ни Шешељ, радили су шта су хтели самостално. То је таквих група било и у Ловасу. То сам заборавио да кажем, које су долазиле, одлазиле, нико није знао ко су и шта су и коме припадају и шта су, имао неку униформу маскирну, овде има неки чин потпуковника, мајора, немаш благе везе ко је, да ли је то добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, тај назив «Душан Силни»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кажем Вам, то је измишљена прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога измишљена?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Из врха странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из врха странке, да су се ти људи звали «Душан Силни»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, овде, то су по Душану Силном, тако је тај одред назван наводно. Међутим, ја за тај одред нисам могао да га прихватим тако, јер ја те људе уопште нисам познавао, тада који су пошли, никада их нисам видео у животу. А међу првима сам са српским добровољцима који је дошао у Београд и који је отишао за Борово Село и прошао целу ту територију, Маркушницу, Аду, Ластово, до Осијека сам гурао, мало сам био и за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, странка је те своје добровољце звала «Душан Силни»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Странка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су ти добровољци тамо када оду, а сви су прикупљени преко странке и звали се «Душан Силни», имали свог неког команданта једног или је било више група са предводницима, да кажем, командантима група?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је, тако је, само када смо били у Маркушници, у Борово Село када смо прошли, ту је онда био Четнички покрет, садашња Радикална странка, они су тада имали то име, када смо

пошли, ми смо то међу нама седнемо и одредимо команданта. Негде је имало два, три човека више шта ја знам, то је било у Пригревици тамо су вршили неку обуку, они су имали, да ли команданта, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ме не интересује.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али то је то, то су «Бели орлови»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује ево конкретно за овај Ловас, интересује ме шта се ту дешавало и који су били команданти група?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Команданти група, нико значи, командант «Душана Силног» није постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можда је постојао Мирко Јовић, ако је сматрао себе за команданта или Бастаја Милорад, то ја не знам, то стварно не знам, а што се тиче људи на терену, нису имали команданта, нити је тај «Душан Силни» постојао као одред. То су биле групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ступарева група, Батина група и група ових момака из Чачка, ја не могу сада да се сетим тачно или ако би била и четврта, то уопште није било, то је била група отприлике четири, пет, шест људи који су преко Српске народне обнове организовани као наводно кроз «Душан Силни» или неку јединицу, није битно, или територијалну одбрану, чак шта они су знали да оду као добровољци са ЈНА и да се одмах осамостале када дођу на ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и када дођу тамо на ратиште, шта бива са тим групама, да ли оне тамо, Бата је командант своје групе, Ступар је командант своје, ове из Чачка сте помињали да су се одмах и вратили, тако сте рекли у истрази, где се они integriшу тамо, коме они припадају тамо када уђу у место? Ево, у месту Ловас, коме они припадају?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Територијалној одбрани, то је као територијална одбрана то се тада формирало, онда се почиње, формирала се нека полиција, шта ја знам, за неку безбедност, мислим ти људи и људи за стражу, ништа друго ти људи нису одређивани, давали су страже и неки су радили у полицији и вероватно су имали неке критеријуме ти људи тамо који су, Радојчић и ко је још то правио, Жељко, да одабирају неке људе вероватно који, шта ја знам, су вредели и они су остајали тамо неко време. А ови, успело се на неки начин, то је Љубан успео да протера неке, ове који су радили тамо неке ствари које су, ниси могао њима да наредиш ништа, нити су били послушни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када улазе, рецимо у састав територијалне одбране, у састав полиције, да ли њима наредбе даје командир полиције,

командант територијалне одбране или остаје тај њихов командант Бата или Ступар?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, они су увек, један је био овако неки састанак што сам поменуо малопре, знате, направи се један састанак и онда се одреди, па каже, Батина група ће да чува стражу тамо код силоса, Ступарева група ће да чува стражу ту, ова група ће да буде у патроли полиције том улицом и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, почели сте да причате о том неком формирању власти у месту Ловас и тако даље. Ко је ту вукао главне конце, Ви сте причали у истрази, неко вуче главне конце, ту као први, други дан ништа, а после већ се формира Месна заједница, територијална одбрана и тако даље. Који су то људи који су били ту на терену, да кажем, како сте Ви рекли у истрази, «вукли главне конце»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дан после нашег доласка или сутрадан, сада не могу тачно да се сетим, верујте ми, свега, ту је била и ЈНА, била је прво, колико се сећам, формирана територијална одбрана прво и ту су постављени људи, то је Радојчић постао командант територијалне одбране, ту су били неки официри ЈНА; ја не знам ко су и шта су, шта знам и тако, да би то профункционисало у једној канцеларији, где сам ја лично био у тој канцеларији стално, где сам навраћао, одлазио и шта ја знам, а други део задруге тамо, како се сада зове то, што се тицало живота лично, набавка, шта ја знам, хране, одеће, лекова, збрињавања, с тим што су у принципу, њих двојица, тројица можда вероватно се договарали како ће да тече тај посао, с тим што су они сви вероватно између себе, ја то опет претпостављам, кажем по ономе како се радило, да је Радојчић имао надлежност ту у Ловасу, а Љубан већином је ишао вани и вршио те припреме, набавке, шта ја знам, ако је требало да се прода нешто, да се нешто купи, да се дотера, солидно се живело за то време тамо, имало је људима да се подели по пола черека и рибе и за празник и славило се, није било лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у истрази спомињали Љубана Деветака, па сте на више места рекли «командант села» да је био. У ком то смислу је он био командант села?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, да Вам кажем, у то време смо ми сви тако мислили, знате, а ја сада када видимо, онда можемо и да нанесемо штету некоме, због чега је то тако. Па, тако се причало, тако се причало. Ми смо то прихватили ту причу тако. Ја не знам детаље, да ли га је именовао неко, да ли је шта било, али се причало да је Љубан и чак, ја Вам опет понављам неке људе које смо насељавали, који нису познавали ни Љубана ни никога из Ловаса, али су чули преко других тих мештана да ако имају неки проблем, да се јаве лично Љубану и сто-посто ће да им

реши, да им помогне, јер он је каже главни у селу. Тада се ето тако причало, сада, вероватно је народ то тако хтео и имао поверења у њега. Ја за другу причу не знам. Ја и данас-дан имам утисак да је био, ето један од важнијих људи за овај део посла што кажем тамо уз Радојчића, и онда после касније када се формирала Месна заједница, они су ту одговорност делили, знате, али то је све после било мало нормалније, радило се, градило се, правила се кућа, правило се ово, шта ја знам, обнављало и тако. Није имало неких проблема великих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где Ви тог човека први пут упознајете, Љубана Деветак?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Упознао га нисам нигде, а видео сам га први пут у Пазови, а упознао сам га у Шиду, када смо стигли, ова група добровољаца када је стигла до Шида и када смо задуживали униформе неке, да ли је од територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када сте га видели тог дана у Пазови, којим поводом сте га тада први пут видели?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Немам појма, нисам ни обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био онај дан када Ви крећете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, да. Али нико није знао да је то Љубан Деветак, да је тај, тај и тај, мислили су да је исто један од нас, шта ја знам. И касније у Шид када смо стигли, сазнали смо да је то Љубан Деветак, да је то човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он са вама кренуо овамо за Шид, Товарник?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је у аутобусу са вама?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, са нама, из Пазове је са нама дошао до Шида, а до Товарника, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то била два аутобуса?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И то немојте да ми верујте, мислим да су била два, три аутобуса, било нас је шездесет, седамдесет људи, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољаца ових који су кренули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Неки су ишли колима, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко из врха странке, Мирко Јовић, Милорад Бастаја?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милорад, не могу да се сетим, али сигурно је неко био, сигурно нас је неко допратио до некуда, али не могу да се сетим стварно тачно, јер они су нас обилазили често, посебно, у Шиду су нас обилазили из врха странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тамо у Товарнику помињали сте тог, значи стиже се у Товарник и прави се нека ту организација око напада на

Ловас. Реците ми, ко у томе учествује у тој организацији, кажете, ту добровољци, сместили се негде у Товарнику?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, штаб је формиран, у Товарнику до католичке цркве, баш ту је била једна кућа, била је мало најздравија, шта ја знам и ту се формирао тај штаб и ту смо ми од, почеле да се врше припреме за Ловас

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је у томе учествовао, ко је, рецимо, кажете, неко је рекао Славко Ступар да буде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Опет Вам кажем, то је међу нама све се договарало. Славко Ступар је имао своју групу и Чачани су имали своју групу, ја нисам, јер Бата није дошао и нико од тих људи није дошао, са којима сам ја требао да идем. Ја сам остао једини, мада сам захтевао, инсистирао сам да идем због овог момка што сам поменуо малопре, јер био је сит много и пио и захтевао сам да идем ја уместо њега. Чачани то нису дозволили, нису желели да се раздвајају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, у истрази сте рекли да је Славко Ступар од стране Љубана Деветака одређен да води напад на Ловас.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је можда прошло некако, то није одређивао сигурно Љубан Деветак, нити било ко, нити Радојчић, нико то није, опет кажем, то је био договор међу нама. Ми се договоримо, биће Љуба командант и то је то. Међутим, није могао никако да буде он одређен од Љубана Деветака, јер се то по групама, ја се сећам те дискусије, по групама су седели, требали, убаце у Ловас. Ступар је био немогуће да командује са том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, зашто сте онда то изјавили у истрази, па сада овде тврдите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Зато што је тај одред, они су рекли Ступар је командир првог одреда, тако је било, Бата другог, а овај момак неки из Чачка, трећег, па су као била команданта три одреда су била нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је учествовао Љубан Деветак тих дана у Товарнику у тој некој припреми за напад, организацији напада?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Била је група људи, ја опет кажем, не могу да се сетим тачно имена, не бих да грешим душу, био је Љубан исто са њима у Товарнику, исто тако били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И тада је ваљда договорено, за даље не знам стварно, јер ја сам, они су почели тамо да врше те састанке, договор како, шта, са тим људима водичима, наводно који су требали да покажу људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким, ко врши састанке, који су то људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ступарева група људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ступарева група, ко, да ли иде цела група или иде само Ступар на те састанке?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја мислим да су они сви били заједно и упознали су те људе који треба да их воде у Ловас, да им покажу путеве, да им буде сигурније да уђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које људе, да ли знате овде који су, имамо оптужене, неко од њих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја их тада нисам знао, сада их знам, знам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате сада да кажете, који су то људи који су учествовали у томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ево, ја да Вам кажем нешто, не могу да се сетим имена, ја их познајем све, не могу да се сетим само имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Љубан Деветак ту у тим припремама?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Милан Радојчић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Жељко Крњајић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Милан Девчић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим, али био је неки Воркапић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воркапић? Помињали сте у истрази тог Воркапића, неки што је погинуо од бомбе, да ли на њега мислите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пазите, то сам ја сазнао, те људе упознао пуно касније, али пазите да Вам кажем, нисам имао времена ни да памтим те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био неко из неког војног врха, из неке војне организације?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Били су, било је ту официра, ја опет кажем, било је и активних официра, али ја нисам, верујте ми, ни обраћао пажњу на то, не знам, нити ме то интересовало, не знам због чега и шта ја знам. Били су, били су. Они су се касније појављивали и у Ловасу, исто ти, шта ја знам, и када се формирала те територијална одбрана, увек су се појавили неки официри. Одакле и ко, питај бога,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни тим неким разговорима, договорима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, не, мене то није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како они сви ту, а шта сада Ви не присуствујете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, нисам имао обавезу да присуствујем, ја сам радио свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате који су ови сви људи били, за које Вас ја питам да ли су били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су долазили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, то се сутрадан после причало, каже, били су ти и ти официри, формирана је територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а одакле Вам ово што сте изјавили истражном судији да је Љубан Деветак Славка Ступара одредио да води напад на Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја кажем, то смо можда, можда грешком нешто је речено или записано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то је транскрипт био, истражни судија Вас је јасно питао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нема проблема, да Вам кажем нешто, то сигурно није имало шансе да, не за Ступара, него за било кога да одреди, ни Љубан, ни Радојчић ни било ко, јер те су одлуке доношене међу нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тога, да то није нека грешка била, Ви сте давали изјаву 21. маја 2007. године Тужилаштву за ратне злочине. Та изјава по чл.504-ј ЗКП-а може да се користи као доказ. И ту сте исто тако поменули, да је Љубан Деветак Славка Ступара поставио да води тај напад на Ловас.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте нисте рекли, овамо је транскрипт.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја јесам, ја сам рекао да је Ступар био командант операције Ловас. Никада нисам рекао да га је поставио Љубан нити било ко. А то је тачно, Ступар је био тада вероватно један од обученијих људи и тако, али то опет кажем, то је међу нама одређено, тај човек за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сада мењате Ваш исказ.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, можете Ви да кажете да мењам, ја не мењам исказ, јер ја то тако тврдио нисам, нити сада тврдим, нема разлога да не бих рекао да му је Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, на страни 46 записника који сте дали својевремено 10.08.2007. године. Истражни судија Вас пита: «Да ли је тачно да је 09.10.1991. године Славко Ступар од стране Љубана Деветака одређен да води напад на Ловас?». Ви кажете: «Тачно»: Судија пита: «Јесте ли Ви били присутни томе?», «Били смо присутни», кажете Ви. Судија пита: «Ви лично?», Ви кажете: «Да». Судија пита: «Ви, када је Љубан Деветак рекао – ти ћеш да водиш напад?», Ви кажете. «Ми смо сви били постројени у кругу и чули смо то»: То је транскрипт, аудио запис оног што сте Ви причали. Значи, нити Вас је неко погрешно разумео, погрешно чуо, погрешно презентирао, него је ово црно на бело као што сте Ви рекли.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Онда је могуће да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас ја данас питам, зашто сада мењате исказ?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хоћете да кажете да лажем, не лажем, само што можда сам погрешно се изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем да лажете, него зашто мењате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али Вам тврдим, пазите, тврдим Вам, ово што сам Вам сада рекао, могуће да је Љубан нешто поменуо или на пример, неке поверљиве ствари Љубан је у мене имао поверења, па ми рекао, одради то. У том смислу, а што се тиче тих команданата, верујте то се одређивало прво у Пазови, па на лицу места код нас, нигде више. Е сада, могуће је да сам ја нешто погрешно или нешто нисам разумео, шта ја знам, али сигурно, прво из Пазове када се пође, значи, тамо се одреди, на пример, Ступар је командант првог вода, то је из Пазове, пазите, и ја се држим тога, јер та хијерархија ако је ишла одозго, за Батину групу, био је Бата командант, то је опет у Пазови, то се све знало када се пође из Пазове било где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази такође да је Љубан наредио да се ови врате, неки добровољци.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Наредио, шта значи сада наредио, добро, али знам да је прво дошао допис неки из Србије да се сви, те паравојне формације врате назад. А Љубан је инсистирао да се врате људи који нису пожељни ту у Ловасу, и то се трудио жестоко да се то одради тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су враћени ти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Враћени су, враћени су, али су се некада по један или двојица, па враћали, долазили су у Ловас, негде, код неких тамо у госте, откуд знам ког кога, долазили су опет ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, такође сте у истрази причали да је дао неке паре Љубан Бати Михајловићу, Ступару, да су се они ту нешто?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, Ступару не, Ступару не, нисам рекао, за Михајловића сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чуо. Они су подељени били, ја не знам, можда су они заједно били. Али сам чуо на пример да им је Љубан дао неке паре да имају за пут и да су се посвађали у неком хотелу, шта ја знам, овамо у Шиду, око поделе тих пара, што неко није добио за пут, неки људи нису имали да оду до Шапца, неки овамо, шта ја знам и тако. То је то, јер Бата прво није био на том списку, па се вратио назад. Сада, он је то вероватно требао да организује као командант групе или Ступар да обезбеде тим људима новац за пут и оно за храну што треба да иду тамо. То се практиковало тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви нисте ишли у ослобађање, односно напад на Ловас, или како већ да назовем, како га третирасте. Да ли сте Ви, када Ви долазите у Ловас и шта затичете?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам дошао у Ловас са првом групом из Пазове, са свима, са Ступаром, са овом групом из Чачка, са, касније, опет кажем, са Љубаном, када сам упознао, ко је, шта је, са том екипом ми смо дошли, ја сам дошао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте затекли тада када сте дошли? Да ли је, помињали сте у истрази неки затвор у задружном неком кругу?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је касније било, то је већ био дан, два, три после када смо ми дошли у Ловас, да кажем, ја мислим питате за, како сам дошао до Шида и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овај пут даље ме не интересује, видим да о томе.

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Прво је био формиран неки притвор у тој задрузи горе, како се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти Ваши први дани боравка у Ловасу?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Практично тај дан када смо ми дошли, неки су имали оружје, неки су деконзервирали оружје, ту је било дошло до неког инцидента, неко је мало припуцао био, шта ја знам и тако даље, ухваћени су ти били, ко је био, шта је био и ту је већ била канцеларија једна, где је Радојчић у тој канцеларији седео. А у истом том кругу, на неком спрату, био је формиран неки притвор и неки људи су притварани, неки људи су ту притварани, ми смо то гледали, тако, шта ја знам, и упознавали се са ситуацијом, како је кога шта интересовало. Ја сам се мало више интересовао и тако. То је било смештено у овом кругу где су пољопривредне машине. Касније је тај затвор пребачен у Месну заједницу, како ћу да кажем ја понашки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ми се задржите ту, ко то ту одређује ко ће да буде ухапшен, ко то ту прави распоред?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Видите овако. Људи су били ти мештани, све док се није формирало, док се није прочистило мало међу нама, људи мештани су то радили у сарадњи са Радојчићем. Радојчић каже «доведите тога човека», тај човек дође, са Радојчићем прича, у четири ока, нормално, ко је год био у канцеларији, морао је да изађе, или буде затворен, или буде пуштен од стране Радојчића. Значи, нико није, у то време први дани када се дешавало то. То је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у задружном простору, помињали сте на спрату негде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је задружни, сада не знам опет, кажем, ја сам то педесет пута покушавао да се разумем, где су биле паркиране пољопривредне машине, где је ваљда вршен ремонт или откуд знам, гаража нека, ту је имао велики простор, ту је била формирана кухиња и та канцеларија где је Радојчић радио тих првих дана и ту на неком спрату било је неко одељење овако, где су људи притворени, неки притворени, неки саслушавани, или су пуштани и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то само Радојчић ту сада да он одређује ко ће да буде, да ли учествује у томе још неко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Љубаном Деветаком?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никаког Љубана ту нико није видео, нити је ту био Љубан у тој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Милан Девчић ту са њим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво Радојчић одлучује о томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су била нека браћа ту тај дан, причали сте истражном судији нека два брата, па да су они ту нешто доведени, наводно су пре тога пуцали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, они су пуцали, и ми смо њих ухватили, не њих, не знам која екипа их је ухватила и довела их је ту. Добили су батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио да та два брата буду затворена?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се Ви налазите, где је та канцеларија где кажете седи Радојчић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Уђете на капију са главне улице, имате велику капију где може да уђе велики комбајн и малу где може да уђе једно или двоје људи. Како уђете лево су степенице, три, четири

степеника, одмах лево када се попнете је канцеларија Радојчићева, десно је кухиња била формирана, а у средини је била трпезарија ваљда за ручавање, шта ја знам и у том кругу смо ми деконзервирали оружје који нисмо имали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Радојчић седи у тој канцеларији до кухиње?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте Ви, па Ви чујете шта он то ради, кога одређује да затвори и тако даље?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било јавно, отворено, то је било отворено, то није било ништа сакривено. Ја сам лично улазио у ту канцеларију, ја сам улазио у ту канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава са тим људима који су ту горе затворени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то одрађује то, ко њих одводи, да затвори?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не могу да се сетим тачно како су се ти људи звали, стварно не могу да се сетим, али то су били мештани из Ловаса и ја мислим да је било једно двојица наших људи. То је било близу, то није било ништа,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољаца?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, то није било далеко, то је можда било петнаестак, двадесет метара од канцеларије, у истом том кругу, шта ја знам, где на степенице и ту си то људи смештани. Значи, нису они требали да иду негде да се возе или нешто тако, ништа, све је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, колико људи је затворено?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ту је имало, пет, шест, седам можда људи, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је даља судбина тих људи, да ли су пуштени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, кажем, неки су пуштени, неки нису, али касније је после, опет неки дан, не могу сада да се сетим, сада тачно времена, формиран је затвор тај при Месној заједници. То је била једна зграда, ту има један подрум, исто када се уђе на та велика врата, а лево је била месна канцеларија, ту где се нормално, та институција је једино и постојала ту, а десно је била спаваона где је била формирано за територијалце где ће да спавају, ту је била спаваона. Мало напред је била канцеларија где се, којом смо се служили ја и Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делили једну канцеларију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Делили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту дешавало?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ту су се правили спискови, распоређивала се стража и ето тако, шта ја знам, ништа посебно ту није било и до једног момента, опет кажем, до састанка и док нису почели неки људи да буду мало тамо малтретирани и шта ја знам, па је то инсистирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ту, тај простор где су људи затварани.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези тог простора, помињете да су у том затвору у Месној заједници, ево ставите ово на документ камеру.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ту има један подрум и један плац који је ограђен био жицом плетеном, у том подруму су биле положене бале сламе, да не буду људи на, оно чисто, да леже и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су спавали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту људи било затворено?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ту је имало можда тридесетак људи, можда и више, не могу да знам, знате због чега, опет кажем, ту су неки људи можда долазили или у пијанству пролазили, из неких других села, буду притворени, па буду пуштени, знате, и ко је то имао времена да прати, ја нисам се баш толико ту, кажем Вам, био сам по Србији доста, много више времена сам проводио по Србији, него ту, ту када дођем, чујем неке аброве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, док сте били ту, шта се ту дешава, ко доводи те људе, ко их затвара, због чега их затвара, јесу ли то Хрвати?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту у тим затварањима је учествовао на било који начин командир полиције, ко је био командир полиције?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, ја Вам кажем, ја то никада нисам разумео тамо командира полиције и командира ТО. Ја стварно не знам о томе ништа, нити сам знао те надлежности које су, ја само знам да су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми ово само, док та документ камера проради. Ево, погледајте ове фотографије. Да не губимо време око тога, даћемо сведоку да погледа па онда. Ево погледајте ове фотографије, приђите овде пулту. Да ли је то тај простор?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, ово је подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је фотографија број 10, 9.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је вероватно простор унутра, ово је улаз, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само изгледа лепо сада, чини ми се да није била фасада баш тако лепа, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то тај улаз ту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је у Месну заједницу, тачно је. Овде је била канцеларија, месна канцеларија, овде је било одељење смештено за спавање, ту су били кревети на спрат и тако даље, мало напред кренете уз степенице, овде је била та канцеларија, а овде се улазило у ту, тај део који је ограђен жицом и у који се улазило на ова врата у подрум, на ова, низ степенице, мислим на ова врата на спрат.

Констатује се да је сведоку предочена фотодокументација МУП-а Републике Хрватске, на исти повод показивања фотографија бр.7, 8, 9, 10 изјављује да је то тај затвор у Месној заједници о коме он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колика је та Ваша канцеларија где сте били Ви и Милан Радојчић удаљена била од тог простора где су ти људи затварани?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И Месна заједница и спаваона и канцеларија, то је све било можда у пречнику пет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет метара удаљено од тог простора?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пет метара, све је то било, на ову капију је морало да се уђе и све је то, знате, мада је тамо где је овај део био ограђен жицом, био мало дужи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај део где је ограђен жицом, да ли је то ова унутршњост или је негде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он је иза, иза тамо, овог улаза, главног улаза где се улазило у подрум, па у том делу доле, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се вратите. Реците ми, који је био критеријум затварања ових људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја не знам, ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то Хрвати мештани били затварани?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хрвати мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мештани, не само мештани, него и неки са стране који су залутали и шта ја знам, цивили, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, седели сте ту са Радојчићем у истој канцеларији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, нисам ја, ја само кажем, ја сам то врло кратко користио ту канцеларију, ја сам то и у тим истрагама рекао, ја сам само навратио, сео, одморио се и наставио да идем да радим, невезано, ништа мене није интересовало. Кажем, некада када би он био одсутан, ја сам остао само ту, то су ти људи, то може да посведоче и стражари, да ту стражу распоредим и да будем ту чисто и тако. Нити сам одлучивао, нити сам могао да одлучим, нити да наредим, нити да било шта урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А стража која је била у тим затворима, да ли су то били добровољци или ова стража од мештана Ловаса?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Била је мешана стража, била је стража и мештана Ловаса и добровољаца и ЈНА, једно време. Управо кажем, од тог момента када је Дарко приметио да се неки људи малтретирају тамо, тада је он дао неке његове људе исто, када је мене замолио да се мало више налазим тамо, да се ти, колико могу да покушам да се ти проблеми спрече, да се не дешавају. И тада су неки од тих људи, да ли су били из његове јединице, не знам, али су били сигурно резервисти, они су исто држали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, ко је те људе приводио, доводио, те цивиле Хрвате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Е, доводио их је Коле покојни, доводио их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када кажете Коле, да ли је то тај Коста Гвозденов?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, највише он, највише он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је он група био?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја да Вам кажем искрено, он јесте из Панчева, али ја не знам да ли је он био Ступарева група, јер он се представљао тамо као да је дошао из Сплита, то је нека прича била, сада мене није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете доводио их Коле, по чијем налогу он доводи те људе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он то можда негде и успут, види, измлати нешто и онда, вероватно донесе неку одлуку сам, да је неко крив, да је неком деда био усташа, или стриц, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, откуд Коле зна ко је у Ловасу Србин, а ко Хрват?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знао је, знао је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на основу чега?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, лепо, он оде, седи, дружи се са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, разговара са људима, па га неко пошаље од комшија, па каже тај је био то и ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су неке куће биле са неким белим чаршафима обележене?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Биле су, на пар дана неке крпице, али ја не знам ни због чега, ни ко, ни зашто. Само знам баш корпус када је дошао, на челу са Ковачем, пуковником, чини ми се да су његови резервисти имали неке крпице исто везане на рукаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас не питам, ја Вас питам за куће, да ли су биле неке беле плахте по кућама?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кажем, носили су те крпице, ја немам појма ни ко их носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас за куће, хрватске куће, да ли су биле обележене белим неким чаршафима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја не знам за хрватске, биле су неке куће и српске обележене тако, верујте да ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви знали које су српске а које хрватске куће

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја не знам стварно, јер ја стварно не знам о тим операцијама ништа, ја уопште нисам носио оружје, нити сам ишао по тим патролама, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате да су српске куће биле обележене, када не знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то прођете кроз улицу, имало је на пример ту куда се, куда смо шетали, имало је да се види, или имаш толиких бракова на пример да су били Срби и Хрвати, имало је разлике. Ја бар нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли су све куће биле обележене?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте приметили.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Или сам можда, можда ја стварно нисам приметио, али нисам приметио разлику да су обележене хрватске, а да нека српска кућа није, не знам. Ја знам неки мешовити бракови да су били, па су неке куће биле обележене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имало је Хрвата куће, извините, до, тачно до затвора, овога, ту је становала једна девојка. Уопште није било крпа никаквих на њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су неки људи носили беле траке око надлактице руке?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имало је и тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим, али се сећам онако као кроз маглу, не могу да се сетим ко су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који су то људи били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А приметили сте да има људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, кажем, имало је, ја Вам кажем, ето, повезујем са Ковачем и крагујевачким корпусом, и они су неке крпице носили, око руке или везане за палету, да ли беле, да ли жуте, немам појма, али носили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, за ова затварања ова два брата, шта рекосте, ко је рекао да се они затворе, оно на почетку када сте деконзервирали оружје, па када су нека два брата, ко је то рекао да се затворе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са та два брата?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам, ја сам чуо неке приче, али не знам шта се десило, ја сам тај дан био и сутрадан они су штрајковали глађу, ја сам лично ушао горе да им донесем литру млека, натерао сам их да попију литар млека. И после тога више не знам, опет Вам кажем, радио сам неке друге послове, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај дан када сте Ви дошли у канцеларију и када сте у канцеларији у којој сте иначе седели Ви и Радојчић, затекли Божу Девчића, Милана Радојчића и Љубана Деветака, везано за, кажете, прављење тог списка, реците ми, да ли је то био списак за ликвидацију људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја ћу да кажем, ја сам то рекао и објашњавао сам пуно, и у Краљеву, и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, опросите, па то су све сугестивна питања, какав је ваљда био списак, а не да ли је списак за ликвидацију, ја се извињавам што овако, али дижем руку већ неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која су го сугестивна питања?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зато што се пита ваљда какви су спискови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је сведок и данас и у истрази, причао да је то списак за ликвидацију био и да су на основу тога списка заокруживана имена за ликвидацију и то је причао истражном судији, то је причао и тужиоцу, то је и данас у свом исказу рекао. Ако је то нешто

сугестивно, сведок је то данас испричао, не видим разлог да Ви реагујете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево проверићемо и транскрипте, реагујем из више разлога. Пре свега, судија, Ви њега нисте испитали, да ли он остаје при свим исказима, он је овде на очи нас свих мењао више пута исказ, према томе, треба га питати, да ли је, да ли су на било који начин, не знам куће биле обележене, а не да ли су бели чаршафи стајали на кућама, јер сведок очигледно мења исказе стално. Ја се извињавам што морам да интервенишем, али исто се односи и на то, да ли су биле униформе на неки начин обележене, ваљда се тако пита, а не да ли су имали беле крпице и ко је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам конкретно и директно питам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, то је моја примедба, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он може да каже јесте или није. Можете да седнете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја, просто, ето тај приговор сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми даље у вези овога, када сте помињали прављење тог списка, да ли је Вас Милан Радојчић нешто питао или је, то сте у истрази споменули, да је Милан Радојчић питао Вас, «ко би то могао да одради»?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само, ја се извињавам, ја морам да се вратим мало. Ја никада нисам рекао да је тај списак прављен за ликвидацију људи, значи да будемо јасни, никада нисам рекао тако. А сада ћу да кажем тачно како сам, мислим да ћу да се сетим, да цитирам себе од речи до речи како сам рекао. Када сам ушао у канцеларију, Љубан Деветак је стајао поред стола, седели су Милан Радојчић и Божа Девчић и ја сам отишао за други сто тамо, јер Милан тада мало је био љут на мене и шта ја знам, нисмо контактирали, ја сам имао други радни сто. Сео сам за тај други сто и чуо сам Љубанов коментар, питао је: «Ко је тај човек, ко је тај човек, ко је тај човек?»; неколико пута је питао њих двојицу за неке људе и ту су коментарисали, Љубан је отишао. Ови су остали и ту су коментарисали, Љубан је отишао. Ови су остали, да би се после десило управо ово о чему сада Ви причате, да сам ја рекао да су то спискови прављени за ликвидацију, то се касније видело да је то било то. А тог момента се није знало да су ти људи стварно спремани за ликвидацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после сте се уверили?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је се после, па то се зна све, цело село зна за то, да су ти људи са списка били ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог списка који сте ту били Ви присутни када су они читали. Добро, реците ми, да ли је Вас Радојчић питао нешто у вези тога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Директно не, али једним повишеним тоном је покушао да ми се скрене пажња, ко би то могао да одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Коментарисао је мало, опет кажем, на неки свој начин, да бих ја то чуо вероватно и да би се можда понудио. Ја сам то рекао да мене те ствари не интересују и та прича ме не интересује и ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је то значило, «ко би то могао да одради», да ли се то односило да ливидира неког?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да убије неког?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Та група људи, нека група људи мора да буде склоњена, тим речима је нешто отприлике речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено, ко рекао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Радојчић и Божа, значи ти људи би морали да буду склоњени. Тражило се ко ће то да изврши, ја сам то чуо и одмах сам рекао, мене то не интересује. Касније су контактирали са Ступарем, колико сам ја чуо, он је прихватио то да одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули да су контактирали са Ступаром и да је он пристао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дошао је, ја сам изашао, Ступар је дошао у канцеларију и сео да разговара. После неколико дана када се то све издешавало, просто је било закључити, да су ти људи побивени. Једна група људи, ја сам и присуствовао када је одведена, задња, пет, шест људи који су одведени исто неким путничким колима у неком правцу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи тада затворено у подруму Месне заједнице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не могу да се закунем, верујте ми, не знам тачно колико је било, и мала једна је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ни оријентацију било какву?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Опет кажем, не бих смео да грешим душу, одлазили су, долазио сам, људи су привођени, све је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушани пред тужиоцем, дали изјаву 21. маја 2007. године, Ви сте рекли: «Истог дана или сутрадан, нисам сигуран, у уласку у зграду где је била канцеларија ТО, срео сам се са

Миланом Радојчићем, јер је он излазио из канцеларије и Радојчић ме је питао, ко би могао да одради онај посао»:

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам му само одговорио да то мене уопште не интересује и прошао сам поред њега».

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то је било тада, тако је било, само што није то. Тако је било, ја сам отишао, у одласку је он то мене питао. Ја нисам коментарисао, ретко о чему сам коментарисао са Радојчићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када сте, кажете, били сте присутни одвођењу неке задње групе људи.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, можда је било пет, шест људи, шта ја знам, једно, двоје кола путничких паркираних, једно у улаз те Месне заједнице, једно ваљда напољу је било остављено, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то радио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То су радили Ацо, они су возили и још један дечко кога ја не познам. Опет кажем, ова Ступарева група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ацо, помињали сте у истрази, Александра Николајидиса, Петронија.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја кажем Ступарева група, сада, неко је то писао тако, ја кажем Ступарева група, ја не могу да кажем да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико писао, у истрази, господине Јелићу, свака реч се, оно што сте Ви изговорили.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Ступаревој групи је био Аца, Никола, Никола, Петроније и још неки момци које ја стварно се не сећам имена, ја сам то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они то радили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било, е па сада, ја кажем опет, овај, ови људи су одвежени у неком правцу, где су одвежени, не знам, с тим што се сутрадан или прекосутра чуло да су ти људи побивени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте истражном судији да је Ступар морао то да изврши са овом групом.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам рекао истражном судији исто да ја Ступара никада нисам видео да је то урадио са неким задовољством, него да је тешка срца то урадио и да му није било пријатно уопште, ниједног момента што се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ово значи, што је сада то тешка срца морао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Зато што сам га видео погнуте главе, наслоњену главу на пушку и тако, седео на степеницама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте том приликом и тада видели Александра Николајидиса са кравом одећом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, понудио сам му, мислио сам, што се каже, да није рањен или нешто, понудио сам му алкохола, ракије, мало да накрене, да се освежи, јер волео је да попије, није хтео, изашао, каже «радим посао» и изашао је и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је после тога састављена нека комисија, неки људи за сахрану ових убијених?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно, састављена је, људи од четири човека који су педантно пописали те људе, спаковали и сахранили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, који је то број био људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, не, јер знам, опет кажем, у пролазу ја сам, то је било у Месној заједници тамо, те су људе ту, не могу да се сетим тачно, знао сам једног од тих људи како се звао, можда ћу се сетити, четворица их је било, то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они одводили те људе, на који начин?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту кола било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, ја кажем, ја сам видео ово једно, двоје кола, једно унутра и једно испред паркирано, али пре тога ја нисам био ту, ја сам опет кажем, стигао сам из Краљева, негде у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом када сте били, помињали сте нека двоја, троја кола?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио та кола?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не знам, стварно не знам, то није могуће да се види, јер ја нисам излазио тада тамо из канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, ко је изводио те људе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неку жену да је ту викала?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, мене је псовала та жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то, како се то дешавало?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је жена стајала ту и псовала ми је мајку четничку, наводно што нас не побијете као људе, што нас малтретирасте и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, мене је лично псовала та жена. Мислим мене, мене сигурно, ја сам био тада присутан једини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је те људе неко малтретирао тада, тукао их тих дана, пре него што су одведени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Били су, па, били су малтретирани, били су тучени, били су озлеђивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ступарева група, Коле и поједини мештани, јер је доктор тамо у селу и они су тим људима у ноћи, опет у некој тајности указивали помоћ, превијали те људе и помагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како су они то могли да раде, помињете да је ту била нека стража, како су они пролазили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није то била тако озбиљна и јака стража, која је могла да се супротстави тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта та стража, поред ње прођу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Вама је лако да кажете, та стража, ја Вам кажем да није била та стража толико јака и моћна да може тим људима да забрани и да их спречи да нешто ураде. То је било немогуће у тим првим данима. Људи су били преки, Коле тај и још појединци, на пример из тог Ловаса, шта, ниси смео да им се обратиш неким тоном и тако. Ћути, склањај главу живу и то ти је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ко од вас ту нешто реаговао, примећујете да данима ту се долази, да се људи малтретирају, да ли сте реаговали, било Ви, било Радојчић, било ко од вас ту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава на пет метара од Вас.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам прву реакцију чуо од Дарка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дарко је први реаговао, опет кажем, са оног једног састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Дарко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он је био ваљда командир војне полиције из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то наш оптужени Дарко Перих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тај је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми овде имамо неспоран податак да то није војна полиција из Ваљева него територијална одбрана, резервисти.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервисти.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не знам, ја сам знао да је то била војна полиција, али знам имена човека, значи ја сам стварно мислио да је то војна полиција. Ја се ни са њима нисам састао два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од Дарка чујете то?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ето, он је то покушао да спречи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сте ту тих дана, ми имамо одбрану Дарка Перића где је он ту дошао негде, прво је био 16. октобра, један дан, а са четом целом дошао 17.-ог. Како Ви то чујете од Дарка, зар нисте Ви ту присутни тих дана?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, ја кажем, ја сам био присутан, ја опет кажем, врло мало сам био присутан у Ловасу, ја врло мало. Значи, ја имам, па на десетине пропусница од ЈНА где сам одлазио, шта сам одлазио, записнике из Црвених крстова Србије целе, Врњачке Бање, Краљева, шта ја знам и тако је то требало одрађивати посао и враћати те људе. И понекада када дођеш, чујеш нормална ствар, прича се, нешто се прича и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тврдите у истрази да сте стајали на степеницама те канцеларије ту, када су ти људи извођени и када су стављани у кола.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, нисам стајао на степеницама, ту је прозор из степеница, знате, и то сам махиално погледао и видео сам, јер ту је прозор, стаклени прозор, то се види лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од кога после чујете да су ти људи убијени?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то је се причало сутра и прекосутра дан, то је знало цело село, сви ти мештани су знали, друга ствар, и ови људи што су пописивали те лешеве и сахрањивали и шта ја знам и та прича је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио те људе који ће да попишу те лешеве?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја мислим да је то неко из Месне заједнице, не тврдим, али мислим да је неко из Месне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био упознат Љубан Деветак са тим?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим, са овим ликвидацијама?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, ја то не могу да тврдим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте оног дана када су тај списак Божа, Радојчић, да је и он био ту?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он нешто изјашњавао поводом неких људи?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Божа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Љубан Деветак, Божи не судимо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, он је питао, када је оно питао за неколико имена, ко су ти, ти и ти људи и нешто је изашао. Шта је било даље, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде двоје оптужених, Александра Николајидиса и Петронија Стевановића који су у својим одбранама тврдили да је њима Љубан Деветак налагао да се склањају ти људи из простора у Месној заједници. А то склањање објашњавају да им је говорио да се убију. Да ли знате Ви тако нешто?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам то чуо, а не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, добро, то се опет причало, да Вам кажем, неко ће да прича, да лансира своју причу, можда је неко други налогодавац, можда неко трећи, то ја немам појма, али ја никада нисам то чуо, друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, чули сте, а сада никада нисте чули, па реците.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам, не могу да тврдим, како да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте чули директно од Љубана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако, од Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога јесте чули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, у селу неко каже Љубан, неко каже Милан, неко каже овај, неко каже онај и тако, то је та прича. Значи то су више били аброви, како да се изјасним ја на мој начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде нама да је Крњајић Жељко био командир полиције.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не могу да се сетим тачно, врло кратко је човек био тамо, али верујте, ја са њим нисам ни две речи проговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Рањен је био, отишао је и тако, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто оптужени Жељко Крњајић тврди да је он рањен већ 11. октобра 1991. године, да је напустио, да није уопште био ту и приложио је и неку документацију и да није он био командир полиције, имате ли Ви сазнање, ко је био командир полиције?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја уопште не знам, верујте ми, ни о једном датуму ја не могу да коментаришем, да ли је био 11.-ти или 15.-ти, ја знам да је једно време Жељко, баш се тако причало, ја опет кажем, мада ја мој утисак је другачији, ја опет кажем, да је Жељко био неко време

командир милиције, па да би га касније наследио Воркапић овај покојни, мислим да је и он био једно време, па је и он, или заменик или командир полиције. После његове погибије, чини ми се да је био Мића и тако, то је то ишло нешто тако, верујте да не знам. То је тако било, ја не знам, ја са њим нисам уопште контактирао, нити сам имао било какву акцију са њима, нити какав проблем са њима, нити било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили у зграду где је била станица полиције?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како не, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли у тој згради били ти састанци о којима Ви причате да сте били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не мислим да су били у тој згради што сада помињете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били још на неком месту ти неки састанци?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, неки су се и били су у згради касније када је крагујевачки корпус дошао, они су се населили у ту зграду једну, стамбену зграду, где смо ми били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то када је дошао крагујевачки корпус.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кажем, ту у тој згради, сви су били неки састанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих првих дана и то, где су били ти састанци, да ли у тој згради полиције?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја мислим да је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та зграда полиције, да ли је то ова зграда која је овде у фотодокументацији означена под 17 и 18?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Та, та зграда, фина зграда, лепа зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, те састанке који су били, ко је присуствовао, ево конкретно на овом састанку о коме сте Ви помињали да је једна од тема било одлазак на неку акцију? Помињали сте, тада, неких речи је било о том минском пољу и тако.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не могу да се сетим стварно детаља, то је озбиљна ствар и да би ја тачно рекао педантно, страх ме да некеме случајно је отежам живот некеме, али пазите, било је да се од људи који су у притвору, који знају где је то минско поље, да се са тим људима разговара и да покажу где је то минско поље, да се то минско поље очисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како да се очисти, ко то да очисти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Војска, ту је била, била је нормално ЈНА је била присутна ту, били су ту три, четири официра ЈНА, ја не могу да се

сетим ко су и шта су уопште били из које јединице, али су они били исто присутни на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био из ове месне власти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Из месне власти, то не могу да се сетим, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био од представника добровољаца?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Од добровољаца сигурно су били Ступар, ја и Бата, исто је било из ове месне власти, али стварно не могу да се сетим тачно, мислим да је био Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Милан?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Радојчић, чини ми се, он је обавезно присуствовао, сада не могу, нисам сигуран, али био је сигурно неко из те месне власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Љубан Деветак?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није, на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам, можда су били пре тога, јер ја сам, ја сам лепо рекао да сам био ту десетак, петнаест минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био потпуковник Димитријевић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је, опет кажем, то су били тих три, четири официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту водио главну неку реч на тим састанцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, сви помало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је била нека дискусија?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, управо то, када кажем да се нађу људи који тачно знају. Било је речи да од људи који су притворени, да знају где је то минско поље и да треба они да покажу тачно где је то, да би то војска разминирала, ту су били инжењерци, били су, било је ту ЈНА доста. Стварно доста у Ловасу је било војске са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је тог дана било неко масовно окупљање мештана села Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходног или? Да ли Вам је познато да је тог дана окупљено 70 људи села Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Окупљали су се чешће људи, да Вам кажем сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су били затворени тог дана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ти људи који су били на, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ти људи нису били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ако мислите за те људе који су били на улици. Људи су затварани селективно, ја Вам то понављам, значи иде у кућу ту и ту, доведе се тај и тај човек, испита се, или буде пуштен или буде притворен. И тај број који је направљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то одреди?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милан Радојчић, и тај број људи који је био у том затвору, он је на тај начин дошао, а та прича да је са тог протеста неко затворен, то није тачно, то су протествовали људи који су били насељени. Једном приликом, пазите, ја не знам о ком протесту се прича, било је неколико протеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на овом састанку, који су то људи, одлучено који људи да се воде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја даље не знам, ја Вам управо кажем, ја даље нисам порисуствовао, ја сам отишао и Дарко је мени рекао то, што треба да се одради, тог момента у територијалној одбрани, да се мало спречи, ти проблеми да се ти људи не малтретирају и ја сам отишао, имао сам других послова и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете, чули сте неко разминурање да се изврши?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то је било пре тога, кажем, то је тај био ред да се ти људи покажу само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ти, ја сам лепо Вам рекао, људи који су били притворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрвати, мештани, притворени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, Хрвати, мештани, да, да, јер претпостављало се да они знају где је то минско поље, да покажу, да се то разминура. Другу причу ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било једино присуство Ваше на састанку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био сам ја на неким састанцима, икс пута и у школи, шта ја знам, када се правио списак шта треба од хуманитарне помоћи, ја сам највише то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се причало на тим састанцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, у вези управо задатка на који сам послат, ако се ишло за књиге, за књиге, ако сам ишао за лекове, за лекове. Једном приликом сам ишао да подигнем неко оружје у

«Заставу»; што нисам успео и тако даље, значи имао сам неке задатке и тако, за територијалну одбрану и за полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај дан када помињете да сте видели да су колима Ступарева група одводили ове људе и да су они, чули сте после да су ликвидирани, који је то дан био?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не знам, стварно не знам, не могу ни да се сетим, то је прошло и времена, а и ја здравствено нисам био добро, седам година сам био болестан и тако да мени то уопште не би ни пало напамет ни да размишљам, јер бих онда био геније, да запамтим дане и минуте све шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у истрази да је то био онај дан и да не знате тачно, не можете да се изјасните, али кажете да су тада Ваљевци били у месту Ловас, ова ваљевска чета што Ви мислите да је овај одред полиције из Ваљева?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Били су, били су, били су, опет кажем, долазили су из разних праваца, разни официри, највише је официра долазило и контактирало је ту са, то најбоље знају да објасне неки оптужени, јер долазило је и потпуковника, по неколико њих је долазило, имали су неке састанке и у територијалној одбрани и са Љубаном и тако даље и тако даље. Значи, ја верујте, не могу да се сада сетим свега да ли је било тог дана, знам да је Дарко чак, чини ми се, демонстративно напустио Ловас, али када, не знам, пазите, то је мој утисак неки, ја то не тврдим, али ми се чини после свега што се десило, да је он то тако урадио. И био је мало и љут на неке његове колеге, нешто, шта ја знам и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, шта се десило то, кажете били сте на том састанку, после сте отишли, да ли сте чули шта се то десило после, сутрадан, да ли су неки људи страдали, на неком минском пољу, шта се то дешавало?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чули, шта, тада сам баш био у Краљеви и у Шиду смо сели да се одморимо и човек нам је причао, баш из Ловаса који је сачекао нас да нас отпрати овамо и прича, каже, да је то на том минском пољу које је требало то тако и тако да се одради, како сам ја објашњавао до сада, да је неко од Хрвата скочио на неку мину, «петицу» тенковску и прво их је позвао, каже, «мина је ту»; шта ја знам, да је скочо на ту мину, да се активирала и да је тако настрадало неколико људи, оно што је настрадало. То су опет приче, кажем Вам, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто од ових људи које сте знали, шта се то десило?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, нисам ја имао кога да питам из те групе ништа, јер сигурно ми не би одговорили тачно. Трудио сам се да што мање знам и да се баш много преко њих не интересујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: . Реците ми, када помињете Милана Радојчића, од када је он фактички почео да врши ту своју дужност команданта територијалне одбране?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја да Вам кажем, да ли је био командант територијалне одбране, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас када је постављен, непостављен, него када је фактички почео да врши?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Истог момента, ја када сам дошао, ја ћу сада да кажем у име своје и мој утисак, моје убеђење, значи ја када сам дошао у Ловас, првог човека кога сам срео и видео за радним столом, био је Милан Радојчић, управо у овој згради о којој причам да смо ми били смештени, не смештени, где смо деконзервирали оружје, први контакти су били са њим, па су се онда укључивали Воркапић и још неки тамо људи, њихова екипа која је састављена ту да нас прихвати, да нас упуте, шта знам и тако даље и тако даље. Сви су имали неке надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли истражном судији на страни 37 овог записника када Вас је питао, уствари тада Вас је питао адвокат Здравко Крстић «ко је био задужен за тај затвор», а Ви кажете, «ја Вам кажем да је Радојчић био командант ТО, није имао ко други да буде задужен за затвор, сем њега, јер то је ТО водила бригу о свему томе»:

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја сам то и малопре покушао да Вам објасним, јер постојала је као полиција, територијална одбрана. Међутим, све радње које су обављене са тим људима који су привођени,, обављене су у ТО, нису у станици полиције, како да је назовем и ти људи су били притварани ту. А шта је била надлежност чија, ко је шта радио, верујте то ја, ја сам обичан човек, то мене није ни интересовало никада, али чисто онако оно што сам видео, то је тако. Ја никада нисам чуо да неко узме некога да доведе из села и доведе код Жељка Крњајића у СУП, него је доведен у територијалну одбрану код Милана Радојчића и тај сваки је морао да одговара у четири ока, са Радојчићем нико није могао да буде присутан унутра. Ја сам сто пута напустио канцеларију, ту је жив, може то да каже, «изађи док завршим посао, разговор» и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужени Милан Девчић спомиње да је Вас потпуковник Димитријевић поставио да будете у том затвору Ви, неки чувар, шеф, ваљда, шта ли.

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Димитријевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковник, да ли је то тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма, не, Димитријевић, сада мени је жао што сам, не знам, не би ја, не знам, али ја, Димитријевић и ја, прво, никада, само смо три речи проговорили ја и тај човек. Тада је био потпуковник, ако мислимо на тог човека, тада је био потпуковник и никада то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви њега то виђали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, видео сам га, ето, ту је имала још једна кућа, између, то је месна канцеларија, како да је назовем и станице полиције где је била, па ту је била једна старија кућа низ дуж и ту су они имали неки штаб њихов, имало је ту неколико штабова, ја нисам ни знао, чак су неке јединице биле лоциране ту, код нас у близини Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали на тим састанцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам, јесам, ја кажем на овом једном састанку сам га видео, тог човека сам видео можда два, три пута и задњи пут када смо се видели, растали смо се, било је мало непријатно. Никада ми није рекао да будем то, то, то, није тачно, ако је то он рекао, лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић је то рекао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, Милан Девчић, не, не, то је друга прича, ја сам мислио да кажете за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић је рекао да је Вас потпуковник Димитријевић поставио да будете тамо чувар у том затвору Месне заједнице.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је опет везано за ову дискусију, ја кажем то мени није рекао он, то ми је Дарко, низ пут, низ степенице када смо силазили, рекао да мора да се обрати пажња на те људе, «молим те, Љубо, погледај тамо»: због чега? Вероватно је имао поверења неког, да се мало спречи то и то је то, тортуре, то што се радило од неких од њих, од појединаца. Ја сам успео то на неки начин, то је било кратко трајало, није то трајало месецима, данима, то је брзо решен тај проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте то по Дарковом том?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, све док смо били, док сам био ту, ако сам данас био пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то трајало, то да обратите пажњу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, нека буде два, три дана, али верујте није се десио ниједан инцидент. Ту је доктор, може то да посведочи, зна он добро како смо ми решили те проблеме. То нека буде за сада међу нама, али ми смо те проблеме решили тада и нису ти људи долазили, стварно не могу да грешим душу, нису никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић такође тврди да сте Ви тамо били, у затвору радили Ви, чак има неки његов подсетник где он каже «Милан и Љуба раде у затвору».

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, добро, ако је мислио он да ја радим у затвору, то је његов проблем, у затвору радио нисам никада. Ја имам све папире од Месне заједнице сваког села, прошао сам цело ратиште, шта сам радио, за шта сам био задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Петроније Стевановић помиње да сте Ви са њим ишли у неку акцију претреса неких винограда?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам ту о томе папиру сазнао можда петнаестину дана пре него да почне саслушање. Ја сам то покушао да предочим суду овде, то је овај Александар Димитријевић, она цукела, то је он правио тај записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, ја Вама предочавам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја Вама ћу да кажем, ја морам да одговорим на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, ја Вама предочавам шта оптужени Петроније Стевановић тврди.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим Вас, ја ћу да одговорим, дозволите ми да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ми реците, да ли је то тачно или није тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само молим Вас, ја ћу да образложим, нећу само тако да се погрешно протумачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, реците, да ли је то тачно или није тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није тачно, никада са Петронијем, са Ацом, са Ступаром, са том групом Ступаревом нисам, можда сам попио једну кафу, више од пет речи проговорио, нисам у никаквој акцији нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте са Александром Николајидисом.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, да сте се враћали у Панчево и возили Снежану Кризманић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је већ друга прича. Дозволите, молим Вас, то је друга прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете, никада нисте ни попили ништа.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја причам о операцији, Ви мене питате о овом минском пољу. Нема везе Снежа, о чему ћете сада да ме питате, са минским пољем. Није Снежа ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак није Петроније Стевановић помињао минско поље, него да сте ишли.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ви сте ми рекли сада да сам ја са њим ишао у минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у акцију претреса винограда.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је том приликом вођен неки Ивица који је требао том приликом да буде неко, да ти Хрвати не би пуцали у њих, да пронађу те људе који су се крили. Да ли је то тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да Вам кажем нешто, никада и словима никада, ни у једној акцији нисам учествовао, нити сам носио пушку, нити сам наредио коме, нити сам извршио нечије наређење. То Петроније ако је рекао, Петроније лаже. Он треба да погледа мене овде у очи, и он и сви остали који кажу да су били у таквим акцијама са мном. Ви сте ту, ја сам ту, они су ту, лаже, али ја сумњам да је то Петроније рекао, јер Петроније без обзира на његове неке потезе, није то баш био толико нечастан човек. То је можда неко из неке друге групе, неких других људи, преко адвоката можда му гурнуто то, да се иде даље, да би се оправдао онај извештај Аце Васиљевића, да се, да сам ја чинио већа злодела него што је радио Хитлер 1941., али то треба да се докаже, госпођо. Ја сам највише због тога, због неких његових људи тамо које су те цукеле пијане убијале те старце и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис тврди да сте Ви били заменик Љубана Деветака тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Слушајте да Вам кажем нешто, ја бих волео сада да ми кажете да сам и Хаџићу био заменик. Никада, верујте, рекао сам Вам малопре, да никада никакву функцију нисам имао. Због чега сам контактирао то са људима? Био сам вук у јагњећој кожи, веровали су ми људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чијом сте командом Ви тамо били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мојом командом, сам себи сам командовао, ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви командант самом себи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, зато што нисам веровао у све оне приче што сам Вам причао, од августа, 13. августа 1991. године када сам напустио Српску народну обнову. И када сам сазнао за ликвидације, наручени неки људи и тако даље и тако даље, то је нека друга прича, за неко друго време. Драго ми је само да сам спасао доста живота и српске деце и хрватске деце и наших бораца и сабораца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, Ви овде данас на основу Вашег исказа и оно што сте изјавили у истрази, створили сте нам једну слику да је Милан Радојчић био све и свја, он одлучивао све, међутим, они докази које суд има у списима предмета, ту има доста здружених

изјава што су дате по замолници пред хрватским судовима, има доста сведока, та Ваша изјава, то што Ви причате, потпуно се разликује од тога.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћу да Вам предочим, много сведока прича да је Љубан Деветак био тамо главни у селу, да је он био тај командант, то причају.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам причао да је Љубан Деветак главни у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Иван Мујић и Ђуро Филић и Тома Златко и Марија Ђаковић и Берислав Филић и Иван Антоловић и да Вам не набрајам даље, Жељко Франчишковић, Антон Лукетић, Томислав Шелебај, па чак и ови, Никола Вуковић то прича, Радомир Бајић то прича, Славољуб Ивановић, Пато Ференц, Игор Борић, сви ови сведоци кажу, не само ово што Ви причате, он је био командант.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То су људи из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, не само то, он је био командант, па био одсутан, па је Милан Радојчић све водио.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја никада то нисам рекао да је Милан Радојчић био све и да је он све радио, шта је хтео и како је хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш исказ из истраге, господине Јелићу, и ово данас што причате, за све што Вас ја питам, Ви кажете, «Милан Радојчић». Ко је та привођења, ко је радио те истраге тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све он?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја то кажем пред њим овде, и пред Вама и пред већем, и пред свима. Па, људи, да ли мислите да лажем? Ја то јавно кажем овде, ево човек може да стане пред мене и да ми каже, «Љубо, лажеш». То је истина и Радојчић кога је пустио да иде, он је отишао из канцеларије. Кога није пустио, тај је отишао, притворен био, госпођо судија. И не треба мене, ја Вам кажем једну реч не лажем, ја могу само да заборавим, али верујте ми, присетићу се неке реченице, па ћу додати или допунити неку изјаву. Али то је тачно, све што Вам кажем, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта је Милан Девчић радио, ми смо овде, имамо у списима неке доказе да је он био командир полиције. Ту се доста сведока изјашњавало.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: До командира полиције Милан Девчић, прво су људи, опет кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали су то Иван Мујић, Јосип Кувејџић, Емануел Филић, Марија Ђаковић, Берислав Филић, Славко Божић,

Владо Бошњаковић, Горан Јеремић, Никола Вуковић, Борислав «Бата» Михајловић, сви они причају управо за тај први период да је командир полиције био Милан Девчић. Па и сам Девчић је у истрази причао да је био командир полиције у том првом периоду. После је мењао одбрану на претресу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, командир полиције, не знам само, опет ја кажем, како се то, како се постаје командир полиције. Девчић је био један од људи тамо мештана, на пример, кога сам ја морао да послушам, јер не познајем ништа, ако би нешто рекао, ја бих то урадио. Међутим, истина је друга, Милан Девчић је по налогу, ја ово знам проверено, значи ово није чуо сам, сетио сам се, али је по наређењу појединаца из Ловаса, његових комшија, морао да иде да приведе тога и тога, комшију Хрвата, да га доведе у МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем наређењу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Од претпостављених ту, то он најбоље може да Вам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих претпостављених?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Који су могли да нареде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, реците?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Е, па то зна он, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ви мени који су?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам сигуран, не могу ја да кажем, то најбоље зна ко му је наредио, ја не могу ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то њему наређивали тада?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То опет кажем, питајте Ви то њега, а то је истина. И он је морао са пуним очима суза да иде у једну кућу, на пример, да приведе неког старца Хрвата да дође да да неку изјаву у територијалну одбрану. Опет, подвлачим, у територијалну одбрану, никако у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ове фотографије, па ми реците, да ли некога од ових људи знате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чуо сам за доста ових имена, верујте да те људе нисам никада видео, а нисам имао времена, ја се нисам много појављивао у јавности. И зато по имену, по лику не бих могао да, чуо сам за доста ових имена, сусретао се са њима лично нисам, можда са појединцима, али верујте да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неког да по нечему препознајете на тим фотографијама?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Трудим се, али не могу да се сетим, стварно, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, господине Јелићу, да ли су вођени спискови тих људи који су затворени у Месној заједници?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то водио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то је све, то је тај списак што је био у територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључен је и један и други.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Само бар кажите, које су ово фотографије, којих лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо да констатујемо сада.

Оптуженом предочене фотографије жртава из тачке 2. оптужнице, па изјављује да не препознаје ова лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли, ко је водио те спискове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ти спискови су се правили у ТО. Ту су се правили спискови за страже, правили спискови за набавку хране, ту се исто делила храна људима и шта ја знам, све је то ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то водио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Радојчић, Радојчић, све спискове је то он имао и све је он то водио све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су били ови људи који су?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он је био задужен и за кухињу горе, све, шта се ради и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за ове људе који су били затворени у Месној заједници, како, на који начин је то вођено, да ли се уносио ту неки датум, када су затворени или?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма, верујте, ја нисам обраћао пажњу, ја то не знам, вероватно да јесте, али стварно не знам сигурно да Вам кажем, јер нисам стварно обраћао пажњу на то, а друга ствар, ја нисам, опет кажем, много мало времена сам ја проводио ту, да бих знао баш детаље. Већином од овог исказа што кажем, нешто сам чуо, неки дан касније или, јер ја сам остао мало дуже у том Ловасу, можда три, четири године после тог ослобађања, не у Ловасу, него директно сам пролазио и свраћао код тих људи свих, посећивао сам их и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Рекли на почетку, у једном тренутку, «каже, Батина група ће да чува код силоса, каже Ступарева група ће то», ко то распоређује, ко то каже?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је тај ко распоређује ову групу ту, а ову ту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Опет, то је у сарадњи са ЈНА и територијалном одбраном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко каже, физички?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Опет кажем, то је тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Која особа то каже?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко је сада тренутно био ту, ако је био Радојчић, ако је био, на пример, Дарко, ако је био Љубан, није битно сада, направи се стража, на пример, где ће ко да држи стражу, ти се спискови направе за неколико дана и онда се људи само распоређују.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И рекли сте за ову браћу, питала Вас је председник већа, да су били ту затворени и после кажете, «чуо сам после»; то нисте завршили. Од кога сте чули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: За шта?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: За ову браћу, за ову двојицу, шта је било са њима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам био ту када су они ухваћени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, али после сте чули шта се десило са њима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чуо сам да су убивени, ако на то мислите, али ја не знам, то сам само чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А у чијој су надлежности била та браћа када су отишли одатле? Били сте ту када су доведени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је звао да се они доведу, ко је рекао да се они доведу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не могу да се сетим тачно сада, овај, да Вам кажем опет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Председник већа ће ме исправити, ако сте већ одговорили или Ви реците.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко је звао, не знам ко је звао, знам отприлике ко их је приметио, они су пуцали са неког крова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И онда, како долази до тога да се они приведу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Организовала се група, ти мештани и ухапсили их, заробили једноставно, они су баш били прави заробљеници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко их је заробио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, заробили су ти људи који су ту били, оне на које су пуцали они.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И коме их доведу када их заробе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Довели су их управо ово што причам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Где, где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Код Радојчића, тако да се ти људи затворе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А зашто су их баш ту довели?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А где би на друго место могли да се доведу?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, не знам, ја Вас питам, па ваљда у полицију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нема, то је било привремено, то је било првих дана, када кажем тај дан, то је одмах, још то није било све профункционисало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И доведу их ту и онда, колико бораве?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, кажем, тај дан је био, сутрадан сам још једанпут њих посетио, били су ту и чуо сам да штрајкују глађу и ја сам им однео, понављам, литру млека и послушали су ме, попили су тај литар млека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И после сте чули да?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То се чуло касније после, ја нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А ово кажете, Љубан показује прстом ко је тај човек, ко је тај човек. Да ли он чита имена?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није питао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је тај човек, а показује прстом, Ви сте показивали прстом.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: На шта то он показује?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није Љубан показивао прстом, неко је читао од њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од којих њих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Од, да ли је Милан, да ли је Божа Девчић, верујте ми не знам и Љубан је питао, ко је тај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А чита имена Хрвата, Срба, чија?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, уопште са тог списка тих људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Чија су то имена?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесу то хрватска имена, српска имена?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хрватска већином.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Хрватска?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било је ту и ових људи са, опет кажем, било је ту неколико спискова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А кога пита то Љубан, ко је тај човек?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Њих двојицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Он не зна те људе, да ли Ви тако схватате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако сам ја схватио да он не зна те људе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И добро, да ли се десило, Ви кажете има тамо у тој другој згради, ту је полиција. Ко је ту главни у тој полицији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Све зависи у које време, пазите да Вам кажем нешто, то је, ја никада нисам знао ко је главни у тој полицији, ако хоћу искрен да будем, никада нисам знао ко је главни у тој полицији. Причало се да је био Воркапић, причало се да је био некада Девчић, причало се да је био некада Жељко Крњајић, ја стварно никада нисам са тим људима ни контактирао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте видели да некада неко доведе ту у полицију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада. Али, пазите, опет кажем, врло сам мало времена, можда је било тога, не тврдим да није, али ја видео нисам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А ко зове тог доктора, кажете, он тајно превија ноћу. Ко то обавештава, ко зна да су ти људи малтретирани, тучени, па се сада организује да дође доктор, па да им пружи помоћ?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Звао је Мића, њега звао Девчић, звао сам га и ја. То је истина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, да ли претходно утврђујете ко је то урадио или само зовете доктора када је већ готова ствар?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Госпођо, па Ви мислите као да смо ми били на летовању неком, сада имаш око себе петнаест људи који су спремни да ти, шта, то се радило на брзину, што се одрадило, одрадило и тишина

и ћути, бежи, спавај тај дан, не појављуј се док се не заборави и довиђења, иначе ниси жив сутра. То морате да схватите тако, значи да није могло то баш тако слободно да се ради, да се укаже помоћ, да се оде и да се пријави у полицију, да би неко интервенисао, да би довели лекаре са ВМА, хеликоптер да сиђе и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, колико сте пута Ви видели да је неко тучен и малтретиран? Ви кажете, чуло се, знало се, тучени, малтретирани, Ви колико сте пута, непосредно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја лично нисам видео да је нико никога тукао, али сам видео, на пример, крвавих људи, када наиђе, видим крвавих људи сам видео доста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А никада баш нисте видели ко то туче?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам, нисам, па нисам, ја опет кажем, па нисам ја радио тај посао, нисам имао времена да се дружим са њима по улици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како онда знате ко је то могао да туче и малтретира, како онда ако нисте никада видели да су то неки ти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја доста, много верујем оним људима, мештанима из Ловаса, много им верујем, вероватно су, 80% њих видело, сигурно им верујем да су они људи причали истину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ове жртве, оштећени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Оштећени и породице

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко их је тукао и то. Значи, Ви нисте баш видели?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Највише сам контактирао са њима, ето ја им верујем сваку реч што су рекли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, за те затворенике, они су се некако хранили, негде хранили. Ко је то обезбеђивао храну за њих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја кажем опет, испада малопре сте ми рекли да, испада да Милан Радојчић све он, командује, све он ради, све он прави. Није тачно, у селу је он водио бригу о том делу. У овом другом делу где је месна канцеларија, где је задруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем то ја, господине Јелићу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Малопре сте ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само цитирам оно што сте Ви током истраге.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам рекао да је Милан Радојчић радио све и свашта по Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу да Вам прочитам све оно што сте изјавили за Милана Радојчића.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја знам шта сам изјавио, у реду је, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте, «па све је био, њему сте морали да се обратите за све, то је тако било»; па сте рекли: «Па, он је вукао све конце у Ловасу»; мислим, ја сада ако бих почела да Вам читам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је за територијалну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што сте рекли, испало је, «Милан Радојчић и можда још пар мештана, неки су живи, они су вукли све конце у Ловасу».

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Радојчић задужен за затвор у ТО». Ја не кажем да ја то тврдим, него предочавам оно што сте Ви у истрази причали. А и данас на моја питања, ко ово, ко оно, Ви помињете Милана Радојчића.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, мислим на оном протесту да је Радојчић био, да је он то извршавао, ја кажем опет, ово што сте рекли сада, ја ћу опет да се надовежем, ја сам малопре хтео да наставим ту причу. Он је одређивао послове доста у Ловасу, све такорећи послове. Значи није могао нико, нико није смео ништа да уради док није он ту. То је њихов договор био, његов и Љубанов. Љубан је ишао у Србију, конкретно ја знам, на пример, некада, када продавало нешто кукуруза, воћа, шта ја знам, по Србији, тамо да би се купиле потребштине за те људе који су насељени. Доста је велики број људи насељен ту, па се ту знало да се подели по пола черека, свињећег, па риба, па гардероба и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све смо то слушали, има и у истрази, а реците ми, ко је обезбеђивао храну за ове људе који су били затворени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је, територијална одбрана је требовала, кухиња се горе, кухиња је спремала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кухиња?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Има кухиња, је била формирана управо ту где причам да је први тај притвор био формиран, првог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У задрузи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, у задрузи. Не у задрузи, него у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Механичка радиона или већ како се то звало.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је, тако је, ту је формирана кухиња, ту су радили пет, шест жена, шта ја знам, из Ловаса. Касније су неколико

жена од ових насељених и оне су почеле и тако, ту је сва храна, и за раднике који су радили и за затворенике, све је требовано одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, реците ми, када је оформљен тај други затвор у Месној заједници, шта се дешава са оним затвором, овим првим, који кажете, првих дана на спрату изнад те радионе, шта је било са тим? Да ли остадоше и ту људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ништа, ништа, не, не, не, сви су људи премештени, па није, тада је мало, врло мало, четворо, петоро људи одатле је премештено у тај новоформирани затвор доле. Ту је опет био неки притвор, тако, како да кажем, шта ја знам, то је ратно стање било и можда је тако неко мислио да треба и ја не улазим у то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље, тужилац?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Може ли кратка пауза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ајде да онда, до 12 буде пауза, кратка, да би могли да завршимо, јер имамо суђење следеће у пола три, а сутра већ други сведок, не можемо да.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 11 часова и 45 минута и биће настављен у 12 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 12 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите сведока. Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја и име својих колега, колеге Крстића, колеге Олујића и колеге Војислава Вукотића, овај, бих хтео да учиним

један предлог у погледу организације даљег испитивања овог сведока. Наиме, овај сведок је, као што је и веће кроз своја питања правилно покушало да сазна, у више наврата је мењао значајније своје исказе, данас је то учинио поново. Данас је у великој мери, оно што мене и колегу Олујића брине, то је ово његово терећење нашег браћеника. Ми сматрамо и молимо суд да нам одобри да се после испитивања, које ће евентуално, господин тужилац и пуномоћници оштећених да обаве, да се данас не настави саслушање, односно питањима бранилаца, јер просто нам треба времена да припремимо одбрану у овако измењеним условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву одбрану измењену?

Ад.в ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пардон, питања, извињавам се, питања сведоку, тако да ето молимо да, посебно овде имам у виду и чињеницу да је такође мој браћеник, господин Радојчић, желео да Вас преко мене замоли да допустите и суочење у каснијем току, тако да просто ни он данас сигуран сам да није на тако нешто спреман. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу Вашег клијента није нешто значајније мењао исказ сведок. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у свом казивању да сте по доласку у Ловас одлучили да будете сам свој командант. Када сте стигли у Ловас, да ли Вас неко и ко распоређује, где ћете спавати и шта ћете радити?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само да се сетим, тачно је када смо, Батина група када је дошла, пазите, враћам се ту у Товарник, јер ја сам са њима пошао у Ловас и стигао сам у Ловас. Ко нас је распоређивао тачно, не могу да се сетим, само знам да је било нешто привремено смештено у неким кућама, да би неки дан, можда два, после тога били смештени у једну ту стамбену зграду која је у центру Ловаса. Сви смо били смештени у тој згради, а ко нас је ту сместио тачно, то не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви доспевате у ту канцеларију где је радио Воркапић, да ли је то Ваша одлука, ко Вам је рекао да ту дођете, да ту седите, да ту радите, да ли је то Ваша самостална одлука или је то неко рекао да то тако радите, да се ту сместите и да радите то и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канцеларију у којој је радио ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, Радојчић.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Са Батом док смо путовали и док је трајало деконзервирање оружја, са Батом је било договорено да, опет кажем, због неких мојих неслагања, шта ја знам, речено је, Бата је предложио, «нека иде Љубо негде у канцеларију, требаће он нама тамо».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме је предложио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мени и нама свима, ту са борцима који смо били са њим. Ја сам то прихватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви одлазите, где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам одлазио без проблема, где сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте отишли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, да, тада сам први пут отишао у канцеларију где је био Радојчић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је првих дана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кругу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следећих дана овамо у Месну заједницу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас било ко ту где сте били, конкретно Радојчић или неко из те цивилне власти, пита ко сте Ви, зашто сте овде и ко Вас је одредио да седите овде и шта треба да радите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нико мене није питао, ко сам, шта сам ту, али Радојчић је неке ствари, опет кажем, ако је требало да останем, замолио ме, остани, неко време буди у канцеларији и тако је било, трајало првих два, три дана док се нисмо упознали боље. Када смо се упознали боље, упознали се боље, значи од свих тамо људи који су били, ти на неким функцијама, у Месној заједници, од Љубана, од Миће, шта ја знам, имали су неко поверење, то је само био неки контакт ближи, контанктирао сам, лако сам долазио, шта ја знам, прихватили су ме и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нико није поставио питање, што ћете Ви ту и ко Вас је послао ту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нити ми је поставио ко питање, нити ми је ко наредио шта да радим или конкретни задатак дао и тако даље. Сем једном приликом, кажем ово, што сам поменуо, у вези Дарка, у вези тих, мало да се смири та ситуација, да се не малтретирају људи и што сам некада распоређивао ту стражу када је стража, када би Радојчић направио спискове те страже и ја бих то распоредио стражу и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај део Ваше активности о којој сте говорили, набавка муниције, наоружања и тај хуманитарни део Ваше активности тамо, да ли би то била Ваша самоиницијатива или сте добили за такве послове конкретно и од којих лица задужење?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја имам тај папир, то сам Вам рекао једном приликом, да ли сам добијао из Владе Српске Крајине папир, ако мислимо на тај папир, да пођем до ССНО у Београд, да ту пробам са њима договор, да бих отишао у «Заставу» и подигао неколико десетина

пиштоља за територијалну одбрану и полицију. То је опет било кажем у самој фази формирања власти и тако и отишао сам. У ССНО сам био примљен код мандатара Божовића, Хамзића неког пуковника, нису ми то одобрили, вратио сам се назад и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте о томе што сте намеравали да урадите и по том задужењу које сте добили, обавестили било кога из локалне власти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, дошао сам одмах, нисам одмах, можда други, трећи дан сам дошао и рекао сам Љубану, за то да није могло, ја да нисам, да то ја не могу да завршим, да то мора неко озбиљнији да оде и да разговара и тако даље и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само њему или још неке друге, да ли неком од војних, присутних војних лица, војних власти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, можда је био неко присутан, не знам. Ја сам Љубану конкретно рекао то, да нисам могао да завршим, да мора да уради неко други из Владе и тако. Такву су ми информацију они послали из ССНО да кажем овамо људима који су ме послали да то урадим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли тај први дан по, како кажете, ослобађању Ловаса, да ли сте чули, ако јесте, од кога, да ли сте сазнали да се нешто дешавало у току тог напада и у току ноћи, да су страдали неки људи, првенствено цивили и евентуално који број?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У току ослобађања Ловаса, да ли је то био девети на десети, ја сада стварно не могу да се сетим тачно, чуло се, причало се да је пар људи настрадало у том ослобађању. Чак шта, један наш човек из Чачка и он је настрадао у тој операцији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је неко страдао од цивила и који број?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја слободно смем да кажем онако, то је нека моја процена, не мора да значи да сам у праву, да ти људи што су страдали, да су то све били цивили. Мада се ја нешто не сећам да сам видео неко униформисано лице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас, да ли знате који број тих цивила, ако уопште знате да су цивили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, то је било пар људи, верујте не знам то тачно колико је било, то је било неколико људи у првом налету, кажем Вам, када се ушло у Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви евентуално видели неке лешеве по улицама или негде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, тада не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли временски приближно да определите време од Вашег доласка у Ловас, па до тих трагичних догађања, на том минском пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Моје време, колико сам провео ту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Број дана, отприлике, од Вашег доласка до тих трагичних догађања на минском пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то је, шта ја знам, можда сам био одсутан дан, два, па сам био ту, шта ја знам, неколико дана сам провео сигурно ту, шта ја знам, верујте ми. Јер ја сам одлазио често за Србију, требало је да одем до Краљева, да се вратим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на сам дан догађања на минском пољу били у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били дан, два, три пре тога у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, то је управо било када је био тај састанак и о томе причамо, значи био сам тада, а када се десило то у Ловасу, нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај састанак о коме говорите, можете ли се сетити, на колико дана је био пре догађаја на минском пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, може да буде дан, два, вероватно, шта ја знам, пре него што се десило то на минском пољу, верујте ми нисам сигуран, нити смем да гарантујем, али то је ту нешто тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то, у које доба дана било, да ли пре или послеподне?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То када се десило то на минском пољу, а састанак тај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Састанак.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Састанак, верујте, не смем, опет кажем, страх ме да некога случајно не оптужим погрешно и на правди Бога, нисам сигуран. Знам да је нешто било око, отприлике око поднева, нешто је било, неко време, дванаест, један сат, отприлике, тако нешто, у то време, нисам сигуран, стварно не смем да тврдим то ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, односно да ли имате непосредна или посредна сазнањ, да је од времена Вашег доласка па до ових догађања на минском пољу, да су још неки цивили страдали, убијени, мучени или већ шта се дешавало?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, јесте, пре минског поља ја сам то покушао да објасним и малопре, појединци, опет кажем, појединци, то није било организовано, нити наређено, не верујем од било кога у Ловасу, значи појединци су радили та злодела и дешавало се, на пример, да су убили понекога тако и било је чак случајева, чини ми се да је и у

бунар бачена нека жртва, сада не могу да се сетим, да ли жена или нешто. То су опет радили појединци самоиницијативно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да су то радили појединци самоиницијативно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, причали су они причу. Конкретно је рекао, на пример, то је се знало, на пример, да он, када одреди некога да је то њему судбина у његовим рукама и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази сте говорили о неком сукобу између Воркапића, да ли мислите на оног Милорада Воркапића?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ Покојног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, покојног, сада покојног.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Бате овог Михајловића?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О каквом сукобу је било речи и како је започео, о чему је био сукоб и како се то завршило?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да Вам кажем, ја сам био када се сукоб десио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то на том састанку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, ушао је Бата, није био на састанку, он је мало закаснио, и он је ушао у канцеларију, ту где смо ми сви били присутни и запретио је, почео је да прети Воркапићу – «ти не смеш тако да радиш са људима, то је срамота» и тако даље и тако даље, «ако се то још једанпут деси, убићу те» и шта ја знам и тако и то је то. Ми смо мало сви, оно, мало реаговали да се смири ситуација. Прави разлог шта је био, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То, «не смеш тако да радиш са људима»; да ли је могло да се закључи шта се то ради са људима, што не сме да се ради?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, они су били мало преки, мало људи тамо, они су умели некога да ишамарају, да испровоцирају, ето тако у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте након тог састанка о коме говорите, где је био тај сукоб, виђали после тог Воркапића у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Виђао сам још пар дана, он је, мислим, да је, ја сам га ређе виђао, али знам да је брзо, убрзо после тога погинуо, испала му је бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, где је био тај састанак, када већ причате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Исто у том СУП-у, та станица, кућа где је било смештена станица полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте били у тој канцеларији са Радојчићем, ТО и да је у Месној заједници и да је доле био тај затвор где

су били ту притворени људи, цивили и да сте им у неколико махова, односно да ли ту или евентуално пре тога горе у кругу задруге, указивали помоћ, јер су људи били повређени.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било доле у овој другој, не у оном притвору привремено горе што има, него у овом другом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него овде у месној?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, а горе сам само, рекао сам, реаговао сам на ову двојицу браће што су били заробљени, они су штрајковали глађу, нису хтели да једу и ја сам их замолио, однео сам им литру млека и то су попили. Горе их није нико малтретирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви улазили доле у те просторије да видите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су ти људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пролазили поред страже да би сишли доле?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас пуштали, да ли су Вам правили било какав проблем?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, доктор када дође, то је било да се укаже помоћ. Ти људи који су били на стражи, они су били ипак хумани људи, размишљали су знаш да треба и знали су да ту има рањених, повређених људи и на тај начин се улазило, баш није био неки проблем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви би прво сишли доле, видели повређене људе, па онда контактирали доктора?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То се видело овако, они шетају горе, када изађу, пошто се видело да су рањени, доктор је то знао и обрађали су се доктору. Није нико, пазите да Вам кажем, није нико ни бранио да се обрате они доктору,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви звали доктора да дође?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Неколико пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На који начин?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па како, треба им помоћи, видео сам човека тамо да само запомаже, то је једном приликом било, мада стварно није било забрањено, сваки је притвореник могао да тражи лекарску помоћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте из тих просторија, које су релативно близу ту где сте Ви седели, да ли сте чули да доле, на неки начин, да се чују ти људи, да неко јауче, да плаче, да?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, чуло се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након, говорите у свом исказу у истрази, да је, «дало би се закључити, после тог догађаја на минском пољу, дошло до некакве препирке између потпуковника Димитријевића и Дарка Перића».

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О чему се радило?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, управо, договор који је на том састанку постигнут, опет кажем, ја се ограничавам за тих десет минута, задњих које нисам присуствовао или пре састанка, не могу сада тачно да се сетм, договор је био овај који ћу да поновим, значи требало је да се из притвора, јер имала је информација, да у притвору бораве људи који тачно знају где су минска поља и да треба од њих да се изабере неколико људи који ће да покажу та минска поља. Договарана је и маршрута куда треба да се иде ка тим минским пољима, ка том винограду и до те винарије. Међутим, десило се нешто контра. И када је требао да се прави записник о том случају, инсистирало је на мене да ја уопште не правим никакву изјаву да не пишем. А та изјава постоји у ЈНА, не могу да се сетим те изјаве тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас за Вашу изјаву, него за тај конфликт који сте Ви тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је тај конфликт био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између Дарка Перића и.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Они су се међусобно осуђивали за то нешто што се десило горе, мада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно, шта ко коме рече?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је сада мало озбиљно, ја нисам то тачно чуо, али знам, на пример, за неке ствари да је господин Димитријевић осудио Дарка да је погрешном маршрутом повео те људе, а не договореном. Дарко је тврдио супротно. А ми смо били убеђења, тамо неки, да је Дарко био у праву. И ја сам, и онда су Вељовић и још неки официри војни, требали су, писали су те изјаве. Дошао сам и ја да пишем изјаву. На мене је неко од тих официра инсистирао да не пишем ништа. Због чега сам причао овако, искрено и пре тога, отприлике како се десило, како је требало да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како дође до тога да се Ви нађете ту где њих двојица о томе расправљају?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то су звали они све људе који су на том састанку, да дају изјаву. Они су обавештавали све људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то сада неки други састанак на којем Ви присуствујете, не овај први?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Други, други, то после инцидента који се десио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је звао на тај састанак?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не могу да се сетим, мене је неко обавестио да треба да се да изјава у вези тог минског поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је поред Вас још био ту?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Е не знам, верујте ми да не знам, али да су били ту, Вељовић једино када сам му ја рекао, њему сам се баш пожалио, кажем му»неки официри инсистирају да ја не дајем изјаву». Он ми је рекао: «Ти да даш изјаву онако како си чуо и како знаш»:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да Вам је капетан Перић у неком тренутку после неког састанка када сте ишли низ степениште, рекао, дао Вам задужење да припазите на притворенике, да се не би дешавале, шта да се не би дешавало?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, да не би били малтретирани људи, да се тамо не би улазило и тако даље и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било у односу на минско поље, односно да ли је то било пре или после оних догађања које Ви описујете, када Ступар и ови одводе ових пет, шест људи?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Верујте ми да нисам сигуран, и ту не смем ништа да кажем, јер нисам сигуран, само знам да је то истина, а да ли је то било можда исти дан, ја сам то разговарао са неким истражитељима, могуће да је то све било исти дан, али ја стварно не знам, или сутрадан или дан пре минског поља, стварно не могу да се сетим. Знам да смо ми тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у односу на то када Вам је Дарко рекао да припазите, да се не би ти људи малтретирали, када се догађа то да ти људи буду одведени, како рекосте, Ступар и ови неколицина?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, ја сам, кажем, отишао за Краљево. Да ли је то било дан или два после тог, на пример, ако сам данас отишао за Краљево, то је било сутра или прекосутра, отприлике у том термину, људи су одведени, јер ја сам стигао један дан и затекао сам задњу групу људи која је одведена из, с тим што нисам знао тада, нисам ни могао да тврдим шта се дешава тачно. То сазнање је испало да је то то, да је то урађено са тим људима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре или после минског поља?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам сигуран, то не смем да кажем, можда је, стварно нисам сигуран. Не могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви требали да обавестите Дарка Перића да имате или немате проблема у том задатку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знало се тих пар дана, дан оно док је било то, да ту проблема није имало. Стварно није имало проблема, ту је имало повређених људи, друга ствар, било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То када сте видели да су ти људи одведени, да ли сте обавестили, када сте видели да одводе људе ту последњу групу о којој причате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није то знао нико о чему се ради тада, тачно. Ја Вам кажем, до закључка је дођено сутрадан и прекосутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви обавестили Перића да су људи тог дана, да то што сте видели да су одведени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му након што сте сазнали накнадно да су људи убијени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То се сазнало брзо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Брзо, да ли сте нешто о томе разговарали са?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, пазите, десило се, они су имали опет неке састанке и Дарко се повукао после тога, са својом војском отишли су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само питала сведока, када је тај састанак на коме се говори о том минском пољу, да ли се говори о минском пољу у смислу да је то неко поље на којем је неко, ЈНА или неко други, поставио мине, да ли се говори тачно о локацији тог минског поља?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, говорило се о локацији минског поља, али не да су неко ЈНА поставио, него да су то поставили Хрвати те мине раније, то је таква прича била. Да ли је тачна, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се Ви сећате, шта је речено тачно, где је лоцирано?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, не сећам се, управо је то неко требао да покаже од тих људи из Ловаса, мештана који су знали за то.

НАТАША КАНДИЋ: Али Ви помињете пред истражним судијом да је требало ићи, да је требало ићи лево, а да су скренули десно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не могу да се сетим тачно, али знам, отприлике, она маршрута која је договорена, она има на том састанку, има и код ових војних.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али када кажете, требало је ићи лево, шта је то лево?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, то сам претпоставио, на пример да се требало ићи маршрутом којом је договорено, а они су кренули

можда другом маршрутом, ја не тврдим да је то било лево, требало да се иде или десно.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, кажете у истрази «они су требали да иду лево, али су онда скренули десно»; па Вас ја питам сада.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам претпоставио можда, хтео сам да кажем да нису кренули маршрутом која је била договорена. У том смислу сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате која је то договорена маршрута?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не могу да се сетим, не могу да се сетим стварно, то су детаљи били неки који мене уопште нису интересовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тачно чули, шта је на том састанку речено, шта треба урадити?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам то, госпођо, данас поновио једно педесет пута.

НАТАША КАНДИЋ: Па, шта, извините, али.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Требало је да људи, мештани који познају из Ловаса, да покажу.

НАТАША КАНДИЋ: Да покажу, они да покажу, да, да, али шта треба урадити на том минском пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пустите ме да завршим онда, да ме не питате поново, да људи из Ловаса, који су били притворени, они знају где је то минско поље, где су Хрвати поставили то минско поље и требали су да покажу, неке тамо од ЈНА то минско поље да би то разминирали. Ја за друго не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, помињано је разминирање, да ли је тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: То Вас питам, јасно, неколико пута сте рекли да су Хрвати требали да покажу где је то.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, Хрвати, Срби, ја то не тврдим, они који знају за то.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте, поменули сте да је на том састанку, овај, да је био пуковник Димитријевић, да ли је тако, потпуковник, затим да је био Перић, капетан, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није помињао, за Димитријевића јесте, а за Перића није рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли можете сада да се присетите, ко је све био на том састанку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се присетим од ових људи које познајем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је била група?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Била је група, пет, шест, седам, осам, можда десет људи.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да је био Ступар, да је био.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, Бата, ја.

НАТАША КАНДИЋ: Бата.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милан Радојчић, био је Дарко, био је Вељовић, били су још, откуд знам, верујте не могу да се сетим свих људи тачно који су били, али ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био у то време Вељовић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Ловасу? Па, ја нисам знао да је био у Ловасу, него су били лоцирани тамо у, близу Ловаса једно место, али нису били у Ловасу. Али после тога све, када се то све издешавало, онда су и они дошли ту, није само Вељовић, ту је било и крагујевачки корпус се ту стационирао, новосадски корпус, ту је било пупак отприлике за све оне који су бежали да не ратују, да ратују, да краду, то су сви долазили у Ловас, и групе разне, то сте могли да срећете сваки дан по неку групу. Зато ја кажем, треба врло озбиљно обратити пажњу на.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви тог дана на том састанку знали ко ће да командује том операцијом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је договор са, мислим они су сигурно после, ја кажем напустио сам састанак, они су сигурно се договорили ко је ту требао да води ту операцију.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви чули накнадно ко је?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте знали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Једино што је кажем Вам, има ту изјава, ја не могу да се сетим тачно од речи до речи, али та моја изјава постоји, тазе је била, био сам свестан, дао сам је, ЈНА има ту изјаву моју и стојим иза те изјаве.

НАТАША КАНДИЋ: А 18.-ог ујутру, где се Ви налазите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам ни јуче где сам био, јуче сам, немам појма, сада ме питате где сам био, којег 18.-тог?

НАТАША КАНДИЋ: Па, тада када мештани Хрвати одлазе, када та група одлази према том минском пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја сам био у Краљеву тада.

НАТАША КАНДИЋ: А како знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, зато што када сам се вратио, причало се да је тај неки Хрват скочио на ту мину, управо кажем о том случају, да се то причало.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте се вратили у току дана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тај дан? Не могу да се сетим стварно да ли је био тај дан или сутрадан, али сигурно у дан-два, ја сам.

НАТАША КАНДИЋ: Па, добро, када сте се вратили, шта сте чули, да ли сте са неким разговарали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чуо сам да је неки Хрват скочио на «петицу»; мину противтенковску која је разнела, прво је позвао неке, шта ја знам, као открио је мину, и ови наивни ваљда који су били, тако се то причало, скочио је, активирала се, изгинули људи колико су изгинули.

НАТАША КАНДИЋ: Шта кажете, ови наивни, шта су они?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Који су дошли да виде ту мину, да покажу.

НАТАША КАНДИЋ: А који су то били наивни?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, ја кажем, претпостављам да је тако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Хрвати или војници или добровољци, ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било је ту рањених војника и добровољаца, имало је рањених доста.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је било са њима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Са ким?

НАТАША КАНДИЋ: Са тим који су пришли, радознали, наивни?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кажем, имало их је рањених ту, и са једне и са друге и са треће стране, значи то није нико то, диктирао неко, како, шта, због чега рањено, да ли је то плански рањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то имате та накнадна сазнања?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, то се причало по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то Вама прича?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Село, село, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није село дошло код Вас да Вам прича, да ли имате неко конкретно лице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Што код мене да прича? Па, ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, та сазнања нека накнадна, када кажете, прича се, мора да кажете.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Седнемо у кафану тамо једну, кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли Вам прича неко ко је био на месту догађаја?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мештани, место догађаја, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који мештани, да ли ови Хрвати, или ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, и Хрвати и добровољци и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја бих се, иако је тужилац сада врло детаљно питао, око овај, око одвођења тих људи и тих кола. Ви сте данас рекли нешто што је врло онако упечатљиво и кажете да је био Ваш утисак да Радојчић и Девчић, да они, заправо, својим коментаром позивају Вас да то обавите, а онда Ви данас кажете дословно овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да прецизирате Девчића, он је помињао Божу Девчић.

НАТАША КАНДИЋ: Божо Девчић, да, тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не би остало нејасно.

НАТАША КАНДИЋ: И онда кажете, «а онда су позвали Ступара и он је прихватио, прихватио да то уради, да ти људи буду ликвидирани. Тешка срца је то прихватио»; па ово када кажете «тешка срца»:

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја то нисам рекао тако, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, дословно сте рекли, «тешка срца је он то прихватио»: Видећемо у транскрипту, али сасвим сигурно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, јесте, тако сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: А како Ви то сазнајете, «тешка срца», то значи он Вама каже, видите га, видите на његовом лицу, видите по његовим реакцијама, где то Ви, како то сазнајете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам то рекао, не тако како Ви хоћете да ја Вама одговорим. Мало сам човек жив и уmem да видим. Друга ствар, то је исто као када се удварате некој девојци, па има неки, неки моменат по лицу да би се некако, шта ја знам, приближио и тако даље. Тако је неко покушао можда да неким тоном или мимиком да до знања, или да позове мене да би се можда ја упецао, да јавим, да хоћу да одрадим нешто, да поједем неку јабуку. Ја нисам хтео. Позван је неко други који је прихватио ту јабуку да поједе. Друга ствар, никада нисам тврдио.

НАТАША КАНДИЋ: Али, да ли Ви присуствујете томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја управо о томе и причам, када се дешавало, ја сам видео Ступарево понашање, човеку, седео је на степеницама, наслоњен главом, главу на пушку, јер му је било непријатно све то што се дешавало. То сам ја поновио и рекао сам педесет пута, а никада нисам рекао да сам чуо да је неко наредио Ступару да побије, ја то никада нисам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, Ви сте данас рекли да су позвали Ступара и да је он прихватио да ликвидира те људе, то сте данас рекли и додали сте као олакшавајуће то да је то он прихватио тешка срца. Да ли знате нешто, да ли има неки, где се Ви налазите када та кола одлазе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На степеницама.

НАТАША КАНДИЋ: Да, рекли сте на степеницама.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам тада улазио или стигао сам у Ловас, то се све дешава у том моменту, што се све у пар минута.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите када они, ко одлази у тим колима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, нисам обраћао пажњу, пазите да Вам кажем, ту су имали паркинг и војске и свега и свачега, то није нико обраћао пажњу.

НАТАША КАНДИЋ: Како кажете, нисте обраћали пажњу, а видите, кажете, како је овоме непријатно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Непријатно је било, ја опет Вама кажем, ја се везујем за причу, за једну госпођу која је мени псовала мајку четничку, ту када сам седео на степеницама, а тамо је група људи, још неко, пар људи изведено, стављено у двоје, троје кола и отишли и логор је остао чист, празан.

НАТАША КАНДИЋ: И сада питао Вас је тужилац, Ви сте потврдили поново да сте Ви самоиницијативно, односно да сте Ви нисте били ни у једној групи, него својој, а овде смо ми имали, имали прилике да чујемо оптуженог овог Николајидиса, који каже да је на почетку командант територијалне одбране да је био Љубодраг Јелић.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Слушајте овако, иста је прича била малопре, неко је питао, не знам само ко је питао, да сам исто био и на минском пољу са њим.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било је, било је, овако да Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Овде нисмо то чули.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Овде лично сам чуо малопре. А Ви ћете овако, ту има доста људи који нису били само нити Аца нити Љуба, нити Петроније, нити било ко. Ту је било још људи на том минском пољу. Ја бих волео овде да ме погледају сви, нека кажу људи ко је мени видео пушку уопште и да сам био на минском пољу.

НАТАША КАНДИЋ: Сада говоримо о позицији, Ви долазите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чекајте, пустите ме да завршим. Нека ти људи још кажу, тај Дарко је био на минском пољу, били су, нека ти људи кажу да ли су мене видели на минском пољу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја, малопре смо разговарали о минском пољу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можете Ви да причате мени шта је рекао Аца, пазите, сада мене интересује шта је рекао Аца, да ја могу много више да причам од Аце. То није тачно, ја Вам тврдим, никада нисам узео оружје, опалио метак, ни у једној акцији нисам учествовао, нити сам наредио, нити сам извршио наређење, то да знате добро.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, зашто се Ви љутите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Љутим се, провокативна питања постављате, када знате да нисте у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само мало.

НАТАША КАНДИЋ: Не смем ја да будем ту у праву или не, ја Вас само питам, кажем Вам шта је он рекао и питам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви само одговорите, јесте, није и крај приче, да не дужимо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тешко ми је нешто, тешко ми је, ја не могу никако да се помирим више са оним извештајем од Аце Димитријевића и њених и од ових Васиљевића, ја се извињавам, који су постали тако ружан допис о мени. Да су ме упоредили са Хитлером, чак је и Хитлер био хуманији човек од мене. Човек који је помагао људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте били или нисте били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нећу ниједно више питање да одговорим Вама уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, сада, овај, мени уопште није јасно, не носите оружје, никада нисте пуцали, имате приватну пекару, шта је било са том Вашом пекаром?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Идите, имате инспекцију рада у Краљеву, имате, идите, па питајте њих, што мене питате.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим, остављате пекару и одлазите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нормална ствар, и сада бих отишао одмах.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, било где, где год носе српску униформу, отишао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, господине Јелићу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имате моју супругу, она је носилац те фирме, и данас-дан живи и ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу, окрените се.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Увек сам био домаћин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ако Вас интересује порез, изволите, имате пореску управу, шта мене питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам само један радник обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, сада ћете да одговарате на питања преко мене.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја се извињавам.

НАТАША КАНДИЋ: Ево моје питање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та пекара и то, то нема никакве везе, идемо даље са питањима.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам за разлоге, зашто одлази, иде у Аду, па у, на нека друга места.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Зашто нисте питали госпођо Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу, да ли сте Ви чули мене шта ја Вама кажем?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, разговарате са мном. Ја Вам постављам питања, ова која госпођа Кандић буде поставила, суд ће да одлучи да ли та питања да иду или не. Значи, немојте да одговарате док не чујете питање.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Позната су ми питања, зато сам реаговао, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да реагујете, јер сада то што Ви причате, немамо користи у овом поступку.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Преко шест стотина страница питања имам од неких њих и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам, да ли зна којим послом иде, долази у Ловас, да ли је, да ли зна, да ли му неко објашњава шта ће тамо он радити, који ће бити његов задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, шта је Вас мотивисало да кренете тамо и шта сте од задатака конкретних требали тамо да радите?.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам имао конкретно никакав задатак, а мотивисало ме је да кренем зато што је та група људи који смо од почетка били заједно, још од формирања те добровољачке јединице, су били часни и поштени људи и данас-дан су, са њима сам имао намеру да пођем, мада сам био тешко болестан тада и дошао сам, а друга ствар, што се тамо неког задатка тиче, то нема везе, имало је неких проблема других, то опет кажем није за овај суд и за овај предмет, не бих да проширујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али то су озбиљни предмети и то би опет, госпођа Кандићка требала да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате те коментаре.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: За ове који су слали само болесне људе тамо, о којима мора неко да брине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорите кратко на питања и завршавамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ево, одговорио сам, па то је тај одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али опет каже, одлучио, формирала се добровољачка група, одлучили да буду заједно. А где да буду заједно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко, не разумем?

НАТАША КАНДИЋ: Па, сада је рекао да су одлучили да буду заједно. Па, у чему да буду заједно, где то иду, као неки, да ли су извиђачи они, шта су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је то и причао у свом исказу и у истрази.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу ја са Вама, ја бих волео да искористите ону исту онакву репортажу што сте направили на Б-92, па да седнемо заједно да причамо ово. Много тога има да кажем јавно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, молим Вас, у време док је он у Ловасу, тамо се догађају убиства људи, па да ли може да нам, осим оног генералног што нам је рекао да се догађају, да има тамо људи који чине злочине, да нам каже, тамо, то је мало село, све се види, да нам каже, шта се то догађа, ко то убија, да ли има некога ко онда организује неко пријављивање, да се врши нека истрага, као што је он поводом минског поља позван да пише изјаву, да ли се то у вези са овим убиствима догађа, да ли има примене неког закона, да ли има нечега тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, Ви добро знате, да ли могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, Ви сте већ све то причали, али само реците, да ли је то неко пријављивао, да ли се то нешто ислеђивало, та убиства тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, пријављивало се, када је ко могао да пријави од тих породица настрадалих, касније су били, ја опет кажем, ти људи који су насељени и они су били малтретирани, потцењивани и злостављани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се то пријављивало?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: 90% људи, ја опет кажем, чекало је пред Љубанову канцеларију и тражило је помоћ од њега, да их заштити, то је истина, од Колета и још појединих људи који су лакше убили човека него Ви да закољете пиле, ако сте га некада заклали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, овај, а да ли сте Ви можда били кувар у том селу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да ли сам био пекар, боље да сте ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је био кувар, не знам одакле.

НАТАША КАНДИЋ: Не, видим да је клао кокошке, па се питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То није било у том селу, то сте погрешно информисани, да сам у Товарнику клао пилиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу, окрените се, немојте да гледате тамо, ја сам Вам рекла где да гледате и на која питања да одговарате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Привлачи ме дискусија њена.

НАТАША КАНДИЋ: Ево, немам ја више питања за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја бих радо препустио колеги, он чини ми се да је тражио. Ако жели, значи није одлучено. Нисте одлучили, него да наставимо да радимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема разлога да предкидамо, сутра имамо сведока из Хрватске, ја не могу овде сада да се настављам пет дана.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу, господине Јелићу, добар дан.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добар дан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како сте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се осећате способним да одговарате на питања?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Трудићу се, трудићу се да одговорим педантно и поштено.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А ја Вас молим без љутње, без, нема потребе, ако нешто нећете да одговорите, слободно реците суду, не желим да одговорим то и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд га је упозорио да није дужан да одговара на поједина питања, уколико би изложио кривичном гоњењу себе, своју фамилију.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте нам данас, а и раније, али прво да Вас питам, колико сте пута, рачунајући и данас и коме све давали изјаву, нешта сте говорили, колико пута и где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Давао сам неке изјаве, неке допуне изјава, отприлике можда три пута.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где, на једном месту три пута или на више?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На више места.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако сам добро разумео, значи, прво сте давали војсци?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је четврти.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако поменем још неког, биће пети. Дакле, прво је, разумео сам, војсци?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То се тиче Ловаса, ако сте на то мислили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само о Ловасу и говоримо, ја о пекари немам намере ни да отварам, ни да питам како послујете. Дакле, питам све у вези Ловаса. Рекли сте да сте дали изјаву у војсци. У истрази сте то, зато Вас и питам, верујте ми, ништа Вас случајно не питам. И данас сте то поновили, али у истрази сте рекли, опростите, само да нађем ову страну, да, управо у вези те изјаве, Ви ме исправите ако није, то је на страни 45, овај записник што Вам је предочавала председница већа у истрази, да Вам је приликом давања изјаве, сугериран тако, тако сте Ви рекли «рекао сам то, понеки официр прође и каже «реци овако, реци онако». Е сада ја питам, о чему се односи та изјава, која је то изјава, да ли је то прва, да ли је то војнообавештајна служба, који официри, да ли може нешто, ако не може, ником ништа, идем даље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја да Вам кажем, официри ком су припадали ти официри који су ми таква питања постављали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су то официри ЈНА или територијалне одбране?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: ЈНА.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим да рашчистимо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: ЈНА официри.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како сте знали да су то официри?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, нормално чинове имају, окачени су чинови.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су то нижи официри или виши официри?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Виши официри.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта то значи виши официри?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, на пример, мајор, потпуковник, пуковник и тако.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пуковник, добро, сада Вас питам, када сте кренули, а објаснили сте тамо, да је била нека припрема, да су се команданти одредили међусобно и тако, нећу то, то сте све рекли, рекли сте и да је било неких официра?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Којих официра?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нижи, виши и да ли сте те офицере касније виђали у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам, било је виших официра, био је један мајор, потпуковник, чини ми се, виђао сам их, али то је све било на кратко, контактирао са њима нисам. У ком својству су били, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте чули, да ли сте завршили, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршио је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да убрзам само. Да ли сте чули за пуковника Камберија?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чуо сам, али га не познајем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Лично? Да ли дозвољавате да је он био један од виших официра тамо, а нисте га знали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како дозвољава, ако не зна човека, не може да дозволи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја лепо питам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам сигуран, али могуће.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пустите га да одговори.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да не зна, а када не зна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не зна га лично, али је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то ако га не зна, а могуће.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада ћу да му предочим, зато га и питам, судија. Ја пред собом имам Оперативни дневник где на страни 14 стоји у 18 часова тог дана када је ослобођено или освојено село Ловас, потпуковник Камбери одлази у Ловас и формира ТО и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господије Јелићу, да ли сте чули за неког потпуковника Камберија.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекао је малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је долазио и имао неке активности у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сада да Вам искрено кажем овако, не могу само да се присетим, да ли је то био тако, тај потпуковник, од високих официра био је неко и онда може да се формира тај ТО. Ко је био, стварно не знам. Ја се сећам лепо да је дошао у то време, задужио и пиштољ, чини ми се и онај официрски опасач. И лепо и он је тада то после радио свој посао који је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официрски опасач. Да ли је имао неке истакнуте чинове или нешто Радојчић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Бар или ја не знам, а овако на видном месту нису стајали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли можда знате, да ли је тада тај високи чин официра, није важно ко је, када је дошао, сугерирао или је рекао или наредио, ко ће бити командант територијалне одбране, а ко ће бити командир полиције, да ли знате, ако не знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ништа, идемо даље. Да ли знате за неку наредбу у вези напада, наредбу од стране пуковника, команданта, зоне одговорности којој је припадао и Ловас? Да ли сте знали онда или сте сазнали касније, да ли знате уопште о томе нешто?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, а касније сам сазнао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта сте касније сазнали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Касније сам сазнао да је требала нека подршка да буде од стране ЈНА и тако даље, било је договорено како ће та операција да иде са ЈНА и тако даље за ослобађање тог Ловаса.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте сазнали, како су Вас назвали у тој наредби?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? Да предочим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, па ако не зна шта да предочавате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тужилац је већ питао оно питање које сам мислио и захваљујем се, око сукоба. Тај сукоб када је био између Бате Михајловића и Воркапића, ако сам добро разумео из одговора на питање тужиоца, да ли је неко на некога потезао пиштољ и ко на кога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Лично не, али Бата је био толико револтиран и љут, када је ушао и рекао, «немој више никада да си малтретирао те људе»; у тој причи си разумео, за многе друге приче оно, знаш, да ли је хтео да потегне или не, али се мало прихватио ту патроле, да ли је хтео да вади пиштољ, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте чули тада или касније, ко је наредио, а ко је малтретирао, извршавао то малтретирање?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако је било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, било јесте, али не знам стварно ко је наредио, то не могу да се сетим стварно, не могу да се сетим-

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли спомену Бата тада, односно Воркапић.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али то је било за њега, конкретно он, да је он.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, он.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, да не малтретира те и те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које те и те људе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта се то односи, не разумемо на шта, које људе, мештане, цивиле, добровољце, ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Опростите, Батине, сада ћу да се сетим, одлично сте поставили питање, Бата је рекао «моје људе», тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да разјаснимо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се, сада сам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта се то односи.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, Бата је ушао и рекао: «Немој више никада да си малтретирао моје људе», тачно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли имате сазнање, зашто је и да ли је Воркапић малтретирао Батине људе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам, опет кажем, ја сам живео мало другачије и нисам ја улазио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Знам, Ви сте много млађи, лепши, све Вас разумем ја у потпуности, да сте другачије живели. Дакле, питам Вас, да ли знате за неки сукоб који је претходио између његових и Батиних људи и мештана, односно припадника полиције и којим поводом, да ли знате, ако не знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, можда је нешто било, али то не могу да се сетим, свуда је било неких препирки, то је било сваки дан, то није ништа необично.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је било неких конкретних претњи од било кога на било чијој страни? Ја се трудим да не постављам сугестивна питања.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знам, али стварно не могу да одговорим на то питање, пазите да Вам кажем, све то што бих ја рекао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И то је одговор.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То се чуло.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И то је одговор.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али ја лично чуо нисам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је Вама неко лично претио када то нисте чули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Ловасу? Ух.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко и чиме?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, ја не могу да грешим душу, да знам ко ми је претио, овај, ја сам мало препоштен човек у души, значи он мене не би прошао, сигурно, али претпостављам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А који он?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ти људи који су, на пример, у једној кући сам требао да спавам, да би после десет минута за мном ишла двојица људи и бацили бомбу, а ја сам се сакрио управо, код врло добре,

добре домаћице Милана Радојчића мајке у кућу и гледао сам како су ти људи тамо требали да убију мене.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су то мештани ови Хрвати претили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, добровољци, добровољци.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А добровољци?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добровољци.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли би их препознали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: По чему би их препознали онда и сада?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, сада не знам да ли би их препознао, ио униформи, оно, тако сада, то је био сутон, мало даље, сада, можда фаци не, али добровољци су сигурно били.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Трудим се да што пре завршим да направим простора за колеге. Ајде једно начелно питање, па ћу врло конкретно, бићу мало непријатан са питањима, а молим Вас, Ви немојте да одговорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада ако идете са непријатним питањима, онда преко председника већа. Реците.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се унапред извињавам, нису то непријатна питања у смислу шта поседује, сем пекаре и тако даље, него нешто друго, а везано је за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А он не мора да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта ћете да питате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли је то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пре тога једно питање, које ћете свакако дозволити, оно се тиче битне функционалне ствари. Ви сте данас у исказу споменули у једном тренутку, чини ми се да Вам није баш било дозвољено да до краја кажете, па мени је остало то упечатљиво овако. Да је неко за нешто био тамо задужен. Мене не интересује, ко је за шта био задужен, питам конкретно, мој браћеник Љубан Деветак, шта је био тамо и за шта је био он задужен? Ја сам погрешно нешто, нисам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У једном тренутку сте рекли, иде вани, враћа се, продаје, довози, одвози и тако даље, мислио сам на робу, на снабдевање и то и чекало га по десетак, петнаест људи да му се притужи, жали. Ја још једно подпитање, чекајући одговор на ово прво питање, који су то били, домаћи, Хрвати, мешано, ови дошљаци, ови

размештени, неразмештени, који су то људи, шта их је то тиштило и шта су очекивали од Љубана и шта су добијали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Управо причамо о овој групи људи која се трудила тамо, ја нећу само да кажем Љубана, ту можда су и ови остали мештани који су из Месне заједнице и тако даље, још поједини.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја конкретно питам за Љубана, за шта је био он задужен, што сте Ви видели и знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Љубан је задужен, радио је ове послове управо о чему сам причао, водио је бригу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: О чему?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: О тим народима, о свему, о храни, о безбедности.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Коју је функцију имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, где он седи и где му је канцеларија?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Љубан Деветак.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Љубан Деветак.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Заједно су имали канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У згради, згради тој стамбеној згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој, којој стамбеној згради?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је једина стамбена зграда у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како уђете у Ловас, право се гледа на ту зграду, нема друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, која је то зграда?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Једна једина стамбена зграда то је та зграда и нема друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на спрат?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, већа зграда, већа зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази, шта се налази прекопута те зграде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У центру Ловаса се налази, прекопута те зграде је била станица полиције, то је једна фина кућа, управо о чему смо причали, одмах, ту је та зграда. Ту су смештени били, канцеларија Љубана и Радојчића, ту су заједно радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А помињете Радојчићева нека канцеларија тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам то поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете код кухиње у задрузи првих дана.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је све било привремено, седело се сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда у Месној заједници вас двојица делите канцеларију, па сада причате, он и Љубан у стамбеној згради.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ви нисте били у рату, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сваког дана се мењао положај, како ћу да Вам објасним, данас је био притвор овде, канцеларија му је била сутрадан ту, а ово када се све формирало, и Месна заједница и када је та институција профункционисала, Љубан и Радојчић су били изместили своје просторије у тој згради, а до тада, сналазили смо, онда то није била ни канцеларија званична, ни ТО ни овога, једино МУП се знало само где је и после свега тога, ово што управо кажем, у тој згради је направљена канцеларија где су они радили заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када су то њих двојица заједно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Опет кажем, то је све брзо се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентишите се према овом догађају страдања цивила на том минском пољу, после тога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пре, пре, па брзо, ја кажем, та канцеларија је тамо, можда сам ја највише боравио у тој канцеларији тамо, нико ту није био, ту сам спавао, имао сам један радијатор и агрегат и ту легнем, спавам и тако. Е онда су је после када је формиран затвор, користили појединци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Доћи ћемо до затвора. Да рашчистимо прво ово, нисам додуше судија је помогла, па ћу ја да пређем преко тога, али само део бих желео одговора на ово моје питање, овај, Љубан, рекосте, да је седео тамо и тако даље, где је седео, објаснили сте. Да ли је постојала нека задруга тамо у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је радила та задруга у то време?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, радила је, том задругом, отприлике да је руководио Љубан, са том задругом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па то је моје следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је прорадила?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тада, па ово да Вам кажем, то се десило, опет кажем, брзо се то све дешавало у ходу, није то много трајало ово о чему ми причамо, ни затварање ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно питање.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, брзо, можда дан, два, три, пет, неки људи мештани су одмах се укључили у неке радове, да се бере грожђе, јабуке, кукуруз, шта ја знам и тако даље. Почело је да се ради, да се живи нормално, значи без обзира на ова дешавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте говорили да су затвореници ишли на те радове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, и цивили ко је хтео, и добровољци, затвореници, тачно, ишли смо и ми, и ја сам ишао, и ја сам брао јабуке исто, нико ме није терао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било ту неке оружане пратње, везано за те радове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било је, за неке људе је постојала као, тако сам чуо, неки, сумњало се на једно два, три човека да ће да побегну, међутим, касније су људи одлазили сами, нико није покушао да побегне и враћали су се натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен за те радове, организацију, да се иде у те радове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Љубан је био задужен за ту организацију, за ту продају, за куповину, за бригу о мештанима, о свему, храни, шта ја знам, лековима и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је била нека кухиња формирана у задрузи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, била је формирана, сада ја не знам шта се све зове задруга. Ја сам, опет.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тамо где су просторије задруге, то је задруга.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам о тој кухињи причао шесто пута, то је кухиња формирана тамо где су биле, то је то, та кухиња, нема друга, сем што су се проширивали после, што је више људи насељено, куvara је више запослено, да се спреми та храна за затворенике.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је било и пекаре?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кога је опслуживала та кухиња, ко је све имао право да дође да узме ту храну?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Цело село.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекосте, школа.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Свако ко није био способан да спреми или ако није имао нешто за храну, па онда притвореници, па онда и сви територијалци, стражари који су давали страже, тако, сви.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Поменуште и школу, да ли је то и школа нека?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, да, сви су присутни ту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мало сте у колективитету били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Као и данас народна кухиња?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, само он је сарађивао са директором те школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, ево питања. Да ли сте приметили за то време што сте кратко били, јер сте напоменули кроз све изјаве да сте често одсуствовали својим послом и тако даље и тако даље. Тада када сте били, да ли сте приметили да су виши официри мало више долазили у ту кухињу тамо него овамо на бојном пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То се дешавало сваки дан и ко зна колико их је долазило.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је било и неких присутних официра и војника са белим опртачима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта то значи, шта су они представљали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Е сада, опет кажем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Неко тамо тражи да изађе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Откуд сада смем да кажем, вероватно војна полиција би требала да буде.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е сада ја питам, да ли је било војне полиције или је требало да буде, да ли сте Ви видели војну полицију тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ја сам долазио, управо ако се ради о тим белим опртачима, људима са тим, имало их је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта су они тамо радили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, не знам, они су долазили и одлазили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Долазили и одлазили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А навраћали су мало чешће и у кухињу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И задржавали се мало дуже.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И задржавали се мало дуже? То је богато село, ако сам ја добро разумео.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Било је доста винограда, ево око винограда се и вртимо овде, због овог немилог догађаја, било је алкохола доста. Како се конзумирао тај алкохол, да ли је имало некакве, некакве контроле или ван контроле, да ли сте Ви то видели, приметили, не питам Вас да ли сте пили? Немојте да одговорите на то.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја конкретно никада нисам пио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, то Вас не питам, него кажем.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пио се алкохол неконтролисано, у великим количинама и шта ја знам. И већином се ових случајева лоши што су се десили, десили су се у пијанству и пијани људи су то радили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То Вас нисам питао, хвала Вам на одговору. Споменули сте данас, врло неопажено је то прошло, да је било од првог дана када сте Ви дошли тамо, неких, више је војски, то је неспорно и тако даље, разних униформи, да је било неких група које сте први пут видели тог дана, буду ту и оду и никада их више не видите? Да ли сам добро разумео?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисте разумели добро, било је то, али то је било после, то се било десило после када је, опет управо кажем, Љубан ове људе који су њему или уопште који нису смели да се више задрже у том Ловасу. Хоћу да кажем, ти много лоши момци који су били, они су морали да буду враћени у Србију.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Који су то много лоши момци?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не морам да их именујем, али мало их је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Из ког краја су?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, имало их је са свих страна, није то проблем, мало је људи било контролисано од ових политичких лидера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је довео те лоше момке, који су то људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Е, то одлично сте рекли, на пример, ја сам због тога највише био на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је довео те?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко их је хушкао, боље да сте ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ко их је довео, те лоше?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сами су они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами дошли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Они су организовали преко, на пример, неке партије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могло тамо тако сами да пређу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, може, може, већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојали ти војни пунктови, почев од Товарника па на овамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, они су увек гурали те људе у прве редове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Увек су ти људи били у првим редовима, то није сметало ником, ни ЈНА; ником, да одради неки посао, па да онда касније, ако одраде, одраде, а ако не, враћени су кући и неког затворе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, са ким су ти људи дошли, који су, да ли су то добровољци?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Регрутовани преко странке Српска народна обнова?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И Српски покрет обнове и Српски четнички покрет. Ти људи никакве критеријуме нису имали када су те људе регрутовали и слали на фронт. А то се врло лако зна, може да се закључи који су ти људи били, каквог су здравственог стања, психичког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напомените их, именом, презименом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу ја, не смем, немам право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма, шта, па то урадите, Ви имате доказе да радите, то је Ваш посао, утврдите ко је био нормалан, ко није био нормалан на том ратишту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада сте ме подстакли, нисам хтео да Вас питам. Да ли се Ви плашите и данас због тих околности где сте били, ово што сте сведочили, давали изјаву, да ли се уопште Ви плашите нечега и данас, у вези ових догађаја говоримо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, сада ћу да Вам кажем нешто.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте имали неке непријатности до овог тренутка?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имао сам и имам их и сада, пазите, мене није страх од тих људи уопште и свих ових људи које помињемо на овом суђењу. Али страх ме је, на пример, десио ми се, десило ми се, сада не могу да се сетим тачно датума, да ми је унукицу из школе пресрео један црни, велики ауто са једним лепим дечком и понудио јој возњу, непознат човек који је праћен, дете није хтелo да прихвати. Још једанпут је стао после десетак метара и позвао је опет да уђе у ауто, дете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико година има дете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Моја унукица је осам година.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како сте Ви разумели то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ево разумео сам, ето, има тих лоших људи као што су били тамо, има их и овде, па рачунају да могу мало да ми се освете, мислим, ја се не плашим тога уопште, лако ћу ја са њима. Ја могу унукицу да обезбедим, имам обезбеђење своје када иде у школу, она то не зна, ово сада први пут кажем Вама, не зна да је увек обезбеђена од школе до куће и тако и када иде на игралиште и на тенис и тако даље и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не морате да одговорите на ово питање. Да ли знате ко Вам прети?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, можда знам, али нећу да, нема везе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Господине Јелићу, да ли сте Ви радили у то време, радите ли сада за неку Државну безбедност, за неку службу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам радио, а оптужен јесам, чак да сам неке велике хонораре.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Неоправдано?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја никада нисам радио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али споменули сте овде да сте свој командант били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, то се везујем на ону причу о овим лидерима политичким тада који су.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте ми на лидера мог.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Шта ћу да радим ја, који су створили тај вишепартијски систем и све су неке људе који можда нису ни смели да му приђу, пушке у руке и послали га на фронт и тако даље и тако даље и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам Вас добро разумео, да ли радите за службу или не, тачка?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам пекар.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Завршавам, споменули сте данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада, хајде испричајте се мало па да наставимо. Наставите са питањима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ако кажете, видите колико сам ја дисциплинован, ја ћу сести одмах, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да седнете, него завршите са Вашим питањима па да идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Споменули сте затвор, притвор, ово, оно, ми се мало овде разумемо шта је притвор, шта је затвор, мада често притвор може да буде као у нашим приликама и малтене доживотни затвор, али

извињавам се за овај коментар. Дакле, било тамо тих просторија где су притварани људи, затварани, то значи да има пресуда, али нећемо о томе сада. Како се чувао тај што је притворен или та група?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сада ћу да Вам кажем. Ту је имало два обезбеђења, можда и три. Имало је обезбеђење, јер то је све, опет кажем, било у склопу једног круга где је била смештена и месна канцеларија где је било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говорите о физичком обезбеђењу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Стражари?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, а ту је исто била спаваона и била је та канцеларија, импровизирана канцеларија да је назовемо, нису се много нешто задржавали и тако и онда били су људи који су чували овамо где су Ђура, ови што су били у Месној заједници, били су, то је њих, опет неко од њихових људи чак чувало се то, чувало се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је тај простор, не за шетњу, него тамо где су били људи притворени, закључаван?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим да ли је, али сигурно је било затворено.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим да нема затвора без кључа.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Вероватно јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, можда је то тада и.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Верујте ми да стврно нисам обраћао пажњу, али сигурно да јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сигурно да јесте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко је онда држао кључ?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, кључеве су могли да држе руководиоци, шта.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Широк појам, ако можете прецизније, ако не.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не бих сада опет да кажем да, ту се и полиција питала, питала се и територијална одбрана, најпре да је то било у територијалној одбрани, по мени, ја не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекосте полиција. У истрази да не тражим, али сасвим је извесно ово, судија, рекли сте за мог другог браћеника, Девчића, да је наиван и поштен и да је имао проблема са неким добровољцима зато што је, ја питам, зашто?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: За кога кажете, нисам добро чуо, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Милана Девчића?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто је он, зашто би он имао проблем као полицајац са неким добровољцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није тамо било битно да ли си полицајац или шта. Друго, он је човек имао свој став.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Какав је став његов био?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он је више трудио се да буде неутралан, попије по неко шприцерче, винце, и трудио се да буде неутралан, изоловао се доста пута од људи и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А зашто?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, то је његова ствар, друга ствар, овај, некада је, кажем опет, неке ствари морао да одређује тамо неко време ако је био командир полиције, и тако, шта ја знам. Није Мићо, он је, ја не знам како да дефинишем тог човека. Ја мислим да није био злонамеран, кратко речено, никада тај човек.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја управо зато хоћу и да питам, рекли сте наиван и невин, а да се замерио неким добровољцима. У чему би се он замерио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, то су оне наше.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У пићу, у обарању руку, у чему?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Вероватно у пићу, вероватно, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада ћу још конкретније да питам. Да ли је као полицајац претресао неког добровољца, па му нашао белу технику или радио или не знам шта?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, нашао је и то пун ауто.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је одузимао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је било сукоба на тој релацији, због тога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам видео, али.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се причало?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Причало се, тачно, да су били неки видеорекордери, телевизори, шта ја знам, још неке глупости, ситнице, у неким колима, шта ја знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово Вас нико није питао, и завршавам, судија. У истрази сте споменули да сте неку Кризманићку, а неко је још овде спомињао, девојчицу тамо, ако сам ја добро разумео, малолетницу у то време, Ви чували, сви се нешто отимају овде ко је чувао. Ја Вас питам, ко је, да ли познајете ту Кризманићку и шта се са њом дешавало у селу Ловас, а шта из Ловаса даље, да ли знате нешто?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, познајем ту девојчицу, то је девојчица.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико је година имала?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пунолетна или?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Први пут чујем да је била малолетна, то стварно не знам, није ме ни интересовало.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте били момак онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не зна, не зна, немојте да инсистирате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Стварно не знам, девојка је била, девојчица, онако девојка развијена, цура фина, да ли је била пунолетна, не знам, после тог формирања где је Милан Радојчић формирао ту просторију једну за спавање стражара, ми смо њу сместили у ту просторију.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Који ми?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја, конкретно ја и био, молио сам је, увек сам јој сугерисао да не иде кући.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ето зато што се дешавало шта се дешавало тада у то време по селу све и тако. И била је ту још једна комшиница Хрватица исто, којој су родитељи, су браћа и сестре напустили место и она је остала у својој кући, тачно до Месне заједнице је та кућа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је имала родитеље она?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имала је, али су је напустили. Оне су остале саме, једна и друга девојка, без родитеља у селу, и једна и друга и ова је игром случаја, једна од тих се удала за једног нашег саборца, а ова мала је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је била свадба?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте таква питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Удала се, па каже, удала се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, чему таква питања.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Снежана је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А како знате да се удала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу, да ли.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли зна нешто о томе, ево Ви питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли причате о Снежани Кризманић и Викици Филић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: О Снежани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова друга, помињали сте у истрази неку Викицу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим како се она зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који је разлог био да се оне склоне ту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нису они једноставно бежали, пазите, нико није њих дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто да су неке касете са снимцима ХДЗ прослава негде посматране, гледане?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И то је неко тамо радио, то сам чуо, али видео нисам, било је тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је та Снежана Кризманић на било који начин била повезана са тим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је, она је била водитељ неке емисије, омладине, откуд знам, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од ње тражио да издиктира списак људи који су на тим касетама, да ли Вам је то познато?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекла та девојка, жена, због чега се она ту склања?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није она рекла ништа, ја сам је то убедио да она мора ту да се склони јер је најсигурнија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се, да ли знате да ли се склањала још негде, ван Ловаса и са ким?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Касније не. Ја знам једном приликом Аца је дошао код мене у канцеларију.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Који Аца?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Аца Николајидис, како се презива, и рекао је мени, тако и тако. Питао ме је прво, онако мало је био узбуђен и каже, «да ли је имао неко нешто са том и том цуром?» Рекох «не, овде не». То је рекла, она је жива, то може да каже, ових дана све док је овде, под нашом контролом, нико јој није рекао реч. «Да ли је то сигурно?» «Сигурно», «Што», каже, «ја ћу да се женим са њом». Ја сам онда мислио да је то зезање, да би после неки дан, не могу да се сетим тачно, тако нешто је испало и да је он мене питао «када ћеш за Краљево», шта ја знам, тада и тада, пошто сам путовао често и ја сам њих прихватио колима, Петронија, њу и њега и довезао до Панчева, тј. Снежана је возила нас до Панчева.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта још знате о томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Остали су у Панчеву, ја сам продужио, десила ми се ту нека хаварија, није важно, са колима, ја сам некако отишао за Краљево и тако. Касније сам сазнао да је она побегла од њега, међутим, кроз неку причу коју сам са њом обављао, то су њени планови неки били да она тако нешто уради, да би спасла главу, да оде за

Панчево са Ацом и касније да оде за Хрватску, да побегне, уствари, шта ја знам. И како сам обавештен да је то тако и успело.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чекајте, само део овога што сте рекли. Да ли сте Ви пре него што сте организовали то, ако сам добро разумео, превоз и то и тако даље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам ја организовао превоз, они су мене само замолили «хоћеш да нас повезеш».

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где сте бензин узели, ратно је стање?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је само Љубан Деветак могао да да бензин и нико више.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А за то је био главни?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, значи он може да ти да бон или потврду, како је било, одеш на пумпу, сипаш толико и толико бензина колико он одреди.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чији је то бензин, пумпа?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, пумпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те неке пропуснице за излазак из места, улазак, ко је то издавао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА? У истрази сте рекли, полиција. Зашто сада мењате исказ?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не знам зашто сам рекао полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ни ја.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не могу да кажем полиција, када ја имам сада имам у џепу све пропуснице од ЈНА које су ми издавале. Не знам о којим пропусницама се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у истрази да је полиција давала.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пазите, имате локалне пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничите се на овај период о коме причамо, значи од 10. октобра па надаље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ако се ишло из Ловаса, Товарника у Србију, значи на пункту су, на сваком пункту је постојао ЈНА и полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да изађете из места, ту, ко је давао пропуснице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Верујте, ја то никада нисам рекао да је то полиција издавала, то нема везе са полицијом никакве, то се пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кому сте се Ви обраћали да бисте добили пропусницу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Станите на пункту, у Товарнику, на пример, на излазу из Ловаса имао је ту пункт један војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар нисте морали на пункту да покажете пропусницу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ако су тражили, покажете, ако ти не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то изда пропусницу и где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ЈНА, ја Вам кажем, они упишу свакога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, ко конкретно, персонализујте ми ко из ЈНА, где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Они који су на пункту, држи полиција и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако кренете колима, они на пункту – ево Вам пропусница?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није тачно, него те зауставе и траже документа. Ви дате исправе и они лепо напишу пропусницу од када до када да идеш, куда идеш и тако даље. Неко има, службено иде до Шида, а из Ловаса је и мора да се врати у толико и толико часова, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта пише на пропусници?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мени је писало да идем за Краљево, њима је писано да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у потпису доле?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У потпису ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То не могу да се сетим, али може и то да се провери лако, у њиховим књигама, у Товарнику, то се све бележило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли познајете неког пуковника Николића који је издавао дозволе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не знам, то су прошла времена.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато што имамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нема проблема, ја не могу да се сетим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И последње дефинитивно питање, ево. Да ли сте за ово време док сте били тамо, од првог дана, а богами рекосте овде, мало сте мене збунили, не знам суд, пет година да сте на овај или онај начин били, зато питам за коју службу радите, али добро, дакле, за ово време док се ово догађало и што је обухваћено оптужницом у Ловасу, да ли сте присуствовали и чули да је Љубан Деветак наредио Вама или некоме, ко да се затвори, ко да се претресе, шта да се запали, ко да се убије, ко да се протера, ко да се малтретира, или нисте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам то рекао неколико пута.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам сада.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одлично, ја кажем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На крају.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам неколико пута рекао, да ја нисам присуствовао таквим дискусијама, никада нисам, ја нисам чуо да је казао. Да Вам кажем, то си требало да се дружиш са њима, да све остало, стварно то нисам чуо никада.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли је Вама за све ово време, у вези тих радова које сте Ви говорили сада, хуманитарна пресељења, обезбеђење хране, тих черека, како спомињете и тако даље, некада Љубан нешто рекао, дао у задатак, радили сте заједно и тако даље? Говорим око снабдевања школе, око књига, око мотора?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не разумем, ја сам, овај.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам, да ли је или није, тачка, ништа?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам то радио, колико се год могло да ради, ангажовао сам све људе тамо по Србији и много лепе помоћи смо донели у тај Ловас, чак, шта, ја сам поклонио једну слику Вука Караџића, волео сам ето то место.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сјајно, сјајно, одлично, добро, не треба више.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И деци, обуће деци, сокова, правих домаћих деци и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекосте да сте неке блокове, еуроблокове, то су чоколаде моје младости, дакле, делили тамо. Коме сте то делили и да ли сте имали проблема због тога од некога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нећу да одговорим на то питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, не морате. И ово, споменули сте данас да је Љубан имао проблем, био је за то да се неки људи протерају и да се залагао и тако даље и тако даље. Ја Вас питам, када се то залагао, пре него што је дошла наредба из Србије да се протерају паравојне јединице или пре тога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја не могу да се сетим тачно тога, стварно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Или то концидирате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али се трудио да то одради педантно, да остану часни и поштени људи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте ме разумели?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим да ли је то било пре или после наредбе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дobar дан, господине Јовићу, Градимир Налић, бранилац Милана Радојчића. Да ли бисте били добри можда да нам покажете пропуснице које имате у џепу, рекли сте, имам у џепу пропуснице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Немам у џепу, имам тамо једну пропусницу, али има пропусница, има тих.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се за које датуме имате пропуснице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, нисам обраћао пажњу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, рекли сте нам још да сте били болесни и да сте боловали седам година, чини ми сте да сте рекли. Од чега сте боловали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, нешто сам са желуцом имао неких проблема и тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Желудац ми је био оболео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте имали неких других обољења?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте, Ви кажете да сте болесни отишли на фронт.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, тада сам имао једну рану овде на лобањи, где сам ударен био са неким гелером, па ми мало пукла лобања на «В» овако тако да ми парче мозга било ту, тако да сам га мало вратио назад и наставио сам да идем даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где Вас је дохватио тај гелер?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У главу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, на ком месту, где се десило то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Ади.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Ади? А кажите ми, да ли је то било неко борбено дејство?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не, граната је нека испалила, није то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте се Ви налазили када је пала та граната?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Ади.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, мислим, где тренутно, у рову?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У рову.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли сте отварали нека боловања од тога и тако даље?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам, имао сам неки допис одавде из команданта Борова Села Којића да је упутио Влади Републике Србије,

по неким законима да имам право на то, ја никада се нисам обратио, нити сам када тражио, нити сам шта узео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, да ли сте раније можда или после тога рањавани?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте? Да ли сте одликовани?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте члан неког Удружења бораца бивших ратова и тако даље?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Председник бораца.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Председник сам бораца.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте председник?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се Ваше Удружење ангажовало у овом предмету до сада на неки начин?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ни на који начин?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, то су аполитичка удружења, то нема никакве везе ни са ким.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ми радимо хуманитарне, чисто хуманитарне послове, збрињавамо ове мученике, рањене.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, господине Јелићу, да ли сте поводом, Ви сте и данас, а и раније сте рекли да сте били у Ади Маркушици, ако се добро сећам, рекли сте нешто да сте разочарани били, због неких догађаја отишли сте, негде 15. августа и онда сте после..

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: 13 августа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: 13. августа? И онда сте после тога, поново се појавили тек у Ловасу, да ли је тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, не, добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: После Ловаса, да ли сте још имали ратног искуства?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам имао ратног искуства ни у Ловасу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам био посматрач, без оружја, као цивил, такорећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: За кога сте били посматрач, да ли сте били посматрач за неку страну организацију, неку домаћу хуманитарну организацију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: За себе, за своје Удружење и тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како се звало Ваше Удружење?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Удружење бораца, рањеника и инвалида «Јединство» Краљево.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, господине Јелићу, да ли Вас је поводом Ваших активности на територији Хрватске или Републике Српске или Босне, да ли сте позивани да дајете некакве изјаве, не говорим о Ловасу, него по било ком другом питању икада и код ког органа сте позивани?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И које године?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте никада?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада, никада нисам позван, никада, ни код којих организација да дајем било какве изјаве, сем у овом суду овде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми у Ловасу, како сте, у чему сте, како сте били обучени у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, некада сам био у фармерицама, некада сам био у униформи, оно СМБ униформи, старој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону, заиста не знам да ли ће Вас добро разумети.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците, где сте задужили униформу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Шиду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Шиду сте задужили, ко Вас је задужио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тамо ко је био надлежан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се, шта је то била, војна команда, територијална одбрана, полиција, не сећате се?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можда територијална одбрана, не знам, али била је као војна, ето шта ја знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је неко заједно био са Вама од познатих људи када сте задуживали униформу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете да се сетите. Да ли сте потписали неки реверс?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам, за ову дечију да, за оружје не, пошто га нисам ни подигао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А којим оружјем сте требали да будете задужени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, неке је дељено неке полуаутоматске пушке, неке неке аутоматске, нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви ништа? Да ли сте имали своје оружје неко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте имали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте имали од оружја?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам имао пиштољ и бомбу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Своју?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Своју.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте прибавили, набавили тај пиштољ и бомбу, ко Вам је дао то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, то сам био осуђен једанпут за то и не морам да причам поново, ја сам одговарао за то и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не може Вам поново судити нико за то, то сте у праву, али немојте се љутити, ја.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одузели су ми тај пиштољ и ту бомбу, и одговарао сам за то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, овај.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Бесправно сам имао, чим су ми одузели и судили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви то оружје имали свуда, увек уз себе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте га негде одлагали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Када?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Приликом боравка у затвореном простору?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, тражите од мене да лажем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, питам Вас ја, да ли сте га одлагали или нисте, реците јесам или нисам?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја Вам кажем, ја сам га ретко носио, носио сам га само где су се дешавала борбена дејства. Овамо сам ишао слободно, у мајици и панталонама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисам Вас разумео, носили сте га само?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем гласније, господине Јелићу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Оружје сам то носио за личну одбрану, само где су се дешавала борбена дејства, када бих ушао у Шид, то би остало у Товарнику, на пример, а овамо сам обукао лепу мајицу и фармерице и патике и тако шетао градом нормално.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви били неки тајни агент?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био сам леп човек.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Осим тога, то сте и данас, да ли сте били неки тајни агент, када сте се тако пресвлагали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, кажите ми, молим Вас, да ли сте Ви тај пиштољ држали некада у канцеларији својој у Ловасу, и у којој канцеларији и где сте га држали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Држао сам пиштољ у канцеларији, али.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте га држали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам тај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Имали сте још неки?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Који је тај пиштољ и ко Вас је задужио тим пиштољем?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је био пиштољ један 7,65 и један 63105 муниција, руске производње, то није задужио нико, то је одузето тамо од.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од кога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим човека, знам да је био у Другом светском рату одликован као народни херој, шта ја знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Из места, мештанин?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мештанин.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је одузето из његове куће или њему лично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, нађено је у његовој башти.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је са тим човеком, знате ли можда нешто о томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, змам да је остао жив и здрав када смо ми отишли, чак био је мало рањен, знам и то, а.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је био рањен, ком приликом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У ногу рањен био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко га је ранио знате ли то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам то ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли имате некакве везе са његовим рањавањем, протеривањем из места и слично или не?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није он протериван из места уопште, он је остао у месту. Не, мислим, можда је и отишао, лажем, али нико га, сигурно га нико није протеривао из места, као и многи други, многи су отишли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, да ли сте вадиле тај пиштољ некада, било које од тих оружја којим сте располагали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам у једној ситуацији, имао сам једну ситуацију, конфликт, плашио сам се и тај пиштољ сам држао у фијоци и држао сам се за тај пиштољ.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У којој фијоци, чијег стола?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У мојој фијоци, у мом радном столу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где се налази тај радни сто?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У канцеларији где смо седели ја и Милан Радојчић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је та била канцеларија?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У кругу Месне заједнице, где је била Месна заједница, затвор, спаваона и тако даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како знате да је била тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Та канцеларија, како знате да је тај догађај баш се ту десио, Ви сте сваки дан селили, канцеларије?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тада се десило то ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И кажите ми, шта се то десило, да ли можете то да нам опишете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, ништа посебно, можда сам ја мало више опрезан човек био, па ето, неке од личности које су биле мало конфликтне, можда сам чисто из предострожности ставио руку у фијоку, али никоме нисам показао то, нико није знао да имам, то сам ја рекао, нико није видео тај пиштољ сем мене.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А на кога сте Ви то планирали да?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Откуд знам, можда и на себе, откуд знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се које је лице, не дај боже, не сећате се које је лице било у питању, од кога сте се осетили угроженим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ту је било неколико људи који су покушавали нешто и гако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу, пошто видим да тамо оптужени нешто као не чују, седите да би се боље чуло, ближе ћете бити микрофону и спустите га доле. Е тако, не морате баш толико, што ближе устима, то боље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, господине Јелићу, како сте носили Ви то оружје, на видном месту, значи на појасу негде или сакривено?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На видном месту никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада на видном месту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никада на видном месту? Добро. Колико сте носили оружја са собом комада, појединачно, отприлике?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, можда тридесетак година.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико одједном, један или два, три, колико носите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Оружје комада?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, опет кажем, за личну употребу само, оно када је требало мени да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оно, како коме, знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, јесте. Како бих ја сада заштитио себе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зависи од ситуације, јел тако или некако другачије?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било једно правило, ако не заостане, немаш метака, имам бомбицу под пазухом и то ти је то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, молим Вас, а какво сте оружје имали у рову када сте рањени у Аци или у Маркушици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам од каквог су значаја за предмет ове оптужбе. Да ли да одбијам та питања или?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви одбијте, ја могу и да их образложим, пре сваког постављања, од каквог су значаја за предмет ове оптужнице, па сада, између осталог, ја госпођо судија, хоћете да Вам откријем моју стратегију ситну, ја овде покушавам да докажем да је човек имао свој сто и у свом столу му нису трулиле дуње, него пиштољи и да је он тамо био озбиљно једна власт у том месту, а да је данас овде сведок и хоћу да видим, шта је тачно од његових сведочења које је износио, па су таква моја питања, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, он прича и да је био Ада, Маркушица, чули смо да прича да је имао пиштољ и хајде сада да не идемо у детаље, марка пиштоља и то. Нема везе са овом нашом оптужницом. И ако имате нека сазнања, директно поставите питања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, доћи ћемо до тога, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате нека друга сазнања, поднесите пријаву тужиоцу, нећемо ми сада овде да водимо истрагу неку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, овде тужилац, овде судија, тужилац седи и слуша овде да су неки људи вршили ликвидације који су сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да губимо време око тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим Вас, мислим, немојте мени онда говорити шта да радим, ја да подносим пријаве, ту је човек који треба да подноси пријаве, малопре смо чули изјаву за Ступара, везано за Ступара који је дао овде сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо на предмет оптужнице, идемо на предмет оптужнице. Чули сте шта је човек сведочио, ако имате конкретна питања у вези тога, да се не бавимо сада неким подацима који.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, ја се захваљујем Вама на и разумем Ваше опомене, али овде неко мора на крају да утврди шта је то био заиста Љуба Јелић тамо, чиме се он то тачно бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ћете кроз Ваша питања да добијете одговор од њега.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Покушавам, јесте покушавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја стварно не разумем ову расправу, судија, молим Вас, ја протестујем због оваквог Вашег разговора са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја као председник већа имам право да одбијам питања која се не односе на предмет оптужбе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Али по Вама се не односи на предмет оптужбе чињеница да ли је био наоружан сведок, да ли је носио тајно оружје и јавно и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ади и у Маркушици и тако даље, то не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја питам за Ловас, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете да не губимо време.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: За Ловас питам да ли је био наоружан, како је носио оружје и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање које је малопре било, знате какво је, има у транскрипту.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ако ја могу само да разјасним једну ствар. Значи, сведок је у својим досадашњим исказима тврдио да је у Ади Маркушици био заменик операције. Значи, оно што се дешава овде јесте да сведок говори о томе да је након операције која је завршена, одједанпут у другој операцији нико и ништа. У том смислу је да би се утврдио кредибилитет његове тврдње да је нико и ништа, веома значајно да сазнамо, шта је радио у Маркушници и шта је урадио у оквиру организовања групе Јова Курсула, коју су обуку прошли и шта су радили и у том смислу сматрамо да је од изузетног значаја да се утврди стваран положај сведока Љубодрага Јелића у овоме, имајући у виду посебно чињеницу да је његов исказ самом себи контрадикторан, а посебно контрадикторан огромном броју исказа других сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо на ово што се односи на Ловас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала колега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте се представили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Познаће га, брисаћемо нешто што не ваља, што ваља оставићемо. Реците ми, овај, да ли се, Ви сте причали о

списковима који су сачињавани негде, па је ту остала по мени недоумица, да ли сте Ви рекли да ли су то спискови за ликвидацију или је то само Ваша претпоставка, како су изгледали ти спискови? Колико је било људи на списковима, на каквом су папиру били, на чему су били они?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је папир, А-4, велики у коцке, чини ми се, колико је било људи на списку, па не знам, имало је доста људи, опет хоћу да кажем, нисам сигуран због чега то кажем, јер је било, ја сам доносио списак од оних људи који су довођени у Ловас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какав списак сте доносили, не разумем, ко је правио тај списак који су довођени у Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не разумем који људи су довођени у Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Они људи које су протерале усташе у Србију.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када је то било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, било је, знате када се десио Пакрац и остало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Ви говорите о Западној Славонији, о тој операцији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Управо то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја ћу ту да Вас подсетим, то је новембар.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, онда нека буде новембар.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, овде смо мало раније. А реците ми, осим тих спискова, да ли сте Ви, господине Јелићу, сигурни да управо те спискове Ви нисте заменили са списковима некаквим за које сте касније помислили можда да су спискови за ликвидацију, да ли сте Ви сигурни у то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја, могуће је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви више пута са овим кругом лица са којима сте, о којима сте овде сведочили.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја никада нисам тврдио да су ти спискови о којима су тада расправљали, да су за ликвидацију.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам, да ли је могуће да сте Ви тада видели спискове људи које треба селити, односно досељавати и остало, да ли је то могуће?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не, ја то нисам никада тврдио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта господине?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да су ти људи требали да буду или ликвидирани или насељавани и остало, људи који су требали да буду насељавани, списак је прављен у Црвеном крсту Краљево.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Да ли можете око тог списка мало, какав је то списак људи који су требали бити насељавани у Ловас, прављен у Црвеном крсту Краљево?

Сведок ЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То су људи који су живели у Хрватској, а протерани су за време ових, како ћу да кажем сада, знате како је то пошло.

Опт. ЈУБАН ДЕВЕТАК: Не чујемо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније.

Сведок ЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Овај, људи који су били протерани из Хрватске, они су били насељени по Србији, имало их је пуно, пуно у Краљеву и по другим местима у Србији и ми смо те људе контактирали преко Црвеног крста и ко је желео да дође да се врати у нека места где је могло, у овом случају Ловас, људи су прихватили и доводили, прво да погледају место, услове и тако даље и тако даље. И онда је постојао списак у сваком аутобусу колико је људи путовало и ко је остао, ко се вратио и ти спискови су постојали на пункту опет.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И коме сте Ви те спискове у Ловасу давали?

Сведок ЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, верујте ми да не знам. Не могу да се сетим тачно коме сам дао те спискове, јер.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте дали неком?

Сведок ЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јер десило се, на пример, да истог дана људи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми само, да ли је неко од тих лица са спискова за досељавање се и доселило у Ловас, да ли је то Вама познато?

Сведок ЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како не, ја хоћу да Вам кажем нешто друго. Тај дан када смо ми стигли са једном групом, на пример, два аутобуса људи, они су извршили, обишли село, погледали услове и исти дан смо се вратили. И онда су се накнадно изјашњавали ко ће да дође.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када је то било, господине Јелићу, сећате ли се?

Сведок ЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим, али има то записано у Црвеном крсту тачно, у Краљеву тачно има и њихово возило је било, ангажовано возило, аутобус из Врњачке Бање је био ангажован за те људе да превезе овамо и живели су ти људи у Ловасу, три, четири године, па се зна ко су и шта су.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли знате Ви неко име, можете ли Ви неко име да нам кажете, да нам олакшате, да позовемо сведоке?

Сведок ЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Заборавио сам, заборавио сам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А из Црвеног крста, да ли знате неког, ко Вас је контактирао из Црвеног крста Краљево за те задатке?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Теновић Мирјана.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Теновић Мирјана, она је била секретар Црвеног крста у Краљеву.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Реците ми, молим Вас, овај, ову изјаву коју сте дали овај органима војне безбедности 20.-ог, 20.-ог, да ли сте дали на своју иницијативу или је неко од Вас то тражио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На своју иницијативу, али су тражили да не дам ту изјаву.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је тражио да не дате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Неко од официра су тамо рекли, јер пре тога смо ми коментарисали, овако, невезано за целу ситуацију, онда је било речи, каже, боље и да не пишеш ту изјаву.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су то официри на неки начин, да тако кажем, увучени или умешани у овај догађај трагични или су то неки виши официри изнад њих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Официри који су умешани у овај догађај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, да ли Вам нешто значи презиме Еремија, чин потпуковник?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ништа, да ли Вам нешто значи име Плавшић, орган безбедности у ТО Ваљево?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви упознали тог човека, нисте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можда и јесам, али не знам, откуда знам, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте да сте били орган безбедности краљевачког одбора Српске народне обнове, ако се добро сећам, неколико месеци. Зашто сте престали да обављате ту функцију када сте већ били изабрани, што се каже, једногласно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, када сам схватио да ратнохушкарски Вук Драшковић, Војислав Шешел и Мирко Јовић користе Шумадију, као што је урадио и Тито, разумеш, све су добровољце дошли да регрутују тај и тамо нас, купили су људе и у прве борбене редове, исто што је урадио Туђман са Шиптарима, када смо се сретали на неким линијама фронта тамо и то ми је много засметало у животу и поставио сам им питање, одакле су, један, други, трећи, није ми било драго што ниједан од њих није Шумадинац. Од тог момента сам се супротставио њима, они то знају сви и политички и било како, политички сам их сахранио у Краљеву и у Врњачкој Бањи и било где, разумете, зато што су ти људи ангажовани, само су се трудили да што више људи ставе

пред камере да се сликају у неким униформама да причају о неким великим границама и тако даље, а покојног човека ако је неко погинуо у Шиду или у Вуковару или у Маркушици, морали смо ми и ти родитељи мученици да идемо да узимамо те лешеве и да водимо у нашу Шумадију да их сахрањујемо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, Ви сте се бавили хуманитарним радом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сво време?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То сам рекао и тврдим да је то тачно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли има о томе некаквих доказа писмених, да Вам се неко захвалио на томе да?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, има вероватно, ако ме будете оптужили, имаћете пет хиљада сведока.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам бранилац, господине.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нема везе, видим да се понашате као да сам окривљени. Имаћете пет хиљада сведока, који ће ово да Вам докажу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Које сам нахранио, напојио, крстио, кумовао и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате ширити ту причу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Морам, када ме пита човек.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте у Вашој изјави, Ви сте у Вашој изјави на једном месту рекли да је Радојчић мрзео Србе. Шта сте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Србе?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, сада то можете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте под тим мислили и да ли остајете при тој изјави и шта сте то мислили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, мрзео Србе, не. Можда сам нешто рекао у љутини, јер сам ја на њега онако љут, због неких наших послова, можда сам то рекао, извињавам се, нисам рекао да је мрзео Србе. А да је лош човек, то сам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте рекли да је дошао неко код пуковника Кандића у ССНО и код још неког другог официра, неко од Ваших људи који су требали да подигну оружје, овај, у Београд и да се врате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није код Кандића него код Хамзића.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хамзић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хамзића, добро и да су се вратили необављеног посла.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То сам ја отишао, није неки људи

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте лично ишли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: :Лично.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Код датума сте ишли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, имам тамо у папирима, немам појма.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете да се сетите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је у времену од Вашег доласка у село Ловас до?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, после, то је било можда месец, два дана после свега тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А оценили сте данас да сте више времена провели ван Ловаса него у Ловасу. Како би то оценили, колико сте дана да кажем, у периоду од 10.-ог до 20.-ог, колико сте времена провели у месту, а колико на путовањима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знао сам, на пример, да будем 15 минута у Ловасу, два дана у Србији. Знао сам да будем дан у Ловасу, а да будем пола сата у Србији.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, да ли је 15.-ог неки празник, спомињали сте у једној изјави да је у Краљеву неки велики празник?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је празник у Жичи, сабор велики, тада сам напустио Српску народну обнову на тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте спомињали, али сте рекли 13. неки август?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: 13.-ог сам из Боровог Села дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али какав сада 15.-ти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је празник код нас у Краљеву, не знам због чега ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који 15.-ти?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Аранђелов дан, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам Вашу изјаву да сте помињали неки празник?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нема везе, не знам због чега ме пита то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није празник, рекао је велики празник у Краљеву је 15.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: 15. августа.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Аранђеловдан неки и шта ја знам, мислим да је тај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А рекли сте, господине Јелићу, у тој истој изјави да сте 13.-ог напустили Ловас и да сте били до.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Лепо Вама кажем, ако хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које Ви то изјаве цитирате, ког 13.-ог напустио, никада нигде није рекао да је 13.-ог.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: За Борово Село је ово везано о чему он мене пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није причао о Борову Селу и о неком 13. августу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја о Боровом Селу њега ништа не питам, извините, погрешно сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, немојте тако сада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, хајте, извињавам се судија, погрешно сам, не могу да држим толико, шта да радим, мало Ви питате, мало један, други, трећи, ако могу ја сада да наставим. Просто се ради о томе, да смо ми имали овде сведочења других окривљених и Ваше сведочење које у једној мери или у огромној мери су супротстављена, па ја сам просто запазио да је, рецимо, у свом исказу пуковник Димитријевић спомињао Вас и Ваше обавезе у затвору, 15.-ог и говорио да сте Ви задужени за тај затвор, 15.-ог. Ви сте нама рекли да је Вас на то место распоредио капетан Перић. Колико знамо, капетан Перић је по његовом исказу и по свим другим стигао негде 16.-ог у Ловас. Па, како Вас је онта то он распоредио дан раније?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја никада нисам рекао да је мене Перић распоредио да будем ја командант територијалне одбране Ловас, него ме је замолио да се поведе рачуна мало више о људима над којима се врши тортура.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када је то било тачно, ког дана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је тада када ми је рекао, не могу да се сетим тачно тог дана, али они имају вероватно записник о свим белешкама, када је тај састанак одржан у Ловасу. А Димитријевић, никада у животу са њим нисам проговорио реч, сем до писања ове изјаве, ту смо, можемо да се погледамо један другом у очи. И желели су да не пишем ту изјаву, због чега? Зато што сам поштено причао, као и Вама сада што причам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није одговарало некоме да ја то поштено кажем какав је договор био, за оно време које сам присуствовао на састанку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, молим Вас, да ли Вам значи нешто име Драган Милићевић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нешто ми познато, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете добровољца Драгана Милићевића?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имам недоумицу сада, Драгана Милићевића не знам сада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате ко је био возач господина Деветака?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знам ко је био возач, само не знам име о коме сте ме питали, доста овде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: «Таки», надимак је «Таки», чини ми се да је тако.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам надимак, али дечка познајем. Значи ја ако га доведете, ја ћу рећи тај је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако по имену и презимену га не знате, добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не могу да се сетим, али тачно знам ко је возио Љубана.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, он тврди да сте Ви били Љубанов заменик.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, добро, може да тврди.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И када Љубана нема у месту, сте се све Ви питали.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: После Вашег клијента.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ваш клијент се није питао ни за шта, само сам се ја питао?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ово прича Драган Милићевић, не кажем ја то, господине, ово каже овај овде пред судом рекао човек. Да ли је то тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ви адвокати служите се мало и логиком.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Које да је тачно?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да је «Аждаја» био у обезбеђењу код Љубана Деветака?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, Љубана су људи волели, та група.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је био «Аждаја» код њега у обезбеђењу?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само моменат да завршим. Они су поштовали Љубана, они су били поред њега. У обезбеђењу да је било, Љубану није требало обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био поред њега?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Погинуо је тај Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Обреновић, звани «Аждаја»?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Коста Гвозденов, звани «Коле»?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он је био човек исто ту, али то је човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био поред Љубана и са њим?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мислите повереник Љубанов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и он са «Аждајом».

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да је Љубан веровао њему или нешто тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и он са «Аждајом» ту био?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, ма то нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте једном приликом рекли да када сте видели какво се ту зло спрема, не знам, и тако даље, да сте Ви наредили Мији и «Аждаји» да оду, «послао сам Мију и «Аждају» из места»: Да ли сте Ви били тако моћни да можете једном «Аждаји» да наређујете кога се свако боји и том Мији, да бисте могли њима да наложите?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја се нисам бојао њих.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте могли да им наложите и они Вас послушају?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Послушали Вас?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Него.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Него шта ће.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А зашто су Вас послушали, да ли сте Ви по чину изнад њих, нешто или сте им на неки начин надређени, па морају да Вас слушају или су због нечег другог они Вас послушали?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, добро, сада ја бих то морао мало да Ван објасним на шумадијски начин.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Објасните слободно.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Када частан и поштен човек каже неком, часном и поштенем дечку, вероватно су то прихватили, исто и он мени да је то рекао, ја бих њега послушао, то је то, значи то је домаће васпитање само, ништа друго.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, у реду је.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не ради се о мишићима, ако сте мислили на то или нешто друго.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја просто питам да ли није била нека надређеност друге врсте, откуд знам. Знате ли сведока Марију Ђаковић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можда, али.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато то име?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не, не могу да се сетим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можда знам, али не могу да се сетим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како то да тај сведок Вас овде везује за затвор, говори да сте Ви били чувар затвора, Љуба из Краљева и тако даље? У питању је мештанка.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, мене су сви мештани звали командир Љуба.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како су звали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Командир Љуба, сви.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто? Како се зову ови наши овде што чувају у посебном одељењу притворенике, командири, како се зову?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Командири.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, овај, да ли сте Ви водили ову Кризманићку још негде, осим овај, што сте јој рекли да дође у то одељење посебно које је припремљено.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја ћу да Вас замолим само да ме више о њој не питате ништа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Морам, то су искази других сведока, ја не измишљам из главе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Немојте више ништа Ви да питате, то је озбиљан сведок и само у некој другој прилици, у неком суочењу када буде било, ми ћемо да разговарамо. Ја ништа више не желим да кажем у вези те цуре. Знам само да је из мојих руку часна и поштена, нетакнута, неповређена отишла са Ацом Николајидисом за Панчево. И до тог момента док је била тамо, нико је није повредио, ни у ком погледу, а за остало ћемо неком другом приликом, не желим уопште да одговарам више на питања везано за ту девојку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има право за неке ствари да не жели.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како то мислите не жели, не разумем, како има право сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете одредбу ЗКП-а, у којој се каже да неко има право да ускрати одговор.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то разлог, да ли се он на то позива, просто, само то да утврдимо, разумем ја ту одредбу судија. Значи, реците ми, молим Вас, где је «Гумара» била тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте ишли некада у нека хапшења у околини тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никада?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Лепо сам, извините само да Вам скратим муку, можда мање ћете питања постављати. Никада ни у једној акцији нисам учествовао, ово понављам стоти пут, нити сам наредио било какву акцију, нити сам извршио било чије наређење. Ко год има доказ неки, изволите, ја сам ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли Вам је доведено неко рањено лице у притвор?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када је то било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим тачно, доведен је човек неки заробљен био негде у некој шуми, откуд знам, указали смо му помоћ, то је био отац, како се он представио нека два, три сина која су му била у МУП-у тада и ако се ради о томе човеку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, а шта се десило са синовима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, ти синови нису били на тој територији ту, у зони одговорности овде о којој ми сада причамо, него је он залутао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је пружио помоћ том оцу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Доктор, доктор овај у Ловасу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Који доктор?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу сада да се сетим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Локални, да ли је тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Локални доктор из Ловаса?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, ко је довео, да ли се сећате тога, ко је довео то лице рањено?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тог оца, не можете да се сетите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знате, ми смо успут сретали разне људе. Имало је људи који су залутали, па иду, шетају улицом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Које сте возило Ви имали, да ли сте имали неко возило које сте могли да користите у Ловасу или користили повремено?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имао сам «Југа»:

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: «Југа»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: «45»:

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А «Пеглица» нека, да ли је била?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није? Ко је, господине Јелићу, Перчић Иванка, да ли Вам је познато то име?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Иванка, да, само да се сетим, име ми је познато, али не могу да се сетим тачно. Познато ми је, али не могу да се сетим баш оно, верујте ми, сада тих имена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато? Значи, не можете ниједног датума да се сетите, такође, када сте одсуствовали из места и у ком трајању?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам шестопута одлазио и долазио у Ловас, да памтим то. Ако Вас интересује, опет кажем, имате сигурно у књигама ЈНА које су писале сваки пролаз, улаз, излаз, обележен број возила и шта је ишло и шта се враћало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, Ви сте у једној својој изјави рекли да сте били заменик Милана Радојчића. У следећој изјави сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то није рекао, те изјаве које хоћете да цитирате, то су изјаве из полиције које нећемо узимати у обзир.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте, то смо данас питали, везано за Перић Дарка, да Вас је он послао тамо да мало припазите, да ли је тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Замолио, да мало обратим пажњу на све то тамо што се дешава, да се не би дешавало. Опет кажем, испада да је он мени нешто наредио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од када се знате Ви са господином Перићем?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Толико, једно петнаест, двадесет минута смо се можда знали, тај дан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како сте Ви њему представљени, када капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прве класе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Прве класе тако сретне некога па каже, иди, побратиме, припази тамо шта се дешава. Да ли по Вама Дарко Перић делује као разуман човек и као?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Веома разуман човек.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па, како је то баш Вас после петнаест минута.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Схватио је да сам човек од поверења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то дешава на том састанку који, кажете, да је био?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, да, па то је на састанку се десило, али виђен сам тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је тај састанак држан, господине Јелићу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У станици полиције.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим? У станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао у станици полиције.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, тога дана када Вас је и замолио господин Перић.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да,

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ког је датума, то не знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И, човече, па шта ме питаш, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај састанак што се расправљало о одласку у минско поље, то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је, тако је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ако дозволите судија да колега настави, ја сам се уморио, имамо доста питања, па ћу ја да наставим када ми дате реч поново после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја бих, судија, само покушао са разјасним једну ствар. Ви сте рекли да се искази из полиције не користе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Морате да нам разјасните, да бисмо могли да водимо унакрсно испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате изјаву из Тужилаштва и изјаву код истражног судије, те две.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Оно што одбрана у овом тренутку зна, о стању у списима предмета, досадашњим одлукама процесне природе, јесте чињеница да је издвојен једино исказ који је дат 20.10.1991. године, исправите ме ако то грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја у том правцу морам да питам, ако има нека друга одлука коју, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаква друга одлука, исто тако по чл.178. белешке и обавештења пред полицијом које дају грађани се не користе, а

по чл.337. ЗКП-а, веће има овлашћење до краја поступка да одлучи о издвајању.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Није спорно, тако је. Само ми баратамо са оним што имамо у овом тренутку у списима, Ви сте донели одлуку о издвајању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам кажем да не баратате ни са једном изјавом из полиције, сем изјаве осумњиченог у присуству браниоца.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ово је сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, бојим се да је реч о неспоразуму. Ако има изјава, а ја је никада нисам видео из полиције 1991. године, нема спора.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, не, није изјава из полиције, мој лапсус, ако је био, 1991. године, дакле изјава која је писана, која је издвојена, она није спорна у овом тренутку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, али је реч овде о две изјаве, из полиције коју је полиција узела по нашем захтеву и једну изјаву коју је давао мени, не видим разлог законски да се такве изјаве издвајају, јер су обе узете по нашем захтеву, ако мислите на те изјаве.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Три изјаве, ја се извињавам сада, има једна изјава која је дата 06.12., 07.12., има једна изјава која је дата 24.04. и има једна изјава која је дата 25.07.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ниједна се не издваја, зашто?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Слажем се, али ја сам разумео судију да се не могу користити сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер то није полицијска изјава, него полицијска изјава узета по нашем захтеву.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Колега, Ви и ја се слажемо потпуно, само не знам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада је став овог већа да се то не користи, а ако буде требало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, молим Вас да донесете решење. Ја отпочетка овог поступка, на првом сам истакао овде, тражио сам да госпођа Кандић не буде пуномоћник оштећених, због тога што желим да јој поставим низ питања везана за њену улогу у догађајима као сведока, јер она је прва која је много раније чула господина Деветака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ одличивали, веће је о томе одлучивало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте одлучили, рекли сте да ћете одлучити накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Онда таква одлука постаје бесмислена накнадно када се исцрпе сви овде разговори, значи, шта ће мени онда на крају одлука о томе да ли је она сведок или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе смо одлучивали, не видим разлог да се враћате на то. Идемо, изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: По мом предлогу нисте одлучили, о том предлогу сте рекли да ћете одлучити касније. Ја немам одлуку већа о томе, молим Вас, ни Вашу, а камоли већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Могу ли ја да добијем неки пут одговор на своје питање, госпођо судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које питање?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево питање, хоћете ли да одлучите о мом предлогу који је на почетку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да се госпођа Наташа Кандић више не може, да јој се одузме статус пуномоћника оштећених, јер намеравам да је предложим као сведока. То сам одмах рекао и Ви сте рекли да ћете одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када будете предложили за сведока, веће ће да одлучи да ли ће се саслушавати као сведок.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја знам неки ред када треба предлоге које да дајем, али у реду судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Хоћу у вези ове констатације којом смо се сада бавили, значи, Ви сте у досадашњем току поступка давали, односно почевши од догађаја који су се одиграли 1991. године у Ловасу, Ви сте везано за те догађаје давали изјаве пет пута.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Оно што мене интересује, пошто је колега питао већ за ову изјаву која је дата 1991. године, Ви сте у првом исказу који сте давали 07.12.2006. године, говорили о догађајима везаним за Ловас, а да том приликом ни у једном тренутку нисте споменули догађаје везане за списак и за ликвидацију.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће је.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Други пут када сте давали изјаву, то је било 21.04., или у сваком случају у априлу месецу 2007. године, давали сте исказ који се односи само на списак и на ликвидацију.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће је.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли можете да нам објасните, како се десило то, да када говорите о догађајима у Ловасу, у децембру месецу, не знате, не спомињете, и онда поново долазите у полицију, и само се тиме бавите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам дошао у полицију, него ме је полиција позвала. Први пут када сам дао ту изјаву, вероватно нису имали времена, ја нисам дао прво две изјаве тада, него допуну од ове прве изјаве. Значи да знате, допуна је била те прве изјаве, ако је то, било у станици Секретаријата у Краљеву.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Како ја добро видим овде је прва изјава, кажете, нису имали времена.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Откуд знам ја зашто.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја се извињавам, одговорите на питање, молим Вас, хвала. Прва изјава је давана од 12 до 16 часова.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И Ваша изјава према томе је на три и по стране.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли је Вама том приликом стављена могућност да ћете Ви бити оптужени у том поступку, да ли Вам је на неки начин указивано да Ваш статус може бити промењен?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Овако, да Вам кажем нешто, ништа ја нисам искључивао и данас-дан не искључујем. Због чега?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Извините, само да пробамо да будемо што ефикаснији.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само да Вам завршим, одговорим на питање. Двојица без душе, трећи без главе. То је то. Друга ствар, дао сам изјаве тачно, часно и поштено. Људи који су вршили тада са мном, тај разговор, рекли су ми, доћи ћемо да се допуни изјава. Међутим, морате да схватите и то, да тих првих дана стварно је било некога страха, како да Вам кажем, то је било нешто много за петнаест минута долази ти позив, полиција и каже пођи, а ја затварам радњу и полазим у станицу полиције. И да ли би Ви можда били свесни, нормални да причате све шта је било, како је било, не, не верујем.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да сам присуствовао догађају који је изазвао смрт дванаест људи, сасвим сигурно бих. Мене то интересује, ти најзначајнији догађаји у Ловасу, не спомињете током четворочасовног разговора у полицији.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Какве то везе има, када сам ја споменуо? Да ли то изјава није довршена?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Има везе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само да довршим.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Има везе, јако је битно за овај поступак.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја ћу један као један пекар Вама да објасним, да то није тачно, значи та изјава није завршена, него је додатна, поново се вршила додатна изјава.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте у међувремену између ова два разговора у полицији, да ли су Вас на неки начин контактирали, контактирала нека лица везана за овај поступак?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Како је дошло до Вашег просветљења 21.04.2007.године?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одакле ја знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, Ви знате, Ви сте дали изјаву?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, не знам, не знам. Ја знам једно, да се не стидим ничега, да сам ту и бићу и даље и тако даље. Можда сам много мање рекао него што бих требао да кажем, то да знате, и о неким Вашим клијентима и тако даље. Има ту и Срба који би могли да посведоче понешто.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Тако је.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И боље да не идемо много у ширину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сте данас овде да кажете, све што знате и да ништа не прећутите што знате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не прећутим, али ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прочитали тај текст заклетве, шта Вам је дужност? Ја Вас молим да не коментаришете.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Дакле, имајући у виду ову изјаву од 07.12.2006. године, рекли сте да сте били у тој изјави, да сте били један од оснивача првог добровољачког одреда «Јова Курсула».

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја сам наследио, формиран одред «Јова Курсула», када? После човека кога је Државна безбедност убацила тада у Општински одбор Краљево. И онда су људи дошли код мене кући и питали ме, хоћеш ли то и то да урадиш, конкретно да преузем ту функцију секретара за безбедност Општинског одбора ССНО Краљево.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А какве то има везе са добровољачким одредом «Јова Курсула»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пусите да Вам кажем, он је био формиран у оквиру тог Секретаријата. Онда сам то прихватио и тако даље.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, и тај добровољачки одред «Јово Курсула».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се само, када се већ цитира нешто из неког записника, онда да се цитира оно што пише. Значи, и у том записнику не пише да је он био први, један од оснивача «Јове Курсуле»; него након оснивања.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Рекли сте у том записнику да је добровољачки одред пролазио неку обуку.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да је пролазио неку обуку. Да ли сте Ви учествовали у тој обуци, како је изгледала та обука, ко је давао обуку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не бих одговорио на то питање.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли из разлога који су овде наведени приликом давања заклетве?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, због лично моје безбедности и тако даље.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја се извињавам, овде говоримо о увреди, па, кривично дело, значи, разлози су овде наведени, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су разлози наведени? Он каже из разлога безбедности, не каже да је то због овога што је прочитао текст заклетве.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Извињавам се, овај, значи ништа, одбијате одговор на било које питање везано за ово?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одбијам, не смем да одговорим на то питање због личне безбедности и моје породице

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Кажете да је прва, да ли је прва војна акција тог одреда или, како се звала та група, тај одред када је отишао у Аду и Маркушицу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никако, никако, то је било пола добровољаца је било у четничком покрету, пола Српске народне обнове, било је још неких, социјалиста, да Вам кажем, у тим добровољачким одредима. Није то било баш, то је прво време. Није то било партијски толико обојено, разумете, верујте ми, да је било и социјалиста и.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли је имао неки назив?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, не, нема никаквог назива.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Када Ви одлазите, говори се о Ади и Маркушици, када сте били смештени у Ади, у Маркушици, у Антину, у Боровом Селу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма, не, били смо смештени у Ади.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: У Ади?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И у ком периоду сте били смештени у Ади?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је био јул месец, слагаћу Вас, јул месец, јун, тако, шта ја знам, јун месец је био, ту смо били једно петнаестину дана, вршили смо ето тако неке припремице, и отишли смо.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте имали оружје?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ненаоружани отишли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ненаоружани смо вршили обуку, коју нисмо имали никакву.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А када се десила та несрећа, када Вам је граната пала на главу у рову?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је друга прича.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: То је било на другом месту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је друга прича, то нема везе.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не знам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја знам, то нема везе са.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Питам Вас.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја Вам кажем није то, нема везе са тим уопште.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Нема везе са Адом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Него се десио догађај у?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је једно место ту Ернестиново, шта знам, па то је све како да Вам кажем, то гравитира све село до села. То је, на пример.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Између Осијека и Винковаца?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Камен ме погодио ту у главу. Откуд знам, можда ме неко гађао и са спрата. Кажем, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, скратите мало ту причу, ја Вас молим.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Коју сте функцију Ви имали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Заменик команданта сам био операције Борово Село Ада Маркушица.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. И онда сте 13. августа из неког разлога одлучили да напустите јединицу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко ме сте препустили своју функцију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Остао је тамо тај командант који је био.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко је био командант?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим имена, а он је био из Радикалне, Четничког покрета дечко.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И у периоду од августа до почетка октобра да ли сте имали контакте са добровољачким јединицама?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сви су се ти људи који су били блиски мени повукли истог момента из Аде Маркушице и тако.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Који су то били људи? Јел можете да се сетите неког?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу. Можда и могу али ми сад, оптерећен сам много и немам појма, али кажем сви су се људи, неки су и

покојни и од тих људи, али тако сви су се вратили и напустили су то место.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Али сте у сваком случају у тој операцији у Ади Маркушици имали значајну улогу – заменик команданта операције, добро звучи, функционално?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, па јесам. Био сам се укопао у ров шест метара, као заменик команданта био сам у рову шест метара и јео сам једну паштету четири дана.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Поштено. Овај, када Вас позивају у октобру да се прикључите новој акцији да ли Вам наговештавају да бисте могли обављати неку функцију поново, ипак имате искуство, имате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не. Ово је само било из неке другарске.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли Вас на неки начин погађа то да сад Ви човек, као човек са искуством заменик операције, сад одједанпут други људи воде операцију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма нисам ја искомплексиран нимало, човече, ја сам Шумадинац, пекар, мени би било само жао да ми неки бољи меси хлеб од мене и то би ми пало тешко, овако немам појма.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да, да. Ово прихватате овде.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. И одлазите, кажете одлазите, дешава се та ситуација у којој Ви не можете, не прикључујете се нападу на Ловас зато што не знате групу која долази, долазите у Ловас 11.-ог и у ком тренутку се Ви, 11.-тог, 10.-тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао 10.-ог и у истрази нешто је помињао.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Сутрадан у односу на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 09.-,ог је дошао у Товарник, 10.-ог је.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Или у Пазову 09.-ог, па смо у току дана стигли, сад не могу, то је то, све се дешавало у 20 сати.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Е сад мене интересује у ком тренутку Ви обављате разговор са, ако сам добро разумео са Батом Михајловићем и договарате се да ћете Ви радите канцеларијски посао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У ком тренутку?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли је то пре него, у Товарнику, да ли је то у Старој Пазови?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Товарнику.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: У Товарнику?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Товарнику.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А како у Товарнику кад није било, Ви само са Батом Михајловићем договарате то, не договарате то и са Ступаром?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не. Па ја сам лепо рекао само Ви господине драги, Ви.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Могуће, могуће. Хвала Вам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да мало боље обратите пажњу шта питате да ме не би замарали много.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам лепо рекао да је Ступарова јединица отишла у Ловас са групама.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: То није спорно. Ја Вас питам кад сте Ви договорили да се бавите канцеларијским послом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сад ћу да Вам кажем ја, па ја сам рекао то, Ви нисте слушали, да је Батина група каснила дан.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Није спорно то се зна.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И када су они дошли тај је договор био о чему Ви сада причате, отишли смо заједно у Ловас и тамо је увек тај договор био, пошто сам ја мало био.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: У неком тренутку је настао договор да Ви радите канцеларијски посао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није, рекао је Љубо нека иде у једну канцеларију, то ја сам био.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко је рекао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Бата.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Бата. А Ви сте слушали шта Бата каже?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па зашто не?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А јел бисте слушали да је Ступар нешто рекао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не. Бату сте слушали.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја нисам ни познавао Ступара. Ја сам човека само видео од Пазове до Товарника.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И Ви заузimate коју канцеларију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никакву канцеларију, ништа, то је била заузета канцеларија кажем, људи то је рат где нема струје, где се сместиш ту ти је канцеларија, у соби у којој спаваш, где ти је чизма ту ти је и свеска.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ово Вас питам зато што је јако интересантно да сте у једном свом исказу рекли да сте били у Краљевоу, вратили се из Краљевоа са добровољцима и онда ушли у своју канцеларију, у канцеларију бивше ТО да се мало одморите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Са добровољцима се вратио у Краљево?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Лапсус, са избеглицама.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Докле ти лапсуси, цео дан ме замарате стварно са глупостима, брате, мајке ми моје.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, не. То ми је интересно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па није, ја стварно не разумем.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, како не разумете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па лепо.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Значи питање је.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па нисам тако рекао.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Дакле, питање је било кад кажете, кад сте у исказу рекли да долазите у канцеларију.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Са прогнаним лицима.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Долазите са прогнаним лицима у Ловас, одлазите у канцеларију.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Бивше ТО.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И ту лежите мало да се одморите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Па чија је то канцеларија ако.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Свачија човече ко год је имао.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Па не може да буде свачија.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Свачија, па није моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то период господине Јелићу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било тај период људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та прогнана лица, кад се то дешавало, који је то месец?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не могу сад да се сетим али имам те папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то било оно на почетку или касније?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На почетку. Да, да. На почетку прве избеглице које су са Пакраца биле избегле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на почетку мислим на 10. октобар, 11.-ти, 12.-ти, 13.-ти Па не морате Ви да реагујете. Кад је било то да су почела избегла лица у Ловас да долазе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одмах после ово што кажете крајем, после ових дешавања у Ловасу што је било, а могуће и што су рекли ово фебруар, откуд знам да је, али долазили су људи да осматрају терен и да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Кад су дошли први пут људи да осматрају терен?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам тачно верујте.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли је било у првих седам дана кад сте били у Ловасу или је било за месец дана.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не могу да се сетим. А послаћу тај документ сигурно.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли остављате могућност да избеглице нису долазиле у Ловас пре догађаја у минском пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће је да нису насељени у Ловас, а да су долазили постоји могућност, због чега Вам то кажем, јер аутобуси који су и папири постоје у Црвеном крсту који су дали пропратнице да дођу или да обиђу терен, е касније после два – три месеца неко је после одлучио да се они населе у Ловас.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Значи Ви сте сасвим сигурни да су камиони са, аутобуси извињавам се, са избеглицама, са Вама долазили у Ловас пре 18. октобра?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пре 18. октобра?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Тако је.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам то рекао. То не, то не тврдим.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Значи остављате могућност да је то, да сте Ви довозили те људе након 18. октобра?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Постоји могућност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас, приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема могућности ако нешто не зна и није коректно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Он то, тврди да не зна и шта.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја Вам кажем доставићу документацију ако Вас интересује тачно запис у Црвеном крсту постоји.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Извињавам се, да појасним, изузетно је значајно да хронолошки покушамо сложити догађаје имајући у виду да је сведоков исказ изузетно контрадикторан у односу на временски след догађаја, тако би, то моје питање дакле Ваша тврдња у једном од исказа који сте давали јесте да Вам је Дарко Перић рекао да припазите на затвор.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да сте након тога, пошто сте били у лошим односима са Миланом Радојчићем два или три дана спавали у тој канцеларији и чували затвор.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да је након тога Милан Радојчић Вама пришао и питао Вас је да ли можете да завршите посао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, то нисам рекао.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: То ћемо посебно да се бавимо тиме. Да сте након тога отишли у Краљево, тамо провели дан или два и вратили се и видели овај несрећни догађај са ликвидацијом ко је довео до ликвидације?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само да Вам кажем.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Моје питање Вама гласи.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Питање.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Имајући у виду да се на основу

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дозволите ми та питања.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Судија молим Вас помозите, само ми помозите да могу да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу да Вам помогнем кад.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Одговара ми. Само предочавам чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви не поставите питање конкретно како да Вам помогнем?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Значи имајући у виду да велики број доказа у овом поступку указује на то да је Дарко, да је од тренутка доласка Дарка Перића до тренутка ликвидације људи из подрума Месне заједнице протекло не више од три дана Ваш исказ у коме говорите да је од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, заврзли сте се сад.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесте. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком периоду је био тај списак и после та ликвидација, је ли то било у време минског поља, пре или после?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сад ћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно и директно питање.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим Вас, сад ћу да Вам кажем, ја нисам само обављао тај део посла хуманитарног рада насељавања људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да одговорите, немојте сада да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Морам, морам да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците да ли знате кад је то било или не знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вас је истражни судија то питао у истрази Ви сте се изјаснили да је у то време боравио Ваљевски одред ту.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ваљевски одред је боравио ту, али ја кажем што се тиче овог термина да сам исто радио са избеглицама и то, радио сам ја и са другим хуманитарним пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма оставите се тих избеглица.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Морам да кажем да сам радио и књиге сам доносио, радио сам за школу и књиге сам доносио деци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас ово конкретно питање Вас питам да ли знате кад је то, који је био дан кад је прављен тај списак и који је био дан кад је то после било да сте видели да се одвозе неки људи из подрума Месне заједнице за које сте чули да су убијени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам, не могу да се сетим, не знам који је дан био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако реците.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Постоји несагласност у Вашем исказу, у Вашим исказима који се односи на Ваше сазнање да су спискови који су, о којима су расправљали Божа Девчић, Милан Радојчић и Љубан Деветак били спискови за ликвидацију?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У мојем исказу то писало?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: У једном од Ваших исказа сте рекли да сте приликом сазнања о тим, за постојање тих спискова сматрали да су то спискови притворених лица, а у другом исказу сте рекли да сте истом том приликом сазнали да су то спискови лица која требају да буду ликвидирани, која је од те две ствари тачна?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тада када је тај разговор вођен, пази тај списак је био подужи на више страница, никада нисам рекао да су то људи били спремни нити за ликвидацију нити за било шта друго, једино што сам чуо то је било то што сам чуо од Љубана да је поставио питање ко је тај и тај човек.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли постоји могућност да то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да заврши ово што је почео.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да би Љубан изашао, после тога била су нека добацивања, конкретно мене нико ништа није питао ни наредио али сам ја разумео тако на мој начин, не мора да значи да сам у праву, међутим шта се десило после неки дан, ово што причам и ову задњу групу људи што сам видео, сад ћу да будем искрен до краја, то је тачно да је тако урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да су та, да је та група од 3, 5, 6 људи задњи који су одвежени колима да су ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били на том списку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам. Али сад ћу да Вам кажем због чега то кажем људи који су пописивали те лешеве они су рекли да сад ови људи сад што су изведени убивени су ту и ту.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко их је убио видео нисам, не знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Судија, с обзиром на преостало време које се своди на десетак минута, овај, ја заиста не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, имамо даље судницу на располагању јер Веће друго се премешта у судницу 1.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Онда то је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да завршимо ово.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Али онда кад се будемо преместили јер сме да се прекида ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не премештамо се, него Веће које је овде у пола три иду у судницу 1. има слободно, па можемо да завршимо са овим сведоком.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У реду, хвала. Господине Јелићу данас сте и то у два наврата рекли да је Жељко Крњајић био командир милиције па Вас питам јесте ли то чули и од кога ако јесте, или имате некаквог непосредног сазнања о свему томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: О Жељку Крњајићу ја само могу да кажем једну реченицу јел толко знам о том човеку. Значи да је послат из Товарника да је он тамо био командир полиције, а то сам опет кажем чуо, ја не знам лично нити то могу да потврдим, али чуо сам да је као командир полиције из Товарника пребачен да буде командир полиције једно време у Ловасу и када се ваљда оболео раније он је отишао на лечење, остало ја о том човеку не знам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па причало се то у селу, опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви све нешто чули, причало се.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А не можете да Вам кажем нешто, то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да кад на суду нешто причате да сте чули морате да кажете име, презиме.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па таман посла, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас све нешто причало се по селу. Па јел сте Ви водили тамо по селу тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па кажу људи, те колеге које су тамо радили, каже командир је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, који људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па кажем ти у полицији што су радили, па онда кажу Воркапић је командир, па су причали Мића Девчић је сад

командир, о томе се ради, а о Жељку, ја стим човеком нисам проговорио никад две речи и ја немам појма, чак шта лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви уверили да је он командир тамо Жељко Крњајић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никад нисам се уверио, ја нити сам имао какве прилике да са њим разговарам у полицији у вези било чега, ја не знам стварно да је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Господине Јелићу ја морам да Вам предочим део Вашег исказа из истраге где сте Ви на питање истражног судије да ли знате, цитирам, да ли знате ко је обављао функцију командира полиције односно милиције одговорили «Сазнао сам овде у Тужилаштву, а био сам заборавио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 8.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Страна 8. транскрипта од, сад ћу Вам рећи од 10.08.2007 године, ја Вас молим да објасните, овај, ту очигледну разлику у Вашим казивањима из истраге и на главном претресу, јер Ви.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да нисам можда хтео да кажем да сам се сетио овде у Тужилаштву.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја Вас питам да дате, овај, молим да дате објашњење.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ево, ја другачије објашњење не могу да кажем, ја нисам имао од кога да сазнам овде, једино можда сам се сетио у овом Тужилаштву, па ето погрешно сам се изразио, ја се извињавам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ви сте наравно на тој истој страни транскрипта касније рекли да мислите да се Крњајић презива и кад Вас је истражни судија питао изричито јел сте ли то тада знали или то сада знате, Ви сте опет неодређено одговорили и двосмислено то сам сазнао кажем Вам, присетио сам се после, био сам заборавио неке детаље и тако даље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па то је то што сам сада рекао.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: То је то, немате неко друго објашњење?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, сигурно не.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Е сад, овај у наставку ове реченице које сам ја цитирао Ви сте рекли да је Жељко Крњајић био врло кратко у Ловасу и онда је напустио Ловас и отишао, па би моје питање гласило да ли знате кад је Жељко Крњајић напустио и отишао како сте Ви то већ рекли из Ловаса, мислим да ближе временски то определите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не могу да одредим ближе временски никако јер Ви много тражите од мене, друго знам да је Жељко, да се опет кажем ја то не знам лично, али се причало, Жељко је болестан, рањен, отишао на лечење.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, а кад је то? Можете ли Ви да одредите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је можда било ајде да кажем.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли је то можда било за дан или два или не знам?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било можда у тих 10 – 15 дана од како је. Откуд знам. Можда у тих 10-15. Стварно не знам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не можете да одредите? Добро то сте рекли да знате да је био рањен.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, што сам чуо, опет кажем не знам, и то нисам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Знате ли, не знате никакве ближе детаље о томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не знате ни то? Добро, само још једно питање, овај, за крај, пошто сте изјавили да знате да је Крњајић био командир милиције, а пре тога.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није знате, него сам чуо, ја опет кажем чуо сам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па добро чули сте, данас сте изјавили то, овај, а пошто сте на данашњем претресу рекли да сте Ви имали неке састанке, ако се ја не варам, у станици милиције, јел сте то рекли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Дакле, ја Вас молим јесте ли Ви тада у тој станици милиције виђали Крњајића или нисте уопште?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам лепо реко малопре да никада ни један контакт са Жељком Крњајићем нисам имао.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па како онда све то знате, а не знате ни од кога сте сазнали, нити сте га видели, па заиста је то нелогично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам видео Жељка на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам га и ја питала.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У реду је судија ја заиста немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На том састанку Жељко Крњајић није био, сад ја опет не знам о ком састанку Ви причате.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Чули смо ми Вас шта сте рекли, немам времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пошто бих морала да идем на ово суђење на жалост у пола три тамо и нећу бити ту колега је био љубазан, ја немам питања, али само имам генералну примедбу на исказ овог данас саслушаног сведока на околности да ни о једној јединој ствари сем спорадично поменутих имена за која се прави двоумљење после тога да ли је то баш то или неко друго, ни једно непосредно сазнање ни о чему нема. Кажем оно што је сведочио то је и саопштио и ја постављам само питање какво је то сведочење? На сет тужилачких питања да ли је неко погинуо сведок одговара чуо сам, да ли су били цивили сведок каже сви цивили, да ли сте видели лешеве сведок каже нисам видео ни један леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сад ово, јел имате неко питање за њега?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, значи немам питања, ставила сам само примедбу на овај исказ и просто непотребно губљење времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оцењујете исказ у време кад није време, није чак ни завршио. Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не ценим исказ судија, само ценим ценим оно што је изговорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо још до краја, и тврди да има непосредних сазнања за минско поље и састанак.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето, довољно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ако сам ја добро разумео Ви сте дошли у Ловац 10. по ослобођењу села Ловас.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако ће да буде.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи до инцидента на минском пољу је протекло нешто више од седам дана, реците ми да ли је у том периоду било више тих састанака на којим сте, на неким којима сте Ви присуствовали и када сте Ви први пут били на тим састанцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће да је било, ја нисам присуствовао, сем овога састанка.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Вас неко позвао на састанак?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не. Ја сам сам отишао на тај састанак.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А знате ли зашто су се одржавали.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Састанци?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па је то сваки дан био неки као колегијум, оно управо о чему сам причао, људи су требали да одлазе на Економију

да се ради, неко за кухињу, неко набавке, шта ја знам, то су ти договори били, тако нешто.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли су на тим састанцима колико је Вама познато увек били присутни војници, мислим на ове регуларне, регуларну војску?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја Вам кажем ја сам на мало, мало тих састанака, на овом састанку сигуран сам да су били, за остале, ја мислим да нисам више био ни на једном састанку никад.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте се, да ли сте користили телефон у селу и да ли је било телефонске линије?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам сигуран, али мислим да не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте се некада јављали телефоном неком на том састанку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не. Ја лично мислите?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не. То никад.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте чули за улицу Степана Радића бр.2, односно улица Степана Радића и кућа бр.2, да ли сте чули за њу или били у тој кући?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па можда сам био, ја не могу да се сетим улице и тога. У Ловасу јел тако?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да у Ловасу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко живи у тој кући? Ви можете ближе да ми објасните?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не знам ја, чисто питам Вас.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Конкрено реците, живи тај и тај, тај и тај, и ја ћу Вам кажем сигурно, нема проблема, него овако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јел можете да кажете да ли сте упознали Вељовића?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте га неколико пута.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте га упознали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па можда трећи – четврти дан кад смо у Ловасу дошли.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Како сте га упознали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па били су ту на улици војници, шта ја знам, и ето тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Неко Вас је упознао са њим или?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не, не, ми смо прошетали, причали, овамо, ето тако, уз неку причу, ступили смо у неке контакте и тако, после смо сарађивали и тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мој колега је питао мало пре, овај, а ја нисам, чини ми се нисте одговорили Перић Дарка сте упознали када?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па исто, они су мислим, и они дошли одмах, па све се то кажем, све дешавало се то у пар дана, и та јединица Даркова је, Даркова сад да ли је то ја опет кажем ко је ту био командант не знам тачно, они су дошли неки дан, и ту су се распоредили у једној кући.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли Ви њега упознали пре оног састанка о коме сте причали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пре, пре.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи он је Вас познавао када је дошао на тај састанак.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Пре, пре.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Дан, два, три?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Упознали, колико то значи да смо се упознали, видели смо се пре управо у овој просторији.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Дан, два, три, можете ли да определите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па можда дан, кажем Вам то се све дешавало у два – три дана.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је неко тада поменуо да Ви имате неку функцију у селу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не. Не, мене су након.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Или да сте Ви рекли нешто, мислим, с обзиром да сте поменули да сте командир Љуба и?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја сам избегавао све контакте, све контакте сам и то неких других проблема, нисам уопште контактирао, ретко, ретко са ким.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А када сте упознали Димитријевића, потпуковника Димитријевића?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Димитријевића сам упознао управо кажем на овом састанку колко сам присуствовао тих пола сата, четрдесет минута, колко је било не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Тад сте га први пут видели?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је он Вама нешто наредио тад на том састанку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте сукоб између Бате Михајловића и Воркапића јел се то дешавало баш на том састанку, на том којем сте поменули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, то је, сукоб је негде испао вани, за који сам ја сазнао за то.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Пре?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А Бата је ушао, Воркапић је био на том састанку и Бата је ушао и реаговао је како је реаговао као што сам описао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви сте већ били унутра, значи, када је дошао Воркапић, Бата Михајловић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дошао и рекао њему зашто ти претиш или зашто му секираш људе и тако то, шта ја знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А реците ми поменули сте да стражу држали мештани, добровољци и ЈНА?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: ЈНА је врло мало држала стражу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Е сад.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Пре него што Вам се Перић обратио или после, да ли можете у том контексту да определите, да ли је већ раније држана стража од стране ЈНА?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Већином су стражу држали мештани, то је значи сто посто већином, е сад, опет кажем имали су неки официри дођу ту, неке главешине дођу ту, то се кркало печењиште и онда ту.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То су неки ван ових што сам поменуо Перић, Димитријевић, Вељовић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Долазило је ту официра.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То су неки други?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А да, е сад ту више нико није могао да зна ко су, шта су, ко је обезбеђење коме, и шта ја знам. Ту је имало доста људи ту.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Знате ли можда ко је наређивао тим стражарима, значи мештанима, добровољцима и ЈНА?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па одазивали су се групе командир страже, ја сам, дође ти, направи списак, тачно по четворица које ће ко на које стражарско место, ја сам распоређивао те људе једно време.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сећате ли се да сте правили распоред и за ЈНА?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Односно да сте и њих стављали да кажем на тај списак?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па како су онда они долазили да стражаре, да ли је, да ли су они сад преузели стражу и само они стражарили у неком периоду или је то било мешовитих стража?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је опет кажем било је одмах где је спаваона где су они спавали, јел, онда доведу једног човека – два да чува да буде ту испред, знате, јел ту је.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То значи да они нису стражарили испред затвора?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Војска значи није, колико је Вама познато, није стражарила испред затвора?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не. То је све.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи прецизни да будете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ко је држао стражу оног дана кад кажете да се изводе ти људи, Ступарева група изводи људе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Стража је држана ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је држао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Држала је Територијална одбрана стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел држала ЈНА, Војска?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не. Територијална одбрана стражу је држала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је, колико је Војска држала дуго стражу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Неко време је држала стражу, не могу да се сетим тачно који су дани били, значи то је врло мало било.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја се судија извињам, он је рекао да они нису држали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Територијална одбрана је држала стражу тог дана кад су изведени људи за које сте чули да су ликвидирани?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Територијална одбрана Ловаса је уопште држала стражу у Ловасу, а тог дана кад се то десило ту није било страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било страже?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Они, преко дана се није давала стража. Понеки остане дежурни на пример као што је било овамо где су били Димитријевић то је једна друга кућа, они су имали своју стражу, ал то је све кажем све на 10 метара овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није било страже јер су у току дана изведени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А стража се држала само ноћу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јесте, тамо полиција је и она имала своју стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У згради, тамо у управи, тамо је имала неки портир, неки стражар који су, не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Хтео сам само коментар, сведок је рекао да Војска није држала стражу испред затвора, они су држали стражу испред спаваонице која је у непосредној близини?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јесте, а то је само знате колико, то је један корак тамо, сад неко може да разуме тако и тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Није спорно, него се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици, где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, у оквиру тог, Месне заједнице, затвора, тих канцеларија и те спаваоне. Ту је све, све се дешавало, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменуо сам само то зато што је битно у односу на друге сведоке који тврде да су чували затвор и тако даље. Поменули сте да сте након обраћања Перића Ви и доктор некако решили проблем, ако сам ја добро разумео?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па није решили проблем али смо помогли људима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Тих пар дана сте наводно решили то проблеме везане за то, шта ја знам, малтретирање и тако даље?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, нису људи били малтретирани, него су људи побијени и указана им је прва помоћ и тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А како сте Ви решили сад ту улазак тих лица, јер поменули сте да су они улазили поред страже како су хтели и како сте сад решили то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, они улазе.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Али како сте то решили, добро ако сте их превили али су они могли и даље да буду малтретирани, а поменули сте да сте решили некако проблем?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ето имали смо среће, нису долазили тих дана, не знам како би се решило до краја али стварно нису долазили, нису малтретирали те људе, ето тако могу за сад.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли нисте у том периоду Ви одређивали ко ће да стражари па сте бирали можда људе који су?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не. То нико није ни знао за мене и за доктора да ћемо да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А реците ми имате ли Ви војног искуства, да ли сте били у некој школи резервних официра и слично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте били док сте служили војску у некој школи и слично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам. Служио сам војску у Загребу, био сам одличан војник, то је све.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ништа ван тога? Јел сте били некад запослени у Војсци и слично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте кухињу која је била у задрузи, да ли је то била једина кухиња која је постојала у селу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, била је једина кухиња.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А да ли је било других места где је могло да се руча?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не чује се то господине Јелићу, морате да кажете да, а не да климате главом јер немамо, у транскрипту се не чује кад климате главом.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да. Да, била је једина кухиња. Извињавам се. Извињавам се.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је било још места где сте, где се могло ручати осим Задруге, односно Механичарске радионице или већ како се зове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па имало је ако би Љубан или Радојчић приредили ручак код њих у канцеларији доле, имало би доле.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не мислим то, него где би добровољци, војска, мештани могли да једу и слично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добровољци су јели, само ту, само ту.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Само у Задрузи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте пропуснице, када сте први пут узели пропусницу за одлазак из села?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Немам појма.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Први дан, други дан?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам стварно, имали су овде пропуснице, давали су, за месец дана су важиле, пропуснице одједна, знате, то се давало једно време.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Што сте узимали на пункту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно на пункту, само на пункту.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јел сте узимали кад у Товарнику пропуснице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па у Товарнику је важила та, иде се тамо, ушло се на игралиште тамо где је био онај пункт и ту је се, само та пропусница је важила.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро, а имали сте пункт на излазу из села Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није то тај пункт.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А зар су они пуштали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је био, то је Територијална одбрана Ловаса држала стражу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А да ли су они пуштали без пропуснице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па нису они имали, јесу, јесу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Месна заједница издавала некад пропуснице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нешто је издавала, само у вези чега не могу да се сетим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А ону пропусницу што Ви имате, то Вам је издао ко? Поменули сте да имате неку код куће или већ кад Вас је питао колега?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имао сам, а од Месне заједнице сам имао овлашћење да радим на терену тај и тај посао и са тим овлашћењем ја сам излазио на пункт и без проблема сам добио пропусницу, а од ЈНА сам добио исто пропусницу и то се дешавало на колко дани, ако уђеш у Ловас нагласивало се на пример за пет сати, шест сати, за два, три дана.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А реците ми да ли је у међувремену, значи од момента кад сте долазили, кад сте дошли у Ловас па до минског поља, да ли је долазила нека делегација страна?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Долазила је.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И шта су они, јел сте били с њима или већ шта сте Ви у вези тога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја сам могао да сам, па то су неки Французи су били, дошли су тамо, пазите опет ја не знам али сам чуо неку причу касније да су задовољни са оним што су видели ту.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви били са њима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви били са њима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ма шта ја да тражим, не знам. Ја сам учио руски језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је било са том страном делегацијом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам верујте. Знам да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме су задовољни, шта је њима приказано, јел им приказан тај подрум са сламом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Приказано им је то где су били ти затвореници и приказана им је ова соба што је била сређена са креветима и белим чаршафима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су тој соби са креветима и белим чаршафима спавали заробљеници?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било их је неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да нису, да је то само било спремљено за да се прикаже тој делегацији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не. За њих. Па јесте ал кажем ова Снежана девојчица она је била у тој, ја сам то и то рекао и она је била у тој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја нисам разумела да је Снежана била заробљеник?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па није била заробљеник, али је она спавала у тој соби. Штићеник је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови, а ови који су били у том притвору, затвору Месне заједнице, јесу ли они ту спавали?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ту је спавала стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Већином стража спавала горе у тим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А ово што Вас је питала судија јесу ли били притвореници, јесу видели, та делегација да ли је видела неке притворенике?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па вероватно је видела, ја нисам улазио за њима, али како сам чуо да је извештај неки који је отишао са тог места, па то вероватно треба да се зна да знате, да нису имали неке примедбе велике, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли им је приказан тај подрум Месне заједнице, да ли имате Ви та сазнања?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кажем ја сам чуо само да су ти људи који су били тада, посматрачи, били задовољни са ситуацијом какву су видели у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте малопре кад Вас је колега питао да из безбедности нећете да одговорите на неко питање, а

реците ми јер тај Ваш страх, пошто сте у претходној изјави, мислим истог дана данас, поменули да се никог не бојите, да имате обезбеђење неко које наводно штити Ваше унуку и тако даље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја се не бојим само људи које погледам у очи и који ми изађу пред очи, не бојим се ни покварених.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па има ли неко овде од окривљених да се њега плашите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можда, можда има.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта то значи можда има, реците нам од кога се то бојите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па откуд знам, има људи можда овде, ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да кажете или не можете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам тако опрезан у животу и кажем можда сумњам на неког, ја нећу да тврдим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад као нешто можда.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има даље питања? Хајде ако је тако.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 14 часова и 40 минута и биће настављен у 14 часова и 55 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 15 часова и 03 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље ко има питања, од бранилаца нико, од, а има, изволите? Уведите сведока. Изволите колега.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Добар дан господине Јелићу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добар дан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам Бранко Лукић бранилац господина Влајковића. Споменули сте данас да је било у том критичном периоду војски са свих страна како кажете, а ја ћу да Вас питам да ли се сећате да ли је било војних јединица из Шапца у то време, да, ако се сећате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам сигуран. Не могу да се сетим.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А да ли је било војних јединица из Крагујевца?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за који период помињете?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: За критични период од 10. до 20. октобра.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ту били су ту, можда 20., 21. октобар, откуд знам, а били су, Крагујевачки корпус је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да би сте се боље чули.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је тих 10 дана, од 10.-ог па после тога, било јединица из Краљева, да ли знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Војних јединица?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је било јединица из Лознице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам сигуран, не могу да се сетим.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било је нешто јединица из Новосадског корпуса и они су прошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком периоду?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па кажем, ја кажем у то време отприлике што се дешавало, тих петнаестину дана, десет, двадесет, откуд знам, то је то.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Споменули сте да и неке инжењерце пред, на том састанку, да су инжењерци били спремни, да ли знате одакле су они били?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На том састанку о инжењерцима није било речи, али је било је реч да постоји јединица инжењерије негде лоцирана, ту близу Ловаса. Која је то јединица била ја не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Е сад само да Вас питам нешто и да се сконцентришете на моменат када је настрадао први човек на минском пољу и рекли сте да је он скочио на мину, чак сте рекли да сте то чули и од добровољаца и од Хрвата, да ли можете да нам данас кажете, уколико се сећате, неко име од мештана Хрвата који Вам је то рекао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим стварно.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али то је прича кружила селом, да знате, мислим, та прича се причала и сад верујте не могу да се сетим. Није то мени, па, нико дошао лично да каже али та се прича причала у селу и то је тако.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Само једно питање, пошто је сведок изјавио да ништа није видео и тако даље, само једно питање да ли сте конкретно видели да ли је, да је овде окривљени Аца како га Ви називате «Грк» било кога малтретирао или да ли је неког лишио живота?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље. Од оптужених, идемо.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја се извињавам, пошто мењам колегу Планојевића, а желео бих да поставим питање везано за Петронија Стевановића, да ли је сведок видео да је Петроније учинио неко кривично дело, да је неког малтретирао, убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите само адвокат Миладин Живановић у наставку поступка мења адвоката Миодрага Планојевића.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи да ли конкретно има сазнање да је видео, односно да је непосредно видео нешто или је само то чуо и тако даље?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Видео нисам, а чуо јесам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи ниједног тренутка док сте били у Ловасу нисте видели да је Петроније Стевановић учинио било какво кривично дело?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам једном приликом рекао да са тим људима нисам укупно време колко смо провели заједно нисам провео 15 минута са њима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А реците ми, поменули сте данас Петронија у смислу да сте чули да је нешто урадио, да ли сте чули конкретно да је нешто урадио или је то више била прича оно рекла-казала?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хумано, у том контексту сам поменуо Петронија мало пре, да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да је урадио, нисам разумео?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нешто хумано.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Петронија Стевановића видели онога дана када тврдите да сте били на оним степеницама и видели да Ступарева група Аца, Петроније, оно што сте спомињали у истрази и на претресу да одводе те људе, јесте ли га видели тада?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сад ћу да Вам кажем, ја када сам дошао и када сам ушао на капију, ту то је велика једна дрвена капија, када сам дошао испред је било доста њих, људи, добровољаца тих, били су ту, а овамо кад су ти људи одвођени ја нисам видео њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога нисте видели?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Петронија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога сте видели?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тамо је био један омали дечко, како се зове не могу да се сетим, а то је исто из Ступареве групе дечко, значи, и он је возио та кола. И Колета да, и он се мувао туда свуда редом, он је највише туда и крстарио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли те људе је одвела група из Панчева.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца пита имају ли нека имена, надимке, ко беше то, Ви кажете Петроније, Аца, Ступар и овај висок момак.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле Вам онда да спомињете Петронија, како?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, ја сам конкретно ако сте ме, Ви сте ме питали да ли сам видео да ли је Петроније некога одвео, ја сам лепо рекао група из Панчева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам пошто сте овде истражном судији, спомињали у истрази Петронија, Ацу, Ступара и овај високи момак што сте споменули, на основу чега Ви спомињете Петронија?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па он је из те групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па та група сигурно није имала само њих двојицу Ацу и Петронија, имала је сигурно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имала је петоро њих, ја сам то рекао, само не могу да се сетим имена, тај високи момак био је митраљезац, један омањи дечко, Ступар и то је пет или шест њих је било, слагаћу Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Само да се надовежем на ово Ваше питање, значи да сведок, да ли сте Ви видели ту Ступарову групу конкретно да су ставили у особне аутомобиле те цивиле и заједно их одвели или не?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам задњу групу људи видео да су Ступарови људи одвели те људе, а да ли су побијени и ко их је побио нисам видео.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја Вас питам да ли Ви видите ко, овај, уводи те људе у аутомобиле?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Био је ту тај покојни Коле и још један омањи дечко, ја сам то лепо мало пре рекао.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Е тако, значи њих двојица су били лица која су уводили цивиле?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте давали изјаву Тужилаштву 21. маја 2007 године рекли сте овако: «За неколико минута у круг где су били затвореници ушла су колико се сећам троја или можда четвора кола, Ступар, Аца Грк, Петроније, Коле и један момак којег не знам по имену, али је сигурно из екипе Ступара су покупили затворенике и одвезли их у мени тада непознатом правцу»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам рекао двоје – троје кола, једна су кола била паркирана испред улаза у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то колико је кола, интересује ме спомињање ових људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам то поменуо Ступарову групу, а Коле и овај момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте и Ацу Грка и Петронија и Колета.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, Ацу сам помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја Вас сада питам на основу чега Ви спомињете све те људе ако сада нешто мењате исказ и тврдите да нисте видели конкретно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам рекао да те људе нисам видео, ја сам само рекао да нисам видео да су, кад су, ко је побио те људе, ко је одвео те људе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас и не питамо, то је потпуно јасно да нисте видели ко је побио, да ли сте видели ко одводи те људе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам лепо рекао тај Коле и тај један исто из Ступарове групе омањи дечко, Аца је дошао у канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али Вам ја предочавам да сте и у истрази и код тужиоца спомињали и Ацу и Петронија, па ми се Ви сад изјасните зашто сте спомињали тад њих, а сад нешто ту мењате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је била, али опет кажем ко их је одвезао колима, ја педантно одговарам, они су били испред капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Петроније, Аца је ушао у канцеларију ја сам то рекао и изашао из канцеларије, једном приликом крвав кад сам ја то Вама, ја сам то данас једанпут рекао, и тако су ти људи отишли, сад и остало, ја не знам и никад нисам ни рекао да су ти људи побивени са њихове стране, али приче су приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље. Од оптужених ја мислим Љубан Деветак да се јавио.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Јелићу реци ми молим те да ли се сећаш да си ти у Ловас долазио са једним инвалидом у колицима који је страдао у Вуковару у борбама?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је. Нисам долазио али је долазио он код Вас.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: Ти си га довозио у комбију, он је био у колицима.

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: Ти си га довезао у Ловас, тражио си помоћ, јел тако било?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно је то било, само нисам га довезао ја, довезао га је један други пријатељ исто Српске народне обнове. Није битно.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: Па добро, да ли си ти возио комби али дошао си у том комбију, јел тако, не питам те ја ко је возио.

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, добро.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми молим те јел се сећаш кад је то било? Које године, пролеће, јесен, зима, пред зиму, иза зиме?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Љубане верујте ми само морам да се присетим мало, знам да је то било онај период, она почетак инфлације, нешто, а која година је била тачно не могу да се присетим, а знам да сте му помогли.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: А што си га баш довео код мене? Пролеће је било 1993. године, јесте.

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: Што си га баш довезо код мене да се помогне?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знао сам да ћете да му помогнете.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: Питам у контексту тога што си изјавио да сам ја ту тако неке сеоске послове радио. Јел ти ниси знао и тада 1991. да сам ја био директор задруге отпочетка?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам знао да сте Ви тамо водили задругу, а да сте били директор то нешто.

Опт. ЛЈУБАН ДЕВЕТАК: Добро, довољно да не одузимам пуно времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Ви боравили у месту Ловас почев од тог дана кад после напада кад сте стигли па колико сте боравили?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам дуго кажем одлазио – долазио, остајао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро са тим одласцима – доласцима?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па једно две године можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Две – три године сигурно и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две – три године. Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е реци ми сада, кажеш кренуо си из Пазове за Товарник у аутобусу у којем сам и ја био, јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, и кажеш да смо стали у Шиду да би се Ви тамо обукли, јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Задужили униформу и нешто, шта је било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А како да задужујете униформе кад сте више од 60 – 70% били у шареним униформама?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па да било је и који нису имали униформе, чини ми се да је тако било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел можеш дозволити себи да се сетиш да уопште нисмо стајали у Товарнику, у Шиду?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не познавајући место могуће да није било то у Шиду. Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И јел можеш одредити отприлике колико је дана пре тога та вожња била пре напада на Ловас, односно напада, један дан, пола дана, два и по сата, три и по дана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Из Пазове до Товарника?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, у Товарнику колико си боравио док се ишло у напад на Ловас којим ти кажеш.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам боравио два дана у Товарнику.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Два дана, и сва та два дана и тај трећи дан сам ја био код тебе у Товарнику?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, то нисам никад рекао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па данас сам ја разумео да си тврдио да сам ја учествовао у припреми напада?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, ја то нисам рекао тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесам ја криво чуо госпођо председнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нисте Ви криво чули али је помињао у истрази неке Ваше активности везано за припрему напада, постављање Славка Ступара и тако даље, то је у истрази он причао, а данас је то нешто.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И добро кажеш дошао си са овим аутобусом од тих закаснелих, овај, ослободилаца, јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми овако успут да те питам кад бих ценио како би их могао описати те закаснеле ослободиоце, јел су намерно закаснили или онако случајно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Намерно су закаснили.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Намерно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је мој неки утисак и тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи има других разлога због којих су ишли на терен, јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па могуће.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Могуће, јелде? А реци ми јел ти ниси од првог дана запазио да постоји мимо добровољаца регуларна војска у селу Ловас, регуларна војска која је држала комплетно село и то рецимо на челу са тим капетаном Вељовићем?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, ја кажем за ту јединицу ако је то инжињеријска јединица, ја кажем они су били лоцирани, постављали су ми питање да ли је то било у центру, он је био чини ми се лоциран мало ван села да ли на игралишту како ми се чини или негде, нисам сигуран, а да је та јединица инжињеријска била лоцирана на некој, мало даље од центра.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел можеш, можеш да дозволиш да то што спомињеш игралиште да је то била био део јединице од пуковника Ковача кад су они дошли, то је касније?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће је и то, али ја нисам знао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи помешо си? Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Види, ово ми стварно није јасно, ово прегледање овог списка данас што си спомињао и никако нико није с тобом могао да изађе на крај, кад се то дешавало гледање тог списка о којем ти данас говориш па дајеш чак и могућност да се то радило о списку људи које је требало ликвидирати? Јел можеш да одредиш, определиш неко време обзиром на твоје путовање тамо-вамо и тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам, стварно ја сам ако можете да се сетите ситуације о којој сам ја причао, када сте Ви питали за пар имена људи са тог списка.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, ја знам тачно о чему ти причаш али мени се овде не верује.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, али ја никад нисам рекао да су ти људи Љубане са тог списка требали да се ликвидирају за које сте Ви питали како се зову, ко су, одакле су, али касније је испало да неко од тих људи, е сад, је био ликвидиран.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи ти не можеш да определиш кад је то било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу тачно да се сетим тих датума.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Спомињо си ову набавку пиштоља и тог оружја јел се можеш сетити кад је то било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја имам онај налог тамо у папиру.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од кога налог?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Од Стеве Бобића чини ми се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Потпредседника Владе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па какве то везе има са Ловасом и са мном да би мени реферисо и изузев ако си ми дошо рећи да ниси успео, ако га сретнем или ако имам могућност да му јавим.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам у том смислу рекао да сам само Вама рекао чисто.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, испало је сасвим други контекст.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, добро, али ја сам рекао Вама зато што сам Вас срео и Вама сам могао да се обратим, јел Ви знате кад Вас сретнем највише волео са Вама да сарађујем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није, чисто да се разуме.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Никакав налог у вези оружја и тога ниси од мене добио јел после је било набрајања све ко, за шта ме ко криви.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Једино списак што се правио за Ловас колко треба пиштоља за Ловас, за полицију, за ТО.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да за Ловас, ајде. Што не кажеш лепо хтели су ови из Владе да да им ја обезбедим набавке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Деветак, само постављајте питања, а после ставите примедбе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па морам да ставим примедбу, Деветак да плати, односно задруга да би они у Влади делили пиштоље међусобно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је било, немој да доводиш у сумњу нешто без везе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је, па не ја само, папирима тамо ко ми је потписао и ко ми је послао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е сад ми реци сам си се у истрази хвалио да си се највише дружио са пуковником Ковачем јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, онако, па јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, ја сам чуо да је човек умро, јел јесте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај колико сам ја схватио ви сте се знали из цивилства?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, него тамо зато што је он Краљевчанин, а ти.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Упознали смо се. И то нисам знао да је Краљевчанин Ковач. Он је Босанац колико се мени чини.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: А јел можеш ти сложити се да је он дошао управо после свих тих догађаја несретних који су се догодили у Ловасу.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мислим да је тако било.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: Јел мислиш да је тако било? Па данас си спомињао да сам ја настојао да се, овај, протерају неки добровољци и тако даље, јел тако?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: Е, није ли он то одрадио?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па и он је инсистирао тачно је, ево тога сам се сетио.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: Он је једини могао то да одради?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: Па добро јел сте се дружили, јел имаш можда сазнања кога је он уопште питао ко може да остане, ко треба да иде и тако даље и тако даље? Очито десило се да су многи остали јел тако?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, у ствари доста је њих и отишло тада.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, јесте, знам ја то.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Исто у том моменту, друга ствар пуковник Ковач је тражио од мене нешто друго, ја не знам дал сам то једанпут Вама рекао или нисам, није важно, али је тражио да се један део тих људи прикључи њему и то је то дружење и пријатељство било између мене и Ковача, а исто је био да Вам кажем и он за да се прочисти тамо да се неки многи људи склоне јер праве злодела.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: Па види Љубо ја се јако добро сећам кад си ти дошао једанпут код мене на кафу и да си ми то причао и да сам те ја питао Љубо а ко је уопште дао зелено светло било за кога, па си рекао ми полиција за потребе, ТО за своје потребе, јел тако било?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па било, не могу стварно Љубане да се сетим неких детаља.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: Е сад ми реци овако Љубо, нећу пуно да развличим ту причу јел то је већ без везе, то кад те Николадис замолио да их возиш за Панчево, јел тако?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ЛУБАН ДЕВЕТАК: С чијим аутом сте ви то путовали?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је био ауто, ТО је, Месна заједница је тај ауто доделила мене на коришћење, «Југо» је био, мислим «45» чини ми се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мени се чини да си ти у истрази рекао да је тај ауто остао у овоме Панчеву, јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, ту је била посечена инсталација и остало је неке поправке па после су још неки делови поскидани са њега и тако даље и тако даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А није ли то био ауто од Снежаниног оца?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам. Стварно не знам. Могуће да је био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел се сећаш ко је дошао конкретно тог дана кад сте кретали по цедуљу за гориво код мене?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Аца је дошао за бензин да му сипате, Ви нисте били ту, па смо ми мало чекали Вас.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми молим те он се не сећа тога, тврди да није. Како је био обучен Аца тада? Боље, конкретније јел то један од ретких пута кад је био пристојно обучен?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па нисмо били у униформи војној, то знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Био је у цивилу, јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У цивилу, сад како је био обучен, не могу да се сетим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мени су сарадници рекли да је био обучен у одело од Снежаниног оца.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће, ја не могу да се сетим, али били смо сви у цивилу, и ја сам био у цивилу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одакле ти ова прича око плаћања добровољаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Плаћања добровољаца, њихове свађе о подели плена и тако даље?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам рекао око плаћања добровољаца него да су се помогли неки људи да би имали паре за пут и тако да оду до куће и да имају храну и тако даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А то у смислу 20 литара бензина и то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па у помоћи некада, кажем да оду кући и тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље од оптужених, изволите Радојчићу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добар дан желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Имам само пре него што, ја бих молио да одмах ако дозволите извршите суочење мене и присутног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад завршите са питањима.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да, да. Што се тиче питања имам неколико контатација на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите са питањима па после реците ако имате примедби па после ћемо да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ево само пар исправки, односно лажи господина Јелића. Радојчић Анђелка никад није била директор локалне основне школе. Локална основна школа почела је пуно, пуно касније да ради у другој половини једанаестог месеца и моја супруга је била обични администратор – дактилограф, јел то истина?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па Милане ја нисам, нема везе никакве, ја само знам кад се оно књиге дотерао ако се сећаш, ја сам њој то предао, и она ме је сачекала жена и прихватила то.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па како онда кажеш да је била директор школе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако се причало, веруј ми.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Лаж.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Лаж.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Следеће, Милан Радојчић је учествовао у ослобађању места Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радојчићу ми смо Вашу одбрану слушали, сад само реците питање конкретно, он ће да одговара, а Ви после стављајте примедбе.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Кад сам ја ставио пиштољ, официрски опасач и комбинезон, у првих осам дана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја нисам рекао комбинезон, него СМБ униформу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: И, пиштољ и упртач официрски?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: За твоју информацију и да зна овај часни суд и наша председница Већа и сви присутни, Милан Радојчић је пиштољ и официрски опасач задужио у ТО Вуковар крајем 11. месеца као командант ТО Ловас, крајем 11. месеца у ТО Вуковар као командант ТО Ловас дотле сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба на оно што је он рекао.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Следеће, Ви знате собзиром да ми одобравате посете да мајка Босиљка сваки други пут дође у посету.

Моја часна мајка Босилка теби часном Шумадинцу одговара да лажеш да си икад преспавао у кући породице Радојчић.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам ја ни рекао да сам преспавао, ја сам рекао сакрио, то је трајало.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Нити се сакрио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, оно вече кад је сумрак хватао ти добро знаш.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У првом периоду, у првом периоду.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милане.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У првом периоду су отац, а и мајка, само мало, кад завршим онда ти реплицирај, ја сам тебе помно слушао због тебе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја годину ипо дана робијам, отац ми је умро кад је чуо где сам завршио и растураш ми породицу, па ред је да ми часни суд дозволи само примедбе које ћу и потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате питања Ви за њега?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е после ћете те примедбе да кажете.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ево питања, пошто си тако био добар са пуковником Ковачом изволи реци шта је урадио прво кад је дошао пуковник Ковач?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Ловас?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да. Формирао ТО, формирао ТО. И мене поставио за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте да одговарате, господине Радојчићу ја ћу Вам забранити питања јер Ви морате да поставите питање, а он да одговори, а не можете Ви одговорати на Ваша питања.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Господине Радојчићу сад ћу да Вам одговорим на питање делимично то, када сам ја дошао у Ловас дан после Ступарове јединице, добро знаш о чему причам, јесам ли Вас затекао у тој канцеларији што сам објашњавао суду овде 15 пута.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Апсолутно нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Апсолутно нетачно ево зашто, зато што прва два – три дана сви ми Ловаски Срби који смо били на располагању смо помагали Војсци да се сместе на ободу села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо слушали у Вашој одбрани господине Радојчићу, сад постављајте питања.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, ја само кажем за канцеларију ону од кухиње горе да си ту био, да смо сачекивали људе кад су они људи одведени горе на спрат.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радојчићу окрените се према мени па постављајте питања.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Рекао је сведок да сам учествовао да ме видео у Товарнику да сам, ако сам добро разумео, учествовао у организацији напада, кад, кад сам дошао дан пре напада, споменуо си моје име да сам ја један од људи који је учествовао у организацији напада, какве ја везе имам са организацијом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Радојчићу ја сам причао о људима који су, који сте постали, да, одредили, по групама сте одредили неколико људи који ће бити водичи за, који ће да поведу Ступарове људе и они који су после долазили, добро знате, да их уведу на неколико пунктова тамо које су само они знали, то јесте ти, «Кинез» и који, Воркапић, зато, то је та прича коју ја знам и да су они требали да уђу на те пунктове где сте ви њих упутили.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: «Кинез» у Ловасу има само један, то је Жељко Брајковић.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тај, тај.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Који није учествовао у операцији ослобађања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је Ваш одговор на Ваше питање. То је примедба Ваша. Добро.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па морам човеку одговорити на те гнусне неистине поштована судинице и ради мене, па годину ипо дана сам овде. Немам топле воде, немам основне услове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба Ваша на његов исказ.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Молим Вас дозволите само да образложим да ли се он другчије сећа или овако, али хоћу да ускладимо то, да му кажем оно што је истина. Немам разлога да лажем, годину ипо дана сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Даље, формирање ТО, какве ја имам везе са формирањем ТО у овом критичном периоду кад је погинуло нажалост 70 људи. Ти си имао приступ свим просторима у Задрузи, свим војним објектима, полицији, Месној заједници и оним кућама где ја као појединац нисам смео да уђем, а били су смештени добровољци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Како није тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па кажем.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ево доказ.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само моменат да одговорим.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Изволи.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хвала, буди, сачекај, ја не знам који сам ја приступ имао и чему сам имао приступ, шта сам ја тамо тражио, шта сам ја тамо радио, напоменуо ми тамо неких 15 институција, где сам ја, због чега сам ја био тамо, код Војске, код полиције, код, сем кухиње ја нигде нисам улазио у канцеларију тамо где смо заједно делили канцеларију ТО-а, нормална ствар био је неки сукоб мали, ти то добро знаш, одвојили смо радне столове, шта је, чему сам имао приступ још? Коме? Оружју, наређивао, осуђивао, распоређивао, реци.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја сам у својој изјави у мају прошле године и у својој одбрани рекао да се Љубодрага Јелића не сећам, да га се сећам врло мало, јер ми тај човек ништа посебно није значио. Данас шта си ти испричао ја сам гори од Хитлера.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је нешто друго.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: А то је нетачно. А ти се јако љутиш кад сви ови овде присутни тебе спомињу у негативном контексту, па дозволи да ја онда кажем.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Који сви, који сви. Не можете вас тројица да помињете то. Вас тројица можете да помињете у негативном контексту, ја како сам чуо овде има пет људи који прихватају то Милане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало господине Радојчићу. Ја Вас молим да питања даље. Седите доле, седите Јелићу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Шта прихватају, шта прихватају?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он је направио пермутацију мало.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Шта прихватају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радојчићу окрените се овамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само да знаш, Радојчићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јелићу седите доле. Седите доле.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам тражио никакву заштиту, нисам тражио никакву помоћ, нисам тражио да избегнем од било какве оптужнице, и тврдим и даље. Спреман сам да одговарам свим људима из Ловаса, а не вама, пар људи који сте покварени.

Опомиње се сведок Љубодраг Јелић под претњом новчаног кажњавања да прекине да говори када га упозорава председник већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада питања преко мене, немојте му се директно обраћати, него да чујем питање.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Поштована судинице, сведок неистину говори кад каже да су мештани српске националности из Ловаса држали спољне страже у Ловасу у првом периоду. Ми који нисмо били распоређени у полицији, неколико нас млађих и старијих смо давали страже у првом периоду по налогу војске искључиво испред зграде Месне заједнице, испред школе и испред водовода где је била и трафостаница, значи још једна неистина коју Љубодраг Јелић износи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо на питање, јел имате још питања?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Одакле му сазнање да сам ја већ сутрадан, односно 11.-ог, неистина је то сам рекао да сам их дочекао јер нисам био 11.-ог ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте одговарати на своја питања господине Радојчићу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Откуд му сазнање да сам ја одмах постављен за команданта ТО и од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није рекао. Питање је ко је фактички вршио дужност?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да ли је постављен и од кога не знам. Знам, часну реч Вам дајем људи, да је први мој контакт кад сам ушао и кад се десио тај инцидент што причам за ту браћу близанце, док је једна група деконзервирала оружје и док су ти неки момци из Ловаса можда и неки добровољци, не знам тачно, довели тог момка, Радојчић је седео у тој канцеларији о којој ја причам поред кухиње и ти су момци добили батина и он је рекао одведите их горе. Ја сам лично то чуо и видео Милане, мојим очима. Ако лажем пљуни ме овде пред људима и реци да лажем.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па би, пљунуо бих те, али не дозвољава судска стража кад можеш тако лагати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може тако директно, не можете сњим директно да причате. Преко мене постављајте питање, немате шта да се обраћате сведоку.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја се извињавам. Поштована судинице ја мислим да сам показао максимално поштовање али на овакве лажи човек један нормалан не може остати равнодушан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате право, Ви имате право да га питате и да ставите примедбе, а не можете тако са њим да комуницирате.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: За све што се дешавало у Ловасу данас је поновио Радојчић је био тај кога се све питало, значи ја сам био господар живота и смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро то је његов исказ, суд ће да цени сходно осталим доказима.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам ја то

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имате следеће питање?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ево овако, што се тиче добровољаца могу само следеће да кажем и да му поставим питање, како то кад он каже и да су добровољци били од првог дана под ТО, а ја на челу, што је апсолутна лаж, «Аждаја», неоспоран борац, ја сам то и истакао, мене истера из оне куће кад сам покушао да избавим Снежану, а Љубо Јелић који је ништа, њему може да да налог да оде, па мислим то је апсурдно. То је апсурдно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: За Вас је апсурдно, за мене није.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: То говори о мом положају кад сам постављен после ових трагичних догађаја и доласком крагујевачке бригаде од пуковника Ковача за команданта ТО онда се та функција команданта поштивала јер су и сви налози ишли од војске. Ја сам као и сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба, јел имате још питања за њега?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ:Немам. Желим суочење на конкретне околности ако дозволите? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између оптуженог Милана Радојчића и сведока Љубодрага Јелића на околности:

- да ли је оптужени Милан Радојчић фактички вршио послове команданта ТО дан – два након уласка у Ловас и у наредном периоду,***
- да ли је одлучивао о затварању хрватских мештана у задрузи на спрату и у подруму Месне заједнице и да ли је био присутан са Божом Девчићем када се правио списак по ком списку су***

касније према сазнању сведока нека лица ликвидирана и да ли се распитивао ко би то могао да изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се један према другом. Прва околност у вези овога, да је фактички те послове команданта ТО обављао овај човек оптужени Милан Радојчић, то сте Ви тврдили у Вашем исказу и то он негира.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Госпођо судија хоћете само да ми дозволите само мало једну исправку. Могуће је да Милан Радојчић није имао неки папир на коме пише да је командант ТО тога момента о чему ја причам, али.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Нисам га никад имао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само да завршим, ја причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али када сам први пут упознао тога човека било је у овој канцеларији и кад су ти људи, кад смо ми деконзервирали то оружје и кад су та двојица наводно, не наводно, сигурно су пуцали са крова на нас кад су приведени, Милан Радојчић је рекао да се одведу горе на тај, то једно одељење на спрату, седео је у тој канцеларији и ја сам сео поред њега овако. Ја се кунем да је то тако.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја се кунем да ти не говориш истину.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је твој проблем.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ко, ко је још био присутан, ко је још био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте не можете један и други у глас.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Кад си ти то чуо да сам ја дао налог?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никакав проблем нема доставићу ја суду.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ма одлично, одлично, само достави праву, јер ти који си састављао ову изјаву и они који су заједно са тобом састављали циљали сте ме.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није тачно Милораде.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ма истина је. Истина је, доћи ће и други сведоци, ја се радујем.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одлично, па и ја се радујем исто, а ја ћу теби да кажем.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ево почиње прва твоја неистина.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Тај 11.-ти, то преподне уопште нисам био у дворишту механичарске радионе. Локација коју спомиње сведок Јелић. Неистина је, јер сам добио задужење, да ли у Месној заједници од војске

или испред зграде задруге да идем са једном групом војника и да их распоредим, односно да омогућим да људи уђу, оно што сам и рекао у својој одбрани и то је тачно. Ово остало је нетачно. Каква канцеларија ТО и моја у задрузи и на спрату, односно с леве стране. Нема благе везе и то је апсолутна лаж.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро. Госпођо судија имам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: 11-ог. кад су они дошли? И не знам, само мало.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Имам најмање 15 сведока којима су издате потврде тада када је Милошевић хапсио људе који су избегавали да се одазову на позив, које сам лично ја дошао код Радојчића који ми је откуцао и потписао.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Тачно, то не негирам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Које је касније он уручио Александру Васиљевићу на руке и још неким невладиним организацијама под којима само они пет људи горе и моје име нашло које је путовало се, што није тачно. Ништа није тачно од свега онога, а тачно је ово, спреман сам сви ови људи који су, они су саслушани у Краљеву, они већ имају своје изјаве у некој предистражној радњи у Краљеву код полиције и ја ћу да разговарам са људима и Ви ако желите ти ће људи да дођу да дају изјаву и да донесу потврде када им је издато и под којим даном, а ја имам овде код мене у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Моје је од 10.-ог, не знам тачно до којег датума пише командант ТО Милорад Радојчић.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Јел могу ја сад најзад поштована председнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Тачно је. Тачно је. Па представи то онда у правом контексту, свако ко је дошао и рекао да му треба потврда у време кад сам ја био командант ТО да би се лакше запослио, да би остварио било какво право на некакву новчану накнаду у тим лудим временима или дечији додатак од мене је добио и ја се тиме поносим јер нисам учинио кривично дело него сам сматрао да помажем народу коме и ја генетски и по вероисповести припадам. Зашто то тако ниси рекао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам то рекао.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Какав бре Александар Васиљевић, никад чуо, никад видио за човека.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То грешите господине, ја ћу Вама та документа имам 430 стране да сте Ви сарађивали са Александром Васиљевићем и са неким људима из америчке амбасаде, и да сва ова

документација која је, којом су испљувани Шумадинци, ови борци, то иде са Ваше стране, због тога сам ту. Друга ствар, у насељавању Срба, подсетићу те само на Миру из Врњачке Бање, молио бих те да будеш коректан, слободно ми реци све што сам урадио убијао, силовао, Јанко, Марко, или спасао, помогао, реци пред овим судом. Ја се не браним ни од чега нити бежим од никакве одговорности, али мораш да причаш истину Милораде.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Моје име је Милан.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милане, извини.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мораш да причаш истину, онако како је било тако да кажеш и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде у вези овог затварања, Ви сте и у истрази и овде на претресу причали да је Милан Радојчић.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, Милан је узео изјаву, коме је дао изјаву то би Милан, ако је рекао пустите човека или га одведите горе, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он испитивао те људе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, он је испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па суочите се он то негира.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Милане јел си ти мени рекао изаћи час из канцеларије сад имам да обавим разговор са људима појединим. Јел било тако или није, лажем? Реци.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Наопачо човече, јел си ти нормалан? Или си толико инструисан од тих за које мени импутираш да сам ја са њима и за њих радио да тако нешто причаш?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Реци ми Милане Радојчићу да ли сте Ви мени неколико пута рекли изађите из канцеларије да обавим разговор?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Никад. Никад. Пошто ја никад канцеларију док нисам постављен за команданта ТО нисам своју имао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па није, ја нисам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Само мало, слушао сам те пажљиво. После тога канцеларија ТО није била на тој локацији о којој ти причаш. Часна суднице, канцеларија Штаба локалног ТО је била три-четири метра ниже иза тог комплекса, десно, једно степениште, једна велика соба, не знам шта је раније било.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако сам ја и описао то. Била спаваона.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Нисам ти бре упадао у реч, немој ми упадати у реч.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па немој да лажеш, причај тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја лажем? Како те није бре срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма он тврди нешто друго, ове околности за затварање људи, испитивали их Ви.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Како сам ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога Ви одредите, иди горе у затвор, у задрузи, у простору Месне заједнице, то он тврди, на те се околности суочите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Часна судинице, све што је дотични Јелић радио импутира мени, у договору је, у спрези, с ким ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па са њим се суочите господине.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па реците ским сам ја, јел сте ми видели некад оружје, да сам неког убио, јел сте чули некад да сам неког убио, ранио, силовао, сем спасавао тамо у Ловасу?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не. Ја сам малочас рекао шта сам ја рекао за тебе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А не реците ми сад овде да ли сте чули ово што управо ја вама импутирам, а Ви сте то радили, ја нисам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Шта сам ја рекао за тебе. Ма не сећам се, не сећам се јер.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ви реците мени ти си Љубо то радио, нисам ја.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Шта сам ја урадио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јел сам ја наредио да се неко одведе у затвор? Нека, јел сам ислеђивао некога некад? Јел сам ја, реци, слободно реци.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па оно што се из списка сазнаје, ја се заиста не сећам, дефинитивно ти си био све и сва. Ти си у Ловасу био све и сва и то ће се овде на твоју жалост доказати.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро. Хвала богу, па чујеш шта ти кажем.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па хоће. Нико мене не везује за притвор и за затвор, само ти. А остали тебе везују.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па зашто је то.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Баш чудно. Баш чудно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па зашто?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Зато што си ти био тај. Ти знаш и кад се дешавало и где се дешавало и шта се дешавало, видиш ја не знам. Неистина је такођер да сам имао канцеларију. Неистина да сам био командант ТО. Канцеларију своју нисам имао. Зашто не кажеш ако си ме видео да једино кад сам улазио у зграду Месне заједнице да сам улазио из ходника лево, код Ђуре Продановића и код чика Саве Клисурића да

попијем кафу и ако има неки задатак. То је све што сам ја улазио у Месну заједницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите да човек тврди да сте делили канцеларију.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, дај, реци ти мени јел се сећаш.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Нисам уопште имао канцеларију у том првом периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он то каже у том првом периоду.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нису то биле канцеларије, ја сам то рекао, то су неке просторије, ја никад нисам тврдио да је постојала канцеларија једна, него и та горе и ова доле што је била у Месној заједници, па и она што си.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Кад си ти мене видео у тој канцеларији десно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јесмо ли били заједно кад је Дарко, кад си, кад смо изашли са овог сатанка мало љутити, ти се одвојио и сео си за онај ружан исцепан сто, а ја сам седео за овим другим столом, јел сам рекао Милане седи, ради, ми смо овде неки дан идемо, ви остајете овде, водите рачуна шта радите. Јел није било тако Милораде?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Јел си завршио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он Милорад, него Милан.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Јел си завршио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Могу ја да ме не прекидаш? Неистина. Ни на једном састанку нисам присуствовао што си и ти рекао да тог 17.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао датум. Рекао је да сте били присутни састанцима.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Само мало, дозволите, дозволите да довршим реченицу, дозволите да довршим реченицу. Данас говори, данас ме и ту ставља, у истрази часна председнице не спомиње да сам ја био као што и нисам на том састанку. Тачно је споменуо, хоћете да набројим или нема потребе ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе имамо записаник.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Е одлично. Набројао, није набројао Радојчића, у изјави од 19. октобра 1991 године исто нема мене, сад се појављујем и на том састанку, где год се нешто радило што је нечасно, то је био Милан Радојчић и нико други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му господине Јелићу јел данас рекосте да је и он био на том састанку где се причало о минском пољу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: То је апсолутна лаж о којима ти овде причаш.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам, само да Вам кажем нешто, кад је био договор о том минском пољу, пази, ја сам лепо рекао да је Милан Радојчић присуствовао скоро свим састанцима.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Лаж. Апсолутна лаж то и он зна, јер је он био тај који је присуствовао што, чак и чика Димитријевић каже, а ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за тај састанак он нас занима?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А опет за тај састанак ја ћу да кажем, ево, био је ту Бата, ту су Ступар, ту су били Дарко, ту су били људи, па вероватно могу и они да посведоче. Ево ајд нека буде, стварно да се извинем ако сам слагао, можда сам био погрешно да је био ту али 90% сам сигуран да је био на том састанку Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми у вези ових спискова, то нам је важно, он, Божа Девчић, Љубан, неке спискове, причали сте.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су после са тих спискова неки људи ликвидирани.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте саслушавани код тужиоца чак сте рекли да Вас је он питао ко би то могао да одради, оптужени?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није директно питао, али то је било постављено једним тоном да би ја чуо и да би се можда понудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па суочите се с њим.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Јел може питање где се то дешава?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је то у канцеларији.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У којој канцеларији?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У канцеларији овој управо о којој ти причаш.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: О којој причам канцеларији? О којој причаш канцеларији?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Овој где је био логор.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Молим?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Где је био логор, ти си седео.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ма немој бре да врдаш правиш позориште од ових људи који представљају нашу часну отаџбину и свих осталих. Шта правиш позориште. Која канцеларија питам те децидно где смо то седили Љубан, чика Божо и ја?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, ако ти не знаш да објасниш то може да објасни Љубан.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У којој канцеларији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Он је стајао са стране, ти си седео овако, а Божа Девчић седео са бочне стране.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У којој канцеларији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У великој.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У канцеларији Месне заједнице?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па то сад нема благе везе. Малочас је говорио да је то канцеларија кад се уђе десно где је био ТО, па онда канцеларија Месне заједнице, шта је сад од тога истина?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па то је Месна заједница десно.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Никакве спискове за ликвидацију.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Немој да се служиш неким ђилколашким . форама, са десне стране је спаваона,

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Немој ти мени ђилкошки.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Продужетак пет корака напред уз степенице с десне стране канцеларија, лево Месне заједнице кад се уђе кроз ону велику капију, у продужетку уз ограђену жицу је био логор, иза те жице доле врата су била кроз која су људи улазили у подрум и спавали. Ја о томе причам, можда се ја не разумем, можда се ја погрешно изјашњавам. Имате ваше изразе за хаустор, за Месне заједнице ја не знам, а кад причам о овим просторијама то је било све у склопу значи спаваона која се формирала, ако се сећаш, за стражаре где ће да спава стража, прекопута је била Месна заједница, напред мало поћеш била је канцеларија та. Јел тако?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Није тако.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Него како?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Није тако. Те кревете и то кад смо ослободили Ловас то смо затекли.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: То смо затекли.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро нека буде али су били, нека буде како ти кажеш, али било је то намењено за стражу, за ове људе да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: У почетку није имало никакву одређену сврху, то је права истина, то је оно што ја знам, а то што си ти како си сам за себе рекао, ја нисам ђилкош.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како се понашам?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не. Ти си рекао да си ђаволаст и да си свуда стизао у једној од својих изјава.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја то нисам изјавио. Ја сам изјавио да те јако слабо се сећам и да не знам твојих конкретних активности, па кад сам прочитао шта си све изјавио за мене.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сетио си се ко је изјавио?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Не, нисам се сетио.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не можеш ни да се сетиш јел немам никакве активности.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Па немој, немој са мном улазити у дуел, мени не дозвољава часна председница, теби дозвољава, па шта си ти овде, богом дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причате и један и други, ко Вама брани? Сем тога ове околности на које смо тражили суочење, избегавате.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Истина је што и потврђује да је свуда имао приступ, ја нисам, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Довршено суочење. Има ли даље?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја сам рекао о мојим активностима. И све што је рекао нек му иде на душу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли даље од оптужених питања? Крњајић Жељко изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан господине Јелићу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добар дан.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Из свог данашњег излагања мени а и многим није јасно кад си ти тачно дошао у Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дан или дан и по веруј ми, или можда, ајд нека буде два после оног наводног ослобађања Ловаса.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Видиш, на питање адвоката Крстића да ли је 10.10. у шест сати навече био официр оваки, онаки, пуковник, ти кажеш био је ал не знаш ти његово име.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па како 10.-ог, ти ниси био у Ловасу, ти немаш појма на коју је страну Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја кажем онај дан кад сам дошао у Ловас.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па како онда можеш причати о 10.-ом, човек те пита за 10.-, ти, ти одговараш.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Они су мене питали, ја сам то, не знам ни ја, можда сам нешто, али ја сам њима рекао да од 10.-ог нисам био и са првом групом нисам био у Ловасу.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Од дана кад сам дошао у Ловас ја од тог момента причам шта сам видео.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ти си значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви дошли у Ловас са групом Борислава Бате Михајловића?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Са Батином групом сам дошао, који, тај је дан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А датум?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ето нека кажу они, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па датум би требао бити 11.10. у послеподневним часовима.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па онда 11-ти. Добро, могуће, није проблем.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Сад ме занима још само једно питање, да ли си ти Љубо, пошто си одлазио у све установе зграде ТО, полицију, задругу, да ли си ти Љубо мене видио у Станици милиције Ловас, да ли си ме ти видио, не чуо, не да ти неко прије десет дана телефоном те назвао и рекао ти шта да овде причаш? Кажи јеси ме видео, јел ниси, да то рашчистимо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Жељко да ли си разумео и слушао моју причу што се лично тебе тиче. Ја сам лепо рекао да никакав контакт са тобом нисам нити сам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ма да ли си ме видио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чуо јесам да си био неко време командир полиције, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које полиције?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си ме видио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У Ловасу.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си ме видио Љубо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не. Ја кажем никада нисам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па ниси ме могао ни видети, ја 10.-ог сам отишао из Ловаса и више ме нема.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па управо кажем чуо сам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја и ти смо се Љубо 1993. упознали први пут у једном кафићу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је. У кафићу.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јел то тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно је. Али ја сам рекао да никада тебе нисам видео нити сам знао твоје функције нити шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је то и рекао кад смо разјашњавали.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја ништа Жељку нисам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је чуо за Вас, а не да је видео.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја чуо јесам, али ништа нисам тврдио, да је то тачно и да сам те видео као командира, или униформи, ни да си нешто наредио или урадио, нисам, и то тврдим сада да, не знам, чуо јесам само, ништа више.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље од оптужених ко има питања? Добро, изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан поштовани суде, Зоран Косијер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хтео сам да питам господина Јелића он је данас рекао да је 17. октобра био на састанку Бата Михајловић, пуковник, потпуковник Димитријевић јел тако?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да ли је био 17.-ти не знам, али био сам на том састанку.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да. Јесте видели некакву карту пошто сте рекли да минско поље, да су минско поље поставили Хрвати, јел тако било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако се причало, а нисам видео.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Причало се?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам видео јел нисам ја све време присуствовао састанку само ако се сећаш ја сам то рекао.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да, а кажите ми када је инжињеријска јединица дошла у Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не знате, па како то да не знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам лепо, па како да знам кад не знам човече.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Јел сте видели у Штабу какву карту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма не, немам појма.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не. Да ли сте видели нешто овако слично овом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма нисам обратио пажњу. Не знам, стварно не знам. Не. Не. Не, сигурно не, брате, сетио бих се, јел ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било где на тим местима на којима сте били и у згради полиције и тамо где је био тај састанак видели неку карту на којој су нека минска поља обележена или тако нешто слично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, можда је неко ту карту изложио, можда је неко расправљао на том састанку о тој карти, опет кажем било је једно време где ја нисам присуствовао, ја сам врло кратко био на састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам да ли сте видели такву неку карту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, не сигурно не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми господине Јелићу да ли сте посумњали због чега је дошла инжињеријска јединица у село?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па нисам размишљао стварно о томе.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па постојало је две могућности или да поставе минско поље или да разминирају минска поља?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па могуће.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Онда сте Ви ограничени за размишљање.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па нека буде како ти кажеш. Ја не могу да улазим у нешто што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нека сазнања да је инжињеријска јединица Друге бригаде постављала минска поља у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, па стварно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То су биле неке ситне ствари, ситне ствари, јер сам ја врло кратко времена провео на том састанку и ја везе немам са тим делом операције и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: И на крају говорили сте у вези оне пуцњаве када је деконзервирано оружје у вези она два брата, рекли сте да су били на спрату затворени на економији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Лажеш.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како лажем?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Зато што сам ја прву ноћ давао на том месту стражу они нису били тамо. Хвала лепо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Можда су одведени али ту су приведени сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље од оптужених ко има питања?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја се извињавам, адвокат Живановић. Само примедбу једну, пошто је Косијер кад је поставио питање рекао да је био на састанку код потпуковника Димитријевића, а то није сведок изјавио, он није рекао да је био код него да је био тај састанак и да су размишљали мишљење, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље од оптужених, Николајидис?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знаш да ТО никада, канцеларија ТО никада није била у дворишту економије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање Николајидис.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па питам га да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није била канцеларија, питајте га где је била, јер то сте Ви одговорили сугестивно је питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја мислим да си Љубана упознао у Пазови.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Љубана си упознао у Пазови, изјавио си?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам Љубана лично упознао у Товарнику или Шиду.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А тај човек непознати који је био у Пазови са Мирком Јовићем и са Бастајом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, немам појма о ком то причаш, подсети ме, ја ћу да се сетим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па у изјави има да је био човек један кога ниси познавао и касније си видео да је то Љубан Деветак?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па могуће да сам то рекао, да, али нисам познавао Љубана то у кад је Пазови било, о томе ти причам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па то, па да ли је он био у Пазови по борце или људе за пољопривреду?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То ја, у то не могу да улазим јер не знам, присуствовао нисам састанку, то треба да питаш оне људе тамо с ким си ти одлично сарађивао Мирка, Басту и тако. Боље ти то знаш Ацо од мене.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ове паре што кажеш.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јер ја нисам био члан Српске народне обнове тада кад сте ви већали кад сте одлучивали и кад сте скупљали добровољце за операцију Ловас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А одакле си ти кренуо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја из Краљева.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не из Пазове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дошао сам у Пазову али из Краљева сам кренуо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Преко Пазове идеш?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ништа, то је нешто, нека друга прича, али ја нисам био члан Српске народне обнове, и то опет кажем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А био си инструктор?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко ме?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У Српској народној обнови.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко то још може да потврди?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Сам си изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то тачно, јел то тачно, питајте то питање немојте да одговарате на питање.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, не. Не знам шта је то значи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не ја нисам знао да ће овако да измишља одједном, има изјава, знам да је рекао да је био тамо неки шефчић, ово-оно, сад он мени каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам био инструктор, био сам секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николајидис поставите питање па после изреците примедбу на оно што он одговори или евентуално на цео исказ.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Те паре што кажеш да су се свађали у Шиду у овај, у хотелу, Бата и Ступар.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мало пре Љубан ти је рекао да је то у виду бензина, ти си одмах рекао да?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам лепо рекао и пре тога да су ту били помоћ људима који су на пример и Радикали и Шешељ и сви слали те људе, остану спавају по београдским парковима, никад нису имали паре да оду, за пут.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знаш да је још неко добио паре осим њих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само да завршим Ацо, ја сам то рекао у том смислу да је њима помогнуто да имају паре за пут, да поједу и тако даље, да се не муче. Јел сам ја рекао да је то неко њему платио што је он дошао у Ловас?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А коме је још дао, коме је још помогао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не зна, не знам. Ко Љубан?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је широка прича, ево конкретно што каже помогао овом инвалиду у колицима, њему је помогао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А од добровољаца?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тај је добровољац, најстарији добровољац рањен који је у колицима, њему је лично Љубан помогао из његовог цепа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добровољац из Ловаса?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко ме није помогао?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко ме јесте помогао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Теби је помогао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта ми је помогао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јел ти дао бензин да возиш Снежу за Панчево.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мени није, то сте се ви договорили, мени није дао ништа.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Е јебем му.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немој да псујеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да псујете.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се. Добро, добро, ако кажеш Ацо није, није, шта ћу ја сад, ја не могу да се с тобом и нећу ја, јер ја сам возио та кола, знам како сам натачио бензин на пумпи, нисам ја то возио, твоја Снежа је возила кола, ја сам јој дао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па како вози Снежа твоја, а ти си задужио тај ауто, а Снежа вози?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па дао сам јој да вози она.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си јој дао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јел тако било?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па возила је али ниси јој ти дао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ко јој је дао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па добро небитно. Овај, где је тај ауто завршио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Код тебе, ти си мало га крао, возио по Панчеву једно три-четири-пет сати.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па је не возим.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нема везе, возила она, нема везе, па те Петроније нашао и натерао те да вратиш ауто, пред кафаном горе где си ме нашао секли инсталацију.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта си тражио ти са мном у Панчеву?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јел сам повезао вас тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто кад си рекао да мене не можеш да видиш, да са мном ниси провео пет минута, да ме не волиш, да се мрзимо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То значи да нисам ни хуман човек, јел си видео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта си радио у Ловасу две-три године?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Шта сам радио у Ловасу две-три године то је моја приватна ствар и ја на то питање нећу да ти одговорим, нити сам дужан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одговорите на питање суда шта Ви радите три године у месту Ловас?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти би овде да бираш шта ћеш да одговараш шта нећеш.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам био три године живео мислим у Ловасу, него сам долазио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па зато, знаш ти добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви то две-три године ту радите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па обиђем пријатеље, имао сам девојке, имао сам љубавнице, мало до царине у Вуковар, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватне ствари?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Приватне, управо то и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ових петнаест што наводиш да ћеш да доведеш за сведоке, овај, њима си средио те пропуснице, те потврде?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам ја средио ништа никоме, шта сам средио?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ко их је довео тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па они су боравили неки дан, тако је био неки пропис да мора да борави неки да би добили неки папир да су учествовали, као били негде, на неком ратишту.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ко их је довео из Краљева?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па нормално да ће да сведочи оно што ти кажеш, а то је то поштење твоје, доводиш људе тамо да узимају пропуснице и да варају тамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кога?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Све.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма није тачно. Они су много поштени људи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Правдају посао, правдају војску.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И ти причаш о поштењу неком.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, само су правдали оно што је кривично су требали да буду гоњени, а друга ствар.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А и то је поштено?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па поштено јер су се људи изјаснили да не могу да носе оружје и да не желе да учествују у тим кравим ратовима.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Реко си.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је за мене поштено. Боље и више волим такве људе који се изјасне него оне који глуме неке борце и дођу због сличног интереса и тако даље, па се врате пуни ко бродови.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да сте у Товарнику формирали Штаб.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па Штаб нас добровољаца који смо стигли тај дан.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па који Штаб, који, ко је формирао? Ти кажеш ми, који ми?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па били смо ту ја, био си, дал си био, сад не могу да се сетим, био је Ступар је био, били су момци из Чачка.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ступар је био командир, значи ти са командирима, ти нон-стоп спомињеш, овај, главног за војску, главног за добровољце, за ову групу, за ону групу, главног за ово, све главне, једини си ти обичан, а са њима само контактираш, ниједног добровољца ниси споменуо да си контактирао са њима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па Ацо ја нисам могао да споменем вас кад вас никад нисам знао у животу, нисам вас видео до тог момента, јел тако?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ове си видео?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ове си видео, ове капетане, пуковнике?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како нисам, ми смо сарађивали, сарађивали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Пуковнике, када?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па пре тога.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кад си с Перићем сарађивао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Које пуковнике? Не, не, ја кажем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Те потпуковнике и то све, кад си са Деветаком сарађивао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И Харадинај ми је био на домету у Осијеку па ми је измакао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ти не носиш оружје, ти си.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, да сам имао оружје можда и не би.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овде си, овај, ко те је сместио у Товарнику?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко те је сместио у Товарник?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сви смо се сместили у Товарнику. Био је један момак, човек, не могу да се сетим дал смо прво свратили код њега

на, да ли је био неки чајић или пићенце, ја немам појма тај човек одакле је, ја мислим да је из Шида, Товарника, ја не знам, дошли смо у Товарник, ко је сместио, верујте не могу да се сетим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ови што?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ако ти кажеш ја ћу то потврдим сигурно, веруј ми да не могу да се сетим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ове што си чекао у Товарнику, како си знао да ће они да дођу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам, ја нисам знао да ће да дођу, а нисам знао да неће да дођу, да сам знао да неће да дођу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А како си, кога си чекао, значи требали су да дођу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Бату сам чекао. Не, ми смо требали да се нађемо у Пазови, мене су слагали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И шта си чекао у Товарнику онда?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па знам ја шта сам чекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си изјавио да си њих чекао у Товарнику зато што су каснили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па откуд си знао да ће да дођу кад нису дошли тамо? То није један, то је цела група.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па тачно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И ти један њих чекаш у Товарнику?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да. Није један, нас двојица.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па да ли си ти можда дошао раније у Товарник због неких других разлога?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не, ми смо дошли заједно колко се ја сећам. Сећам се, јел се сећаш мене?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, да, сећам се.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хоћеш да ти објасним шта си обуо кад смо дошли из Пазове?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ја се врло сећам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како онда причаш да сам дошао раније?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па раније из њихове, ти ниси био наша група.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никад. Па ја управо то причам, ја вас и не познајем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ти си дошао снама и остао си тамо да чекаш ову групу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па онда нису они каснили, него си ти дошао раније. Не може њих 40 да касни, а ти један.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И они су требали тај дан исти, све је договор био да тај дан сви кренемо из Пазове, то је истина.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто је стража давана код затвора?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Зашто?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Стража код затвора, зашто је давана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, било је, добро знаш да је имало двадесетак људи, можда и више притворено ту. Јел тако?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да будем искрен до краја.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да будем искрен до краја и да причам?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знаш Ацо колико си пута ушао да те људе измалтретираш, ишамараш и тако даље у затвору.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кад?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тад док су били у том окружењу, лажем ли Ацо?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Лаже. Овај, а зашто онда није давана и дању?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Где?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Стража испред затвора?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па дању су, ту је радила Месна заједница, ту су били службеници и тако даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па шта се ноћу само улазило?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Где?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У затворе да се малтретирају?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, ја, не, ја стварно не бих желео да нападам ни у чему.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја би да причам искрено.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти мене не можеш да нападаш. Не. Ама ти мене нападај ја се тога не бојим, такви кад ме нападају ја се тог не бојим.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ти се, за тебе није важан ни дан ни ноћ, већ си могао да уђеш кад хоћеш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па човече, па шта онда, која је сврха страже?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ето, тако је било, шта знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И која је сврха да чувају ноћу, дању не чувају?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи ноћу не сме да се улази, дању сме да се улази унутра?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јесте, него је могао да уђе кад хоће, опет управо кажем, значи, по мени, у праву си, није ни потребна била стража.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си на овом састанку за минско поље био преподне или увече?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим Ацо, то сам рекао и малопре, стварно не могу да се сетим, знам да сам кратко био на том састанку и не могу да се сетим које је време било.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Хоћеш да кажеш да тај период, овај, октобар-новембар, чак си помињао да си у Ловасу био по 15 минута, али ти убедљиво имаш најбоља сазнања од свију овде.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како то објашњаваш?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па није имам ја, ја само да будем, могу, јел си завршио?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извини мало, али искрено мени је драго, ти си добар момак, хоћеш да причаш, овај, имам сазнања због чега зато што ја причам све, а многи од вас ћуте и прећуткују и лажу, то је разлог. Једино што причам све и тачно, то је проблем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па и ја причам све. Ја сам рекао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Немам ништа против.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ја сам за тебе рекао истину овде први.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро Ацо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да си ти, ко си био, све што си био тамо, ја сам рекао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одлично. Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја немам никакав проблем.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Хоћеш, па ја немам ништа ни ја против, твоје је мишљење имаш право да кажеш, ја сам демократа пун. Друга ствар мораћеш да кажеш једну ствар другу, да ли сам био с тобом на минском пољу, овоме, са Петронијем, са Дарком, ово сад први пут

помињем Дарка због чега зато што је пола вас овде покушало да ми нешто набаци и да ме ољага, да ли сам био са Дарком, са тобом, са Петронијем, са Колетом и са осталима на минском пољу кад су ти људи настрадали горе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па видиш да набрајаш људе који нису били на минском пољу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јел сам био с тобом?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па са мнош ниси могао да будеш јер ја нисам био на минском пољу..

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Питам јел сам био с тобом

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Где?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На минском пољу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ја нисам био на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете Ви њега да, не можете Ви њега сад да испитујете.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ја ни једног тренутка нисам рекао да си ти био на минском пољу и не знам одакле ти то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па малопре причају. Добро, извини, ако сам ја то нешто пермутовао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш делили сте канцеларију у територијалној одбрани ти и Радојчић. Који добровољац још осим тебе је имао канцеларију тамо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам ни имао канцеларију, ја сам имао приступ свуда.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си данас да сте делили ти и Радојчић канцеларију.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја нисам седео на ушима.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да. Имали су, имао је ко је био задужен за неке послове, ја нисам могао да решавам неке послове важне за село на улици. Ако се сећаш и кад је испаљен онај метак у кухињи кад сам довезао оних 30 људи, кад им је дељена храна, ако се сећаш поред моје ноге кад је опаљен онај метак, као од шале.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Каква нога бре, ја те питам ко.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ето радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је питао јел још неки добровољац тамо имао канцеларију или делио са неким.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам ја имао канцеларију, ја сам радио послове где сам се задесио, ја сам то рекао и у предистражним, где сам

се задесио ту су имале те две просторије, та у кухињи горе о којој причам и ова до затвора та просторија што је била и та нека код Љубана кад сам чекао можда на ред за тај бензин, и ето тако, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си, овај, за те спискове и онда кажеш, овај, значи ти са спискова су убијени људи, значи ти си читао те спискове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко, не, не. Ја то никад нисам рекао тако.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како онда можеш да знаш да су људи са списка убијени?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чекај, чекај, чекај Ацо полако. Ти мораш прво да, ако те неко то научио лепо да поставиш питање. Ја сам причао о списку и да сусе читала нека имена. Са тих спискова је ликвидирано доста људи, то је истина.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не знам, ја нисам видео спискове. Ја нисам читао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ти кажеш да си видео спискове и да су људи са списка убијени, значи ти си имао увид у те спискове.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, ја сам, можда сам мало, имам на пример неки коефицијент више, па сам запамтио фаце и поједине људе, док су ови људи пописивали те мртве, четворица оних који су били задужени па су причали о неком имену, ја сам се сетио, просто је то. А сад мораш да схватиш да нисам баш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си за ове, за ове састанке да је био Димитријевић, Перић, Бата, Ступар, они су сви командири нечији, овај војске, овај једне групе, овај друге групе. Како долази до тога да си ти присуствовао тим састанцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па шта то тебе интересује човече.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта, шта је он на пијаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је, па то је питање. Не можете тако, он је оптужен у овом поступку и има право да Вам постави ово питање. Како се десило да сте Ви били на тим састанцима где су неки људи, вође група.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја ћу опет, добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Сви су неког представљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бата, Ступар, Димитријевић, Дарко. Он Вас пита откуд Ви на том састанку? Он рецимо није био, није имао приступ тамо, тврди да није био.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам добио овлашћење одмах од председника Месне заједнице да радим на тим хуманитарним пословима. Био сам као хуманитарни радник на тим састанцима, просто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то овластио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Месна заједница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Месна заједница, човек, реците ми име, презиме?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ловас, председник тадашњи Ђуро Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега сте добили овлашћење хуманитарним радом да се бавите и по том основу Ви сте присутни на састанцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ако хоћете могу да Вам донесем тај папир за два минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте се све на неке папире позивали и у истрази?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам знао да сам окривљен овде? Ја сам дошао као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте сведок. Па зашто нисте те папире донели данас, знате да сте овим поводом позвани?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нико то мени није тражио. Па добро, ја сам дошао да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како је могао Ђуро Продановић да те постави одмах кад Месна заједница није одмах радила?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја не знам, она је радила и са једним печатом, ја имам два папира, онај печат.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја те уопште не питам колико печата има у Месној заједници.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па сад ћу ја да ти кажем. Па добро. Поставио си питање па ћу да одговорим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Него како те је Ђуро Продановић поставио кад Месна заједница није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите га да одговори, немојте Ви Николајидису да одговарате.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кад ми прича о печатима.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Први печат први који је кад смо, први печат којим је оверено то овлашћење је скинута она шаховница и она нешто што ја знам, и више од пола печата има којим је оверено то овлашћење, а други, имам и друго овлашћење које је у оригиналу оверено.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја га то уопште нисам питао. Ја сам га питао како је могао да га постави неко из Месне заједнице кад Месна заједница није радила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба. Он тврди да је Месна заједница прорадила дан – два после тога, после уласка у Ловас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Са неким печатом без. Рекао си да смо мислили да је Љубан командант села?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ако смо тамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи шта има да мислимо, или знамо или не, ако смо у Ловасу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па сад ја опет кажем, ја морам мало да јел, Ацо ја колико год не желим да проговорим једну реч против тебе криво нећу ни против Љубана, ни против било кога, то буди сигуран. Друга ствар реци ти ми мени шта је Љубан нама наредио, ако је неко командант села он мора да нареди неком нешто. Шта је теби конкретно наредио Љубан или пак неко други?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја теби постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуда Ваши искази да је Љубан командант села?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко ме сам ја, то су неке приче биле овако по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли истражном судији све и овде.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, тачно је. То је био. Биле су приче Љубан је главни, шта ја знам, друга ствар тако су и људи причали у селу, тако су причали мештани, тако су причали људи који су насељавани, и сви су чекали Љубана да им помогне, нико није питао ни за Љуба, ни за Радојчића, ни за Мићу, ни за Аца, ни за Петронија, само су тражили Љубана Деветака и њему су се жалили, њему су се обраћали, њему су тражили, захтевали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Јел су тражили помоћ за ово малтретирање, убиство и ово од Љубана?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па коју је то Љубан имао моћ у селу да се 90% њих обраћају њему?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам, можда не у селу, можда је имао неку моћ овамо од људи који су га подржали, помогли да, добро знаш лепо да се лепо живело, јело, пило, облачило, то је однекуд требало да се набави, да се прибави, то значи није могао нико да донесе онако.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ко је могао Ступару да каже да он предводи напад на село, ако нема везе са добровољцима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То се, ја сам то појашњавао тачно је то Ацо, а ти ћеш о томе да потврдиш, рачунам да ћеш као човек да потврдиш, да смо ми то међу нама одређивали команданта, ја сам рекао да је Ступар био командант ваше групе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Бата наше групе, онај Чачанин те групе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А да ли си могао ти да наредиш Ступару да води напад на Ловас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја то никад нисам ни помислио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ко је могао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па откуд знам. Не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како му је Деветак наредио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам, нисам чуо, ја сам чуо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си изјавио да си ти то чуо, да си био присутан када му је Деветак, сад кажеш ниси изјавио.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, ја сам, добро. Нисам ја то никад рекао да је Деветак наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли господине. У истрази сте рекли, ја сам Вам предочавала.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не читам ја Хемингвеја бре, него изјаве бре.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да је Љубан одредио, ја сам то Вама покушавао да кажем али ја више не знам како ћу да се обраћам. Групе су постојале, групе су имале свога команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте после, данас разјашњавали, а ја сам Вам предочавала у ком правцу сте мењали исказ овде на претресу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће да Ви мислите али ја уопште никад исказ нисам мењао, можда сам се ја, ја сам данас рекао изјаснио се, можда сам негде се погрешно изразио, у оволикој гунгули, приче од Краљева да вам не причам где све ја нисам, е пазите тврдим одговорно, значи да су групе имале своје команданте, то су одређивали људи између себе. Кад је почело на Ловас, Ступар је повео ову групу, овај момак из Чачка повео његову групу уз помоћ тих људи који су водичи и требају да уведу те људе у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се они сами организовали, тај из Чачка, Ступар, како је то, ко је то организовао? Ти људи долазе ту.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам Вам рекао да је ту било неколико људи, ја опет кажем сад ме и страх мало да поменем нека имена, али ту

је било људи из Ловаса на одговорним функцијама који су били, који су били тог момента ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не могу сад. Био је Милан каже да није био, а ја, мени се чини да сам га видео, Радојчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Милан?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Видео сам Љубана. Радојчић. Видео сам Љубана да је дошао и били су ту још неки официри регуларне војске и још понеки, шта ја знам, тако људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То није, то уопште није проблем, овај, ко је командир групе, него ко је наредио, рекао си.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ево, ти сад реци ко је наредио, ја сам рекао ко је био.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си рекао да је Љубан наредио, овај, наредио Славку Ступару да води напад на Ловас.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је. Ацо протумачено, ја то нисам рекао, мислио тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одредио, речено тако, идемо даље, речено у истрази.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тај списак што кажеш да су гледали Девчић, Радојчић и као Деветак. Данас си рекао да се он окренуо и да је отишао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А под истрагом си рекао, овај, кад је Девчић каже да се неко заокружи, Деветак каже у реду?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, то сам ја рекао, па то је било све.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Данас си рекао само да је, да се окренуо и изашао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, могуће да сам нешто рекао, ал ја сам то у исказу рекао да је Љубан стајао при столу док су седели ова двојица на та места која сам показао и Љубан их је питао за пар имена ко је тај, ко је тај, ко је тај, ко је тај, и шта ја знам и тако даље. То је трајало неко време и Љубан је отишао, ови су остали, наставили су причу и тако. Сад, опет ја кажем можда је тај списак био за кухињу, можда шта, али са тог списка после неколико дана и после оних људи који су покупили те лешеве и сахранили одговорно тврдим, крста ми мога, да су људи, имало људи са тога списка који су побијени.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, немате шта да дискујете са неким ко.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Значи било је људи побивени са тога списка одговорно тврдим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи имао си увид у те спискове?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не, ја то, то су људи препознали, то се причало, људи су пописивали тамо лешеве.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мало пре кажеш не знаш да ли су то спискови за кухињу, за ово, за оно, али тврдиш да су убијени. Значи мора да знаш списак да би могао да тврдиш за некога.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Неки људи са тих спискова, ја се лепо изјашњавам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А неки, било који, значи још горе човече ако знаш неке, значи ухватио си те.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, ти имаш проблем један други. Ацо, ја то не могу с тобом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да причате те приче, ајде даље питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је то враћен од добровољаца због?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко је напустио Ловас?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, ко је враћен? Напустили су многи, одлазили су многи, али ко је враћен због неких?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ти знаш то добро ко је враћен.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ја тебе питам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па шта питаш, знаш их ти сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па господине Јелићу, Ви морате да одговарате на његова питања.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Враћен је део Батине групе, ти то знаш добро, враћен је део Ваше групе, то знаш добро, јел тако?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је поставио ограду у затвору?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је поставио ограду у затвору?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам. Ја мислим да је поставио зет од једне тамо кафе куварице, нисам сигуран, у то, нисам сигуран.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш да су сви затворени били цивили, како знаш да су били цивили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ниједно лице прво нисам видео униформисано, не мора да значи да је цивил, друго.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, сад си рекао не мора да значи, до сад ни једном то ниси рекао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не. Сад ћу да ти објасним, тачно морам да објашњавам теби то мало шире.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, не, мени нимало.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте поставили питање пустите га да одговори.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, друга ствар, 90% тих људи који су били затворени били су из Ловаса, пар њих је било из Опатовца, био је неки из Мохова, то све које је Коле привео и довео, Ви то знате добро. Значи знало се тачно ко су ти људи, шта су, одакле су и тако. Био је један старији човек, то њега сам поменуо, коме су три сина била у МУП-у и ратовали су, који је то причао нама јавно он, да се не каје и тако даље и тако даље, и он је опет био у цивилу човек.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш кад је вођена та задња група из затвора да ти је једна жена псовала четничку мајку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Што теби?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Откуд знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па како, ми тамо, ми их водимо, а теби псују матер?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па можда теби није смела, а мене види овако.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па што, па ти си им помагао кажеш доводио си доктора, давао си да једу на силу, онај штрајкује ти га храниш, бре, на силу, и теби псују мајку, а нама ништа.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па тако ето, можда из слободе, због тога што сам је нахранио, можда ми је зато и псовала мајку, можда теби није смела да псује мајку, и није смела сигурно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У изјави код јавног тужиоца што си дао, кажеш како си изјављивао да си био заменик Радојчића, али да то није тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, па није тачно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли можеш да изјавиш да си ти нечији заменик и грешком?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, можда сам се мало хвалисао на почетку, али то и није тачно. Све је могуће, жив човек па могу да погрешим нешто.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Пуно грешиш.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти групу ову твоју и ова која је после дошла Батина, никог ниси споменуо данас, само Ступарева група, Ступарева група и евентуално Перић, Димитријевић и ове мештане?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко каже да нисам?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кога си споменуо?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па Бату сам споменуо на неколико питања.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Бата цела твоја група, било вас 50.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Где?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: «Аждају» си тек споменуо на нечије питање, ниси га споменуо што је био један од вођа ваших група, Бату онако успут, никог ниси споменуо именом, па јел постоји то?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па постоји нормално, а где је било 50 њих? Шта причаш тако кад је цео одред бројао 73 човека са све нас кад смо ушли у Ловас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па имаш добре податке, имаш лепе податке.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Одличне податке.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То мало ко зна.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А и меморију добру.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Обзиром да си био хуманитарац?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Шта ћеш, радио сам одговорно посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта цео одред, све те групе су бројале укупно толико?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако, тако. Све групе су, још неки добровољци су били из Немачке, неки су били из Лондона који су се прикључили исто у Пазови, да Вам кажем ту је било доста добровољаца, али укупно чини ми се да је било тачно 73 колико би могао да сетим човека. Значи нису то били све Ступарови, Батини и ови момци из Чачка, имали су и са друге стране, имали су из Митровице људи, Шида, шта ја знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да су, овај, да Радојчић није дозвољавао нико да присуствује испитивању, ово-оно, тих првих дана и да је то било пуно тих?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никад није Радојчић дао да присуствује нико да присуствује.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи пуно испитивања било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не, ја знам за два – три која је он мени рекао да изађем из канцеларије, колко је било не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па добро ти си рекао никада, било је више, сад два – три?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро нек је било и 23, али ја кажем да су два – три која сам ја присуствовао, он је мени рекао да изађем из канцеларије. Толико пута ми је рекао да изађем, а било је саслушања али ја нисам био ту, а било их је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био унутра сем њега и тог?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица, тај мештанин кога он испитује и он?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је тако практиковано, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ниси одговорио, ко је Девчића терао да хапси?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је Девчића терао да хапси?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то питање?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао је данас да је Девчић био теран да хапси, чак је ишао, чак је плакао и морао то да ради и Ви сте га питали ко га је то терао?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Рекао сам да је био провоциран, тачно је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Али није рекао, овај, ко?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И не знам ко, али то је тачно. То може да посведочи човек, са пуне очи суза, једанпут се мени обратио морам да идем да доведем тога и тога.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То нико није споменуо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ево ту је човек па нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били неки добровољци у полицији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чије групе? Јел из Батине или из Ступарева?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ту пола-пола отприлике, тачан број не знам, али их је имало опет кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих добровољаца било у полицији?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја мислим петнаестак њих укупно да је било, што се тиче добровољаца, ових, а опет кажем имало је добровољаца и са друге стране који су имали везе и са једном и са другом групом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си, овај, да сам ја узео тај ауто кад смо кренули из Ловаса?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам рекао никад то.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Него?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам рекао то никад да си тај ауто узео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тај «Југо» што смо ишли за Панчево?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никад то нисам рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко га је узео?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја. Ја сам то добио за коришћење и ти си мене питао дан пре тога, ако се лепо сећаш, хоћемо ли, кад идеш за?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И са тим аутом ниси отишао за Краљево из Панчева?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесам, само поправио сам инсталацију пошто ми је исечена, ако се сећаш пред оном кафаном кад сам рекао ко ми исече инсталацију.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи, ја сам те питао малопре где је завршио, ниси рекао где је завршио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Јесте, али сам целу ноћ боравио у оној кафани кад си ме питао шта ћеш ту, тражио сам мајстора да ми поправи инсталацију, вероватно коју си исекао ти, нико други није могао да исече.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си видео у земљорадничкој задрузи клупе, у дворишту земљорадничке задруге клупе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Чекај, то мислимо на ону просторију где смо чистили оружје?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Двориште, двориште земљорадничке задруге, ту где сте чистили пушке.?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, и ти си чистио пушке колоко сам ја.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па и ти си ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас Николајидис да ли сте видели клупе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, имало је, сад ћу да Вам кажем, имао је још један центар са друге стране доле где их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том дворишту где сте први дан чистили пушке и.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Касније да ли си видео клупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте први пут видели да се затварају људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим стварно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тај што те послао за пиштоље, тај неки председник, потпредседник, шта је, Владе, зашто њему ниси јавио да ниси добио пиштоље него Деветаку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам јавио Деветаку ништа, него сам чисто се обратио онако, другарски, шта сам ја имао да се обраћам

Деветаку, него њега сам прво срео и рекао сам да ништа није урађено, јел те пиштоље требало је да се подели неколико територијалној одбрани, колико ја знам, тад је било тако, нешто Ловасу, нешто за трофеје нек, откуд знам, заслужним борцима, одакле знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Какве Деветак има везе са територијалном одбраном?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Деветак. Послао те онај, ти се обраћаш Деветаку, што се том ниси обратио да нема од тог ништа, него Деветаку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, ја опет кажем, обратио сам се. Ја сам прво срео човека и обратио сам се, ето шта. Сви су се обраћали Деветаку, па и сви смо се обраћали за бензин.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да си доктора, да си са доктором пар пута отишао крадом да обиђеш затворенике, ноћу, да им помогнеш. Како је тебе та стража пуштала да улазиш унутра?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па, био сам ко дух, па сам пролазио лако поред страже.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И доктор и други људи?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па није, он је човек долазио јавно, ви добро знате да је шетао и дању и ноћу, да није презао ни од чега, да је сваком указао помоћ човек, а пре свега то ноћу није се дешавало, дешавало се у неко време онако баш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кад нема страже?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па није кад нема, имало је страже, Ви то знате добро и шта сад ту причамо нешто што нема везе, страже је било кад је доктор улазио, дан и ноћ помагао је људима тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Знам, све их је излечио. Шта си рекао, овај, тај високи официр што је дошао, овај, око шест сати, то што те питао адокат Крстић, што му не знаш име и да је рекао да се формира ТО.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: О чему се ради?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Питао те адвокат Крстић да ли си био присутан кад је дошао неки високи.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам му одговорио на то питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да си био присутан, да је рекао да се формира ТО?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја то нисам рекао да сам био присутан да се формира ТО, али су дошли људи који су рекли да треба да се формира ТО, да су ти официри.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Адвокат Крстић те питао да ли је дошао један високи официр кога си ти описао по чиновима, због тога знаш да је висок зато што има те чинове, да је дошао тамо и да је рекао да се формира ту ТО, ти си рекао да

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па могуће да сам рекао, али даље, био јесте, а чекај да завршим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како је могуће кад је он то урадио 10.-ог, тог дана кад је Ловас ослобођен, а ти си дошао сутрадан?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, ти сад можеш и да одговараш и постављаш питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате таква сазнања да је ту неки официр високи дошао и да је он рекао да?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Долазио је, тачно је да су долазили официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он рекао да се формира ТО?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мора да се формира ТО, мора да се формира власт, мора да се води рачуна, мора да се све то успостави на своје место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тим речима, значи то је та била дискусија, а да ли је он директно рекао то или то, ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када си последњи пут контактирао са адвокатом Крстићем, са Деветаковом женом и са Деветаком пре овог?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никада у животу нисам видео Деветака Љубана, сад ћу да ти кажем, његову супругу не бих никад ни познао, од 1993. године.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Александра Николајидиса и сведока Љубодрага Јелића на околност:

- *да ли је оптужени Александар Николајидис учествовао у одвођењу хрватских мештана из подрума Месне заједнице за које мештани је сведок касније сазнао да су убијени.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према оптуженом Николајидису, тврдили сте у Вашем исказу да је Ступарева група одвела те људе, да је био Александар Николајидис, да је том приликом, да му је била крвава одећа и да је један од учесника одвођења тих људи био и он.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према њему у лице.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Дошао си у моју канцеларију, питао сам те Ацо што си крвав, «радим посао», извадио сам флашу ракије понудио сам ти, рекао си «нећу», изашо си, отишао си.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мене нудиш ракију, овај.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ти не пијеш?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, него лоши смо, частиш ме, возиш.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја сам те видео онако крвавог, ти добро знаш да су и патике ти беле биле су кржаве.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ти свима добро знаш, добро знаш, а то све што причаш данас овде, само ти то знаш и нико више.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, ја мислим да зна још неко, него није битно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И шта сам ја, ког сам ја одвео?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам рекао да си их лично ти одвео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па не, ево судија и ја сам то данас чуо да је данас рекао да нисам ја одвео, а Ви сад.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, ја сам лепо рекао кола су одвезли онај омањи дечко, али да сте учествовали Ви, то је тачно. Ко је те људе побио, ја нисам видео Ацо да си побио те људе, ја сам лепо рекао. Ти људи су нестали, знаш добро, кад си ти отишао само је Ступар остао да седи на степеницама, ти људи су они 4 – 5 колко их је било нестало.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ступар није уопште био у Ловасу.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Када?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ступар је отишао после пар дана.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ступар је био у Ловасу тај дан, кад сам ја, могуће, али је тај дан био.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја са Ступаром нисам прошао две улице од првог дана кад смо ушли тамо, али уопште се нисмо, уопште се нисмо ни дружили, ни ово, ни оно, само при нападу и више довиђења.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Све је то могуће, али ја знам да је Ступар био тај дан кад сам ја дошао из Краљева у Ловасу, сада да ли је био са вама.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ниси, а још мање да сам са Пером неког водио и доводио, Ступар и Пера баш њих двоје, да си рекао неко други па могуће, а Ступара и Перу значи не може нико да ме види нигде са Ступаром и са Пером у Ловасу, нигде.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја кажем за ово, за овај случај ових цивила. Ступар је био на степеницама седео, да је Коле и онај мали један ваш другар који је био ушао у кола одвезао људе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па не можеш ти за човека кога не знаш да кажеш да је мој другар, неки ваш тамо, ово-оно, мој другар.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, ја нисам то никад рекао, Ацо извини, ја сам рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па не знаш ко је, а кажеш из наше групе, знам ја шта си изјављивао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја сам рекао, тачно рекао сам, тачно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си чак да је из Апатина.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко бре?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Има у изјави да си рекао један из Апатина.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ма то, чију си изјаву читао, ја сам рекао да је то Ступарева група, а ви знате који сте били.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А шта онда причате, знате ко је задужио пиштољ тај који је одузет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу у истрази сте тврдили Петроније, Аца, Ступар и тврдите двоја-троја кола, одводе се људи.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако било?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте нешто мало као мењали али опет њега спомињете да је тад био ту.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да му је крвава гардероба?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, то сам рекао и у истрази, исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико не каже да сте видели, да су они побили те људе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја то никада нисам рекао, одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да сте их видели том приликом одвођења, суочите се с њим на те околности.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, па ја сам то рекао да су ти људи одведени, а никада нисам рекао да су их убили. Приче су биле после сутрадан, дан-два – три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то видели Николајидиса том приликом?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Када, кад је убио те људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да је ту присутан и да он учествује у одвођењу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да, да, они су сви заједно отишли тада, та задња, та возила кад су отишла. Отишао је Аца с њим, отишао је Коле, отишао, они су колима, он је отишао пешице иза кола, то се сећам лепо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па које је то одвођење, они колима, ја идем пешке?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био ту Петроније Стевановић?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Петроније је био ван капије, није улазио у круг, то сам ја рекао исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је учествовао он у томе?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ма нисам, нисам видео, то је та група била опет кажем, која, тај део тог посла одрадила, с тим што вероватно нису могли ни сви да седну у кола он и и да седне два – три човека из Ловаса, логички треба мало размислити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам хтео управо да питам због тога али он је данас то рекао Вама, баш је рекао и зато нисам хтео ништа да га питам у вези тога, јер је данас рекао да их нисам ја одвео.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нисам ја рекао да си лично ти одвео, али да си био присутан.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам хтео да га питам зато што у остале изјаве видим да је то говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помиње Вас са крвавом гардеробом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са крвавом гардеробом.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Радим посао» и такве ствари.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па и ја могу њега да помињем да има пуне џепове ушију и шта ти ја знам, али, он има такву машту ја немам.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, ја морам, на моје децидно питање да ли је видео Николајидиса да је са задњом групом био у возилу рекао је «не, био је Коле и један дечко».

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, из њихове групе.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ви сада њих суочавате на ту исту околност, он је децидан ту био, он како одговара, јел Ви схваћате, ја схватам да Николајидис ту уопште није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не. На моје питање је помињао том приликом је био ту, улазио у канцеларију, краве, крвава му гардероба, «радим посао» јел тако било?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Јесте, имате изјаву, али на моје питање. Не, он није рекао том приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао. Ја сам га баш питала да ли је то било том приликом када су одведени људи.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: На моје питање, видео сам кроз прозор како одлази задња група одлази, видео сам кроз прозор, моје питање да ли је у тој групи, он поистовећује Ступарову групу са одређеним бројем људи, ми смо то сада видели, да ли је тог тренутка Николајидис, ја сам конкретно питао за њега, али и Обреновић како он спомиње у свом исказу, да ли су они били ту и утеривали људе у та особна возила, он каже «не, ту је био Коле и овај дечко, али сам једном приликом».

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, ту реч једном приликом.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Е сад да ли је то тог дана било или другог дана видео, господина Николајидиса како улази у моју канцеларију и као био је крав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, баш на моје питање, ја сам тражила да појасни и он је рекао тог дана.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тог дана је то било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако било господине Јелићу? Па имамо транскрипт па ћемо да видимо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, и Аца је изашао, тачно. Аца је изашао после кад је ова задња група отишла, Аца је изашао, отишао за њима, Ступар је остао да седи на степеницама наслоњен главом на пушку.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ко је возио четири аута онда?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нису ту била четири аута, ја сам рекао једно два-три, једно је било испред тамо, ова два аута.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па и два-три треба одвести толике људе и треба возити.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Два аута. То је била задња група људи, добро знаш да су вожени.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па и то има 8 до 10 људи.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро знате како је то, опет боље ја.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ја баш не сумњам у те транскрипте и рекао је то, али пар пута је мењао и на крају је рекао једном ме је видео крвавог.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па тачно те једном, ја нисам рекао двапут и нисам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Једном приликом, за тај дан сте причали ти си рекао једном приликом.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сећаш се Ацо кад си ушао у канцеларију, кад сам те питао што си крвав?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја се сећам да си ти био командант територијалне одбране и да си, да се овај сом затрчо после кад си ти оставио празан затвор да би био неко и нешто да буде функционер тамо, и сео, е зато седи сада овде, е тога се сећам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А ја био командант територијалне одбране?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако да се обраћате.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између сведока Љубодрага Јелића и оптуженог Миодрага Димитријевића на околност:

- *да ли је на састанку који се одржао пре одласка на локацију где је касније било минско поље, помињано да се притворени мештани воде да покажу где су минска поља и да се иста разминурају.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту је оптужени Миодраг Димитријевић он је негирао у својој одбрани било какво вођење мештана, помињање на састанку, а о разминурању тек да не говоримо, речи о томе није било. Чули сте господине Димитријевићу шта је сведок данас рекао поводом састанка, шта је то причано, помиње притворени мештани да се воде и да се то тамо разминура. Суочити се с њим везано за то, јер тако нешто у Вашој одбрани чули нисмо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа, овај, то до сада нико од саслушаних није поменуо са тог састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево га први.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ево га први. Први јесте, то је најобичнија лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па суочите се с њим господине Димитријевићу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ево да му кажем како хоће, никада о томе једна реч није поведена да се људи воде тамо да разминурају то поље, нити се игде причало о томе да су то поље направили, ови, овај, Хрвати, него се знало, апсолутно се знало да је 12.10. поставила минско поље бригада Друга пролетерска гардијска бригада и човек који је поставио то, постављао то минско поље сада није међу живима. То ови људи имају тамо, овај, ја не знам како се зове он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То Вам је тачно господине.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Господине.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи никада.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро. Да Вам кажем овако, ја никада нисам рекао, прво ни у једном исказу да су ти људи требало да иду да разминурају минско поље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте господине.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ти људи него сте рекли да се воде да покажу да би се разминурало.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Молим Вас лепо кад је поставио мени питање, не, он је мени поставио питање јел су ти људи, договорено на састанку да треба да иду да разминурају то поље, то је сада речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довршите онда.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Међутим, ја то никада нисам рекао. Ја сам само рекао, ако се сећате лепо, да је била нека дискусија, пази, да треба људи који су из места Ловаса, а има неки који су у притвору, да покажу где је минско поље да би се разминурало, да би војска разминурала. То је истина.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чујте Јелићу, ако, ако ми нисмо знали где је то минско поље, откуд су ти људи Хрвати могли да знају где је то минско поље?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па Ви знате да је била прича да су Хрвати направили минско поље тамо око силоса негде, откуд знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада то није била прича. Никада то није била прича, било је постављано нешто мина у долини доле и то методом сејања и то групе мина, значи никада није говорено да су Хрвати постављали минско поље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је говорено господине Димитријевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Довршено суочење.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо ја бих имао нека питања да му поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте онда па ћете.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Дарка Перића и сведока Љубодрага Јелића на исте околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи исто ово ту на том састанку ово што сте Ви причали, то нисмо чули ни у исказу оптуженог Перића.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да, да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добар дан.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте данас шта је сведок Љубодраг Јелић рекао, значи да се ти притворени мештани воде да покажу где су њихови постављали минска поља и да би се та минска поља разминирала. Ви сте кажете били на том састанку.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је таква дискусија вођена, суочите се са њим.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја као што сам рекао у свим мојим изјавама, мештани јесу вођени али не са намером да покажу где су минска поља да би се разминирали већ да једноставно буду ти који ће казати да се не уђе

у минско поље. Речи о састанку, прво моја јединица која је ишла, ми нисмо имали стручњаке за разминурање.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И не знам ко би то у јединици разминурао, искрено речено, тако да не знам, можда си нешто пермутовао.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја знам, па добро Дарко могуће, ал ја кажем на том састанку је договорено да покаже неко од тих мештана та минска поља.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: То да, то сам ја и тврдио на свим својим изјавама.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: О томе само причам, и ништа друго, и никад нисам тврдио да треба да људи ти разминуравају минска поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте тврдили данас и у истрази да је требало да се разминура, не ти људи него, ја Вас питам ко да разминура, Ви кажете ЈНА. Јел то било на састанку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, они да покажу, ЈНА. Тачно је да треба да се разминура, а сад ко, која инжињерска јединица требала да буде ту, то ја не знам. То су вероватно инжињерци могли да ураде, нико други. То се подразумева. Ја не могу сад да објашњавам појединости, ја нисам експерт за баш све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перићу, Ви то негирате, он тврди да јесте било.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није негирао, ја не знам шта је негирао. Ми се само нисмо разумели добро, а иначе та је дискусија постојала, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се то разминура, јел?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да се покаже, ја сам лепо рекао да се покаже, да ти људи покажу где је то минско поље. Ја само стално о томе причао, можда сам негде у оптерећењу или умору и рекао неку реч више, али то је била поента да ти људи покажу где је минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, нон-стоп у Вашим исказима се провлачи ово разминурање, то и данас?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да је требало да покажу и вероватно да дође инжињеријска јединица да то разминура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то било на састанку помињано?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па то су људи знали, официри који су задужени за то, па јел морам ја све да знам. Ја само кажем оно о чему се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довршено суочење.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Можда можемо суочење и да ли му је, суочење Дарка Перића и овде сведока, да ли му је Дарко Перић наложио да поведе рачуна о затворима, јел Дарко Перић није у својим исказима на ту околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога Перићу само да разјаснимо ово што сад интервенишу пошто је сведок Вас спомињао да сте му Ви рекли да поведе рачуна тамо о људима који су затворени, да ли је тако нешто било?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја искрено да Вам кажем ја господина Јелића се уопште не сећам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја, ја не спорим да је постојала могућност да сам му то рекао, али ако је он био на састанку зашто би му то рекао ако је већ присуствовао састанку на коме сам ја добио наређење да због безбедности овога о чему је он и причао да војска постави стражу. Значи не видим зашто би му ја то нешто лично преносио и у ком својству је он ту био. Тако да ја стварно се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он више пута Вас помиње и у истрази и на претресу «Дарко ми рекао да тамо поведем рачуна о људима»?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Знам, али знате шта. Па ја нисам хтео да постављам питања јел ми се учинило да сте Ви неке ствари разочили да је вероватно због те временске дистанце он нешто побркао. Прво војна полиција то сте лепо рекли носи беле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вам овај човек то тамо наложио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па да, Дарко ако се можеш сетити, сад није важно, кад смо силазили из СУП-а ти си рекао «поведи рачуна тамо и не смеш да одеш из оне, кажеш поведи мало рачуна о тим људима да се не малтретирају». То си ми рекао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ма пази, ја нисам рекао ништа ружно, па сад да бежим од тога.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, не.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се једноставно тога не сећам, искрено речено.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Али рекли сте ми, рекли сте ми то.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се не сећам ни неког мог дуела са Димитријевићем о коме ти причаш, мада ти рече да ниси био на минском пољу и да се отишао у Краљево.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Никад нисам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А кад си дошао из Краљева и кад си ти чуо наш дуел то ми није јасно, ал нисам хтео да ти постављам питања, видим да су те преморили.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не ја, ја нисам чуо за Ваш дуел уопште, него други су неки официри поставили мени нека питања.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мени се чини да сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не и то сте причали господине Јелићу и у истрази да сте чули неку расправу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Прво ја се никад са мојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између њега, оптуженог Дарка Перића и Димитријевића расправа што је промењена маршрута и тако даље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да Вам кажем, било је речи неки су официри, то ја ни једанпут нисам данас поменуо. Сад ћу да Вам кажем била је реч неки су официри давали, писали изјаву у вези тог случаја. Писао је и Дарко, доста узнемирен човек је био. Не би стварно, имао сам намеру то да избегнем да не кажем, лично господин Димитријевић је инсистирао да после неке моје галаме на улици да не пишем ту изјаву ја уопште и још неки официри које ја не познајем, то је истина. Због чега, то питајте њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да идете. Ево господин Димитријевић је хтео неко још питање да Вам постави.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Значи ја нисам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Прво једну примедбу госпођо председавајућа, он је, Јелић је питан од стране адвоката Живановића да ли је користио телефон, тврди да није, међутим ја имам записано у оним, у мојој оној бележници, да се, пише дословце, «Љуба реферише, јавља се из куће број 2 у улици Стјепана Радића». Други став «војно лице нема шта да тражи у затвору без органа ТО» и трећи став «да командири Водова мало више раде са војском». То су његове речи и то је тачно да је то рекао. По телефону је јавио из те куће број 2 за време састанка 15.-ог ујутру који сам ја, ја, одржавао са официрима резервним, односно официрима из ТО чете Љиг и Лајковац и онај један што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме се он то јавља на телефон и реферише, коме?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је звао у, тамо у Месној канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме, кога је звао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Звао је телефон у Месној канцеларији и неко ко се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није звао телефон, ваљда неко диже телефон.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро јавио се на телефон у Месној канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким прича?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Кад се јави, јавио се неко од оних присутних тамо и каже тражи Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мене и мени је то рекао лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реферише Вам да нема шта да тражи војно лице у затвору без органа ТО.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да. То је то. Без органа ТО. Вероватно да су тамо, да је војска тамо из неке радозналости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога, јел то тачно?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, нити знам да сам уопште, ни да је имао телефон у Ловасу да је могао неко да користи, ја се не сећам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сви ће да Вам кажу да је телефон постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Нема проблема то је лако доказати. Ја се стварно не сећам да сам било са ким контактирао телефоном.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, добро, нема везе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само могуће да није неки други Љуба.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Да није неки други Љубо, имало их је још пазите, не морате да везујете само.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја стварно не знам да ли је то други Љубо али колико ја знам Ви сте били једини, једини Ви тамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Уверићете се да ја то нисам никад проговорио нити, тога би се сетио, тај можда једини телефон, сетио би се сигурно две речи.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ово бих хтео да Вас питам још само, ко је и на који начин одлучивао ко ће од ових људи добровољаца да буде истеран из, овај, Ловаса, а ко ће да остане и шта је било пресудно код тог одлучивања, да ли то знате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам, ја сам то покушавао да објасним и знам да су неки људи у пролазу, ја Вам кажем, причало се и били су официри ЈНА и били су мештани и сви су били, да се један одређен број људи једноставно протера, а не да се врати кући, баш овако да будем, јер су правили злодела тамо по Ловасу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Малочас је Дарко Перић рекао о овом сукобу, овај, његовом и мом, овај, ја то стварно не знам када је било, ја се са Дарком стварно нисам око тога расправљао ништа, тако не знам питам Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то Дарко рекао него он пита га, он је то помињао тај сукоб.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па он је помињао, а Дарко је рекао да то није био, сада је рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а поводом тога, шта Ви имате да кажете, да ли је био сукоб или није?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја кажем да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нешто треће, да ли се сећате када је био тај сукоб о коме Ви говорите, између Бате и Воркапића, када је то било тачно, да ли је то било 17.-ог, да ли је то било 16.-ог, да ли је то било 15.-ог?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим тога датума стварно, не могу да се сетим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Јелићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао да датума не може да се сети.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да је то било онога дана пре ове акције одласка тамо на то минско поље.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тако, тако, ту је негде било пре.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако је та акција била 17.-ог, онда је Јелић морао, односно 18.-ог, а 17.-ог навече била, био тај договор, онда сте Ви ту били и 17.-ог, добро није важно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел пише у Вашем подсетнику да је био?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па према томе шта, шта има спорно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Јелићу, госпођа Кандић Вас је питала, овај, у једном тренутку нешто, Ви сте изнервирани рекли у једном тренутку, овај, да ме је Димитријевић упоредио са Хитлером.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се, Васиљевић, извињавам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Е само то сам хтео, јер претпоставио сам да је Васиљевић али, овај, али.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се, стварно се извињавам Вама много, нисам мислио на Вас.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, нема везе уопште, него само да разјаснимо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мислио сам на Васиљевића, тачно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И још само једну ствар, ако сте Ви господине Јелићу толико чист, а defacto по Вашем овом излагању јесте чисти, значи ништа немате ништа, нигде ништа, овај, а причате, говорите о томе да је ту долазило често пута више високих војних старешина, интересантна је једна ствар, зашто Ви као онај који је одређен чак од Продановића да буде хуманиста, зашто Ви то било ком од ових војних старешина који су тамо ишли, овај, не знам ни ја у трпезарију и дуго се задржавали да пију и оно, не рекосте да људи страдају и да се људи убијају ту?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ко је то смео Вама да се обрати тад и тако да каже искрено реците господине Димитријевићу? Ја сам нашао вашег официра једног, не вашег официра, него официра који је крао кола па је

преспајао каблове и ја нисам смео ништа да му кажем, испред Месне заједнице на паркингу. Шта ћу да му кажем, он је хектор. он је момчина, шта ја знам, нама, знате добро како сте третирали нас добровољце, само кад су вам требали, ви сте гурнули нас напред, после кад се заврши посао ви дођете као нешто завршавате, а нас на суд полако.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Који ви, молим Вас, немојте, немојте.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: ЈНА.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А па добро то.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извињавам се, нисам мислио на Вас лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро лепо Вас је он питао, зашто Ви кад имате то сазнање да се тамо праве неки спискови, да се људи малтретирају, зашто Ви ником од војних лица то не саопштавате? А присуствујете тамо и неким састанцима и неким, па разговорима, договорима, виђали сте те људе, он Вас лепо пита зашто Ви то ником, зашто у страху сте?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није састанцима. Био сам на том једном састанку. Немојте да ми убацујете састанци, био сам на један - два састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па договорима, разговорима?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Они су били на тим састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И пре свега то је њихова брига била да брину, моја није, ја не могу да дођем у Краљево да скупим људе, да их убеђујем, да агитујем, да им спремим превоз и тако даље и да водим рачуна ко је ког увредио и ко кога јурио по Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто Ви ником да кажете од њих, а тамо се дешавају страшне ствари, људе убијају?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Мислите да нисам рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коме сте рекли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па нема везе, али у пролазу сам неком рекао, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците пред судом коме Ви то кажете?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам коме, не познам људе, али сам некеме рекао, саопштио нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па за то не знате коме сте рекли, а овамо имате податке за друге ствари.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па рекао сам, рекао сам сигурно некеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па неко ако је урадио на пример том Колету сам сто ствари рекао и посвађао сам се то зна пола Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме сте рекли о том Колету?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Њему лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме њему лично?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Колету том покојном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је Коста Гвозденов добровољац.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме сте од званичних пријавили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Требало је још неко да пријави, па имало је ту пет стотина официра, ваљда су и они требали неког да обавесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да пријаве и они ако.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И безбедњака. Имало је безбедњака колико хоћете. Шта су радили они? Чували мене, док доводим гладне људе и рањене и богаље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања. Сачекајте да заврши оптужени.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Само ово, само ово, па ако сте већ одређени за хуманитарца, чудно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па и Ви сте за безбедњака.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У најмању руку чудно. Добро није важно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте пријавили ником од војних лица јер сте се плашили од војних лица, јел тако, плашили сте се мене? Зашто не пријависте Деветака испред чије је, овај, 90% људи тамо како се изразисте, просторије чекало јер је он, да им помогне?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А шта, зашто да пријавим Деветака?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зашто Деветаку не пријависте то да се ту дешавају убиства и сличне ствари?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро. Ту су се, убиства, ја никад нисам рекао да су се дешавала убиства.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, добро, малтретирање, малтретирање, извођење тамо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па малтретирање је нешто друго, немој сад да измешате приче.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Извођења, спискови.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па Ви сте били безбедњак тамо, шта сте радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао Вас је, одговорите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кркали сте лепо тамо у неким подрумима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јелићу немојте Ви сад њега да испитујете он је овде испитиван пет дана, него реците зашто Ви нисте пријавили Деветаку?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја нисам видео то, људи ако вам кажем, ја сам чуо неке ствари, ја нисам видео да је неко неког убио, то би сигурно пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, малтретирања та, то упадање?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: То је било сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто нисте рекли?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па јер ја то морам да радим, јел то мој посао био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто нисте Љубану Деветаку то саопштили?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Зашто није он, он је био безбедњак, зашто ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он то очигледно.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па то је његов посао, ЈНА регуларна, они су све конце вукли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он то знао? Он каже да није, он нама прича.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Како сам ја могао да знам, а они да не знају, а знају за мене да сам био све, бог и батина сам био у Ловасу. Само они нису били ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао колега Плазинић питање? Ево Петроније има питање.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Које је Петроније то хуманитарну акцију имао, малопре сте рекли да је он познат по хуманитарној акцији, која је то хуманитарна акција Петронијева пошто нисмо чули?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сад ћу да Вам да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Шта је то Петроније хуманитарно урадио?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сад ћу да Вам кажем, ја Вам кажем то је истина, а ви ми то не верујете, а то је тачно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Хајде само кажите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Прво око овог кад смо, кад смо ову Снежану повели за Краљево био је Петроније у колима, био сам ја у колима, Снежана и Аца.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро.

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: И кад нам је Ацо узео наводно да оде колима да одвезе Снежу кући дуго, дуго, дуго времена га није било, Петроније је отишао лепо нашао њега, мало га нагрдио и вратио ми кола натраг.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: То је хуманитарна акција?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Друга ствар сам чуо исто да. Молим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Хумано дело?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па добро, не мора да значи хумано дело, али је то часно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: На то сте мислили?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: На то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: То?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: А и чуо сам на пример да је имао неких 700 – 800 ЕУРА у џепу и за сву сиротињу децу покуповао бомбоне и дао у неком парку у Панчеву где је било и тако то, док сам чекао ауто у кафани.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Али у Ловасу јел имао неку хуману радњу за коју Ви знате?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, мислим, тамо то није, тамо не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. А да Вас питам кад су Вас инаугурисали у тог рефернта за хуманитарне послове у Ловасу Ви сте дошли тамо, тамо Вас нико не познаје и Ви никог не познајете у том тренутку или их слабо познајете, како сте се Ви квалификовали за то да Вас Продановић изабере за тог хуманитарца?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па не знам, то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. А нисам схватио ни ово, како је, каква је Ваша тамо хуманитарна функција уствари?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам истог момента однео оно отприлике што смо видели да фали у селу, то је, у школи и тако даље, ми смо отишли за Србију и набавили, значи све што је било потребно од хране, књига и све, све, све, све је то ишло преко мене и ја сам то ишао просио по Србији и доносио тој деци.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. С обзиром да сте били, ја сам прочитао у оном исказу из истраге, да сте Ви били практично функционер странке за безбедност у Српској народној одбрани, тако сте се изјаснили?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Није тачно људи, Ви мене питате.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Па то сте рекли тамо?

Сведок ЛУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ја сам из Општинског одбора Краљево.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Не, не, ајте ово ми одговорите само, били сте тамо, значи функционер странке за безбедност у Краљеву?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Општинског одбора СНО Краљево.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да, шта значи то функционер Странке за безбедност?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па ништа, то је ето, имао сам, да сам вршио обезбеђење ако су неки састанци, ако Мирко дође са неком делегацијом за Краљево и тако даље, да се мало обрати пажња на њих, у принципу да се спреми добра крκα, да их испратимо до негде до ливада горе, да ухвате магистралу и иду кући. Ако има кеша од некога да понесу и ето тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Љубане.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Изволи.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ја сам Петроније Стевановић, да ли се сећаш кад смо се упознали нас двојица?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ја мислим у Ловасу или Товарнику у хотелу, не могу сад да се сетим.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па не или?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да се сетим тачно, али ту, те две локације ту смо се негде.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кажете да сам ишао тамо да испребијам «Коња», овог Алексидиса.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не да испребијаш, него да му узмеш ауто и да ми вратиш.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: А кад?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Кад је одвезао Снежу кући, Снежа то јест кад је њега одвезла његовој кући.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Знате ли Ви господине Љубане кад сам ја отишао кући? Да ли се сећате Јовића кад је био да нам честита освајање Ловаса?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Сећам се.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Који је то датум био, да ли се сећате?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не сећам се датума, али сећам се да је био.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: А да ли се сећате да сам ја отишао са господином Јовићем кући, да ме Љубан отерао, да сам раздужио оружје код Девчића и да ме отерао, да ми је «Аждаја» дао «Кеца» оног жутог и

да сам отишао и да ли се сећаш како смо се поздравили нас двојица као браћа и сећаш ли се размене сувенира?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је. Сећам се.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Сећаш се и тог?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Извини Петроније само да те питам нешто.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кажите.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Постоји могућност да сам пермутовао да сте из Ловаса дошли, али смо били код тебе у Панчеву.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Али ја сам био кући кад је Аца лупао на прозор већ су врата закључана била, а ја с Вама нисам ишао ни с Кризмарићком.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесам Вас питао «па да ли сте ви луди Љубо што сте је довели овде»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је, тачно је.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јел си вечерао код мене у кући?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно је.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кад сам казао «зашто сте је довели, зар треба да ми дигну кућу у ваздух»?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно, тачно је.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кад је то било? Ви мени помињете тамо и да сам ја крвав био и био са Ацом и водио људе.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, нисам то поменуо, извини за овај, за ово.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Разумете, ја сам већ био кући кад сте Ви дошли, ја кажем «Љубо шта радите», ти и још двојица Алексидис и Кризмарићка.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, није нико био.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Вас двојица, кад си ме питао горе у оној кафани.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кад смо вечерали код мене и отишли код Гоше, «Петроније како да се пребацим до Београда, морам хитно», па рекох, «нека да Алексидис кола», пошто је рекао да је то Снежин мираз, откуд ја знам, Аца каже «нећеш ти нигде да одвезеш њих, Љубо зна да вози».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Петроније имате ли питања за њега?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кад смо се упознали, хоћу да те питам, ми смо се упознали 11.-ог у мензи, да ли можете да се сетите?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Могуће, могуће, ништа не оспоравам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: После смо отишли доле у СУП и шта ја знам шта је било у мензи, ту смо се упознавали и није важно, ја сам при Љуби био и Девчићу и доле, ако је требало нешто био сам потрчко, стражар и тако, није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања, немојте, то смо слушали све.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да ли се сећаш кад смо отишли, кад су ухапшени, ухапшен онај један близнак, један близнак, кад му је мама, отац и мајка ухапшени и један близнак кад је ухапшен?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не сећам се.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кад су они понели храну, сећаш се у подруму тамо кад сам питао «који ти је овај матори, шта ће овде», каже «понела синовима храну», па смо ухватили једног, али сада идемо у претрес, јел се сећаш да смо ми први ишли ја, ти, водио нас један високи ко ти у Шапцу, војно лице.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У претрес?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Према Товарнику, виноград је с десне стране, ми смо ишли први обезбеђење да нам не ударе «зенге» или не знам већ ко, кад смо мењали оне сувенире, хоћеш да кажеш које сувенире или ја да кажем?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не могу да сетим, а било је, тачно, тачно да је било.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Кутију и упаљач.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Било да.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: А ти си мени дао упаљач са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставите сувенире, него та акција претрес?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: У тој акцији, ја у ту акцију нисам ишао.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Дозволи, дозволи, дозволи да кажем.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам о чему се ради.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Дозволи да кажем па Ви мени кажите како хоћете, ја Вас поштујем. Кад смо, кад су се ови драли, како су они викали, шта ја знам, ови што су ишли левом страном асфалта, било нас је око стотину, углавном да смо ми били први с десне стране, када се чула детонација, ми нисмо могли да видимо, чули смо вику, питали смо официра тог што је био са шапком «шта је било», каже «све је готово, ови су се предали», њих је било седмеро, јел тако, јел су се предали? Била је детонација паштета?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, не знам, ја ту нисам био Петроније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који се то предали, Хрвати јел?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да, један близак, један ухваћен јуче, а 14.-ог смо ишли да ухватимо још те, пошто је тај мали рекао да има још иза брда, ја сам те звао, Љубан ме послао каже «трчи, зови ове Краљевчане, каже ја да вам хватам заробљенике», ја и Девчић смо дошли од куће његове и ишао сам лично с тобом и упознавали се, мислим заволели смо се, шта би, не знам.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, добро, причамо о тој акцији конкретно.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Е и сад кад смо се вратили ми смо се враћали задњи, ови су се предали, а ови што су наишли на «паштете» они су ромадали, ишли загрљени.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Петроније побрко си, ни у каквој акцији ја нисам био.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Дозволите, дозволите само.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, добро.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Били су при врху, ови рањени су отишли лево тамо где је био онај подрум код Вас где сте имали канцеларију, не овде Месна заједница него мало горе, онај подрум, разумете, а ове је одвео Девчић горе на економију, и Аца и ови, ко је још био, на Економију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, поставите питање, он се не сећа те акције.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Слушај, слушај, чек да се сетим, сад ћу да се сетим, јел се сећате шта је Воркапић возио од аута?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не могу да се сетим.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ону избушену «Пеглицу» да Вам кажем.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам, стварно не знам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јел се сећате кад је Ступар, Аца и Воркапић кад су извадили ону тројицу кад сте Ви дали да их вози ваљда на економију јер стиже ова ужичка, ко је то стизао, стизала силна војска?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не знам за тај случај, нисам Петроније био ту.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Е, они су одвезли, Аца је.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, не, сигурно то није било.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ја не знам да ли се он сећа или не сећа само хоћу да кажем ја и ти смо се вратили кад сам сео у кола, кад ми је рекао Деветак «ајде бре». Остале ми ствари код Аце горе у кући, ма каже «ништа, какве ствари, упадај, ево стиже војска» и ја сам улетео у кола, ја, «Аждаја» и шта ја знам, и не знам да ли си ти онда ишао до Товарника.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ма не.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Углавном сећаш се Јовић кад је био?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Знам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: То је био 14.-ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу то смо слушали у Вашој одбрани, ако немате даље конкретних питања?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Али оно што кажете Ви да крвав са Ацом ја био долазио.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Не, ја тебе нисам поменуо никада.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И да сам водио, чујте, али да сам водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, сведок је рекао да сте Ви били напољу чекали.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Ви сте били вани, а ја сам за Ацу рекао.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Али то није тај датум верујте. Ја сам отишао 14.-ог, ја сам отишао, ја нисам био са Кризмарићком, нити сам ја возио Кризмарићку, нити сам с Вама довезо.

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Добро, добро.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Вас петоро је дошло у Панчево код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питања, то нису питања, то је само прича Ваша?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Не знам, не знам шта више да га питам, ја сам га тамо видео као једног полицајца, разумете, каже да је из Краљева, Државна безбедност, да су они полиција, носили су «шмајсере», «томсоне», пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Јелић сведок?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Имао је «томсон» и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Са десне стране, ја сам тражио два метка, ти си казао «тешко налазим за «томсон», тешко ми да нађем», а дао си ми два, можда и сад чувам кући, имам у ладици два од пиштоља «тетејац» шта си имао не знам, и ту смо се исто изљубили, ја сам са Јовићем отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел готово, нема више питања?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Па никад нисам «томсон» имао.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да ли си ми даривао кући децу?

Сведок ЉУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Тачно.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Децу си ми даривао, моја жена има ујку у Краљеву, тамо су се упознали, рекох «овај ће ми збари жену».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Стевановићу то даривање деце то нас не занима.

Сведок ЛЈУБОДРАГ ЈЕЛИЋ: Само би волео тај «томсон» да видим, нисам га имао никада, волео бих да га имам у рукама.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро, ја сам ти тражио за ујкин «буреташ» пошто Црногорци користе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите. Довршено.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 17 часова и 10 минута и биће настављен сутра у 09 часова и 30 минута саслушањем сведока Јосипа Кувезждића.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА.СУДИЈА

БРЗ 0380